

*ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΙΠΠΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ
TOYOTA LAND CRUISER*

TOYOTA Land Cruiser

**ΣΥΝΕΔΡΙΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΠΠΑΣΙΑΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2006

ΕΝΑΡΞΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ**ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ – Πρόεδρος Ελληνικού Ιππικού Ομίλου ΤΟΥΤΑ Land Cruiser:**

Αγαπητοί Φίλοι

Χαιρόμαστε που ανταποκριθήκατε στο κάλεσμα μας και σας ευχαριστούμε για την παρουσία σας. Όπως γνωρίζετε γιορτάζουμε τα 75 χρόνια του Ελληνικού Ιππικού Ομίλου. Σκεφθήκαμε όμως ότι συμπληρώθηκαν και 75 χρόνια από τότε που και ιδιώτες ασχολήθηκαν με την αθλητική ιππασία στον τόπο μας. Το γεγονός αυτό καθώς και η επιθυμία, που νομίζουμε ότι μοιραζόμαστε όλοι, δηλ. η αθλητική ιππασία του τόπου μας να συνεχίσει την ανοδική της πορεία και να εδραιώσει τη θέση της στο διεθνή χώρο, μας οδήγησαν σε αυτήν την πρωτοβουλία.

Καλέσαμε τα Ιππικά Σωματεία, τους Συλλόγους που έχουν σκοπό την στήριξη της ιππασίας, την Ελληνική Ομοσπονδία Ιππασίας, τα ΤΕΦΑΑ, τη ΓΓΑ, εκπρόσωπο του Υπουργείου Γεωργίας, τα ΜΜΕ και άλλους φορείς και πρόσωπα που ασχολούνται με το άλογο στην Ελλάδα και διεθνώς.

Η αθλητική ιππασία σήμερα, χάρις στις ικανότητες, τον ενθουσιασμό όλων όσων πέρασαν και εργάστηκαν για την πρόοδό της, έχει κάνει, αναμφισβήτητα θα έλεγα, όχι βήματα αλλά άλματα ποιοτικά αλλά και ποσοτικά. Διατρέχοντας τις δεκαετίες βλέπει κανείς την εξέλιξη και τη διάδοση του αθλήματος.

Ας βγούμε όμως λίγο από τα καθημερινά μας κι ας σταθούμε λίγο πιο μακριά για να δούμε, και πιστεύω εύκολα πού χρειάζονται βελτιωτικές ενέργειες και πού νέες γενναίες πολιτικές από όλους.

Ξεκινώντας από τα σωματεία, που στην σημερινή τους μορφή, μάλλον σιωπούν και προχωρώντας στα σύνολα όσων κινούνται στο χώρο (αθλητών, ιδιοκτητών, προπονητών, κτηνιάτρων, κριτών, σχεδιαστών διαδρομών, πεταλωτών, όσων εμπλέκονται στην οργάνωση αγώνων και άλλων), όλοι στο δικό μας χώρο μήπως χρειάζεται βέβαια να συμμετέχουμε για να αξιώνουμε το καλύτερο, αλλά και συγχρόνως να βελτιωνόμαστε συνεχώς; Μήπως η προσωπική μας φιλοδοξία και στόχος χρειάζεται να είναι μια αθλητική ιππασία που θα προσφέρει σε όλους αυτά που προσδοκούν αλλά και δεν θα προδίδει κανέναν; Όπως λένε, για να έχουμε, μήπως πρέπει να προσέχουμε;

Ας μιλήσουμε όμως και για πιο συγκεκριμένα πράγματα. Οραματιζόμαστε τους εθνικούς αγώνες ως εφαλτήριο για δημιουργία, προώθηση αθλητών και ίππων; Τι κάνουμε για άλογα; Μπορούμε να δούμε συστηματική προσπάθεια για εθνικές ομάδες και την συμμετοχή τους σε CSI, σε CSIO, στα διεθνή πρωταθλήματα του εξωτερικού;

Κάθε τόσο ξεκινάει μια νέα ιππική εγκατάσταση και ένα σωματείο, για να μην μιλήσουμε για τα υπάρχοντα. Με ποια βάση; Υπάρχει αναγνώριση όσον αφορά τις άδειες λειτουργίας τους, τα φορτηγά μεταφοράς ίππων; Δεν υπάρχει σαφές νομοθετικό πλαίσιο υποστήριξης. Θα ήταν χρήσιμο οι σταβλίτες να μπουν στον ΟΓΑ Δεν πρέπει μετά τόσα χρόνια παρουσίας, επιτυχημένης θα έλεγα, η Πολιτεία να μας υποστηρίξει διαφορετικά;

Πόσο περισσότερο μπορούμε να χρησιμοποιούμε το θαυμάσιο Ολυμπιακό Ιππικό Κέντρο; Και εδώ βέβαια χρειάζεται η ενεργοποίηση της Πολιτείας. Γνωρίζουμε όλοι ότι το Μαρκόπουλο μπορεί να είναι ο χώρος συστηματικής εκπαίδευσης στις διάφορες ειδικότητες που χρειάζονται τα στελέχη ιππασίας, αθλητές και ίπποι, τα ΤΕΦΑΑ, η Θεραπευτική Ιππασία και τόσα άλλα. Σκεφτείτε πόσες θέσεις εργασίας υπάρχουν για εκπαιδευμένα στελέχη ιππασίας και τι ανάπτυξη θα έχει η ιππασία όταν υπάρξουν αυτά τα στελέχη.

Θα ασχοληθούμε με τη στήριξη της ελληνικής ιπποπαραγωγής, όπου χρειάζεται βέβαια η βοήθεια του Υπουργείου Γεωργίας; Ακούω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη στείλει σχετική οδηγία για το θέμα, και βέβαια γεννιούνται πολλά άλογα πλέον από αυτά που εισάγονται. Ποια η συνεργασία μας με τις σχολές κτηνιατρικής των πανεπιστημίων;

Μήπως πρέπει να ερευνήσουμε ποια είναι τα αθλήματα που πραγματικά μπορούμε να προσθέσουμε με επιτυχία σε αυτά που καλλιεργούμε, έχοντας και στο νου μας κυρίως την περιφέρεια; Πόσο μπορούμε να βελτιωθούμε και με ποιους τρόπους για να έχουμε το ενδιαφέρον των χορηγών για τη στήριξη σωματείων, αθλητών, Grand-Prix και λοιπών.

Στην επικοινωνιακή πολιτική, δημοσιότητα, διαφήμιση, δημόσιες σχέσεις, τηλεοπτική κάλυψη, σχολιασμό, το marketing, την ηλεκτρονική παρουσία, έχει πολλή δουλειά να γίνει.

Σίγουρα χρειάζεται ενίσχυση του ανθρώπινου δυναμικού που στηρίζει την αθλητική ιππασία από νεότερα διοικητικά και επαγγελματικά στελέχη: παράγοντες, κριτές και εθελοντές. Επίσης είναι απαραίτητη η ενίσχυση όλης της τεχνικής υποδομής που περιβάλλει το άθλημα, η οποία κατά το πλείστον είναι εισαγόμενη, π.χ. εμπόδια, λυόμενοι στάβλοι και πολλά άλλα.

Ένα άλλο θέμα: η παρακολούθηση και συμμετοχή με συνέπεια και συνέχεια στη Διεθνή Ομοσπονδία Ιππασίας (FEI) και τα διεθνή σύνολα αθλητών, ιπποπαραγωγών, προστασίας ίππων κ.ά., στα συνέδρια, στην ομάδα 1 όπου ανήκουμε, η παρακολούθηση των έργων των επιτροπών και η διεθνής σχέση μας με άλλες εθνικές ομοσπονδίες.

Τόσοι τομείς, τόσο πεδίο δράσης ανοιχτό. Συντονιστικό και ηγετικό όργανο είναι θεσμικά η Ομοσπονδία. Εκείνη μπορεί και χρειάζεται να ερευνά, να προβληματίζεται, να θέτει τους στόχους, να βρίσκει τους τρόπους που θα πραγματοποιηθούν, να αξιολογεί τα επιτεύγματα. Χρειάζεται να αντιπροσωπεύει όλες τις δυνάμεις του ιππικού κόσμου για να είναι στο σύνολό της γνώστης της αθλητικής ιππασίας, των διοικητικών, οικονομικών και επικοινωνιακών θεμάτων.

Το καταστατικό μας, φτιαγμένο από τα έντεκα ιδρυτικά μέλη της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ιππασίας το 1990, δεν ανταποκρίνεται πια στις σημερινές ανάγκες της ιππασίας και μιας Ομοσπονδίας των ογδόντα σωματείων-μελών, που από αυτά, πάνω-κάτω, τριάντα έχουν συνήθως δικαίωμα ψήφου. Οι εσωτερικοί μας κανονισμοί χρειάζονται περαιτέρω επεξεργασία για να ανταποκρίνονται στην πραγματικότητά μας και να έχουν εφαρμογή.

Με αυτές τις σκέψεις, σας καλώ μετά τις εισηγήσεις των άξιων συνομιλητών μου, να ανταλλάξουμε ελεύθερα απόψεις και θέσεις και να καταλήξουμε σε χρήσιμα συμπεράσματα και προτάσεις, για την κατεύθυνση που χρειάζεται να πάρει η ιππασία και την προσωπική μας συνεισφορά στο μέλλον.

Θα δώσω το λόγο πρώτα στο Γιώργο Δημαρά, πρωταθλητή, όπως όλοι γνωρίζουμε και Πρόεδρο του ΣΕΙΕ, να μας πει κι εκείνος μερικές σκέψεις.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ – Πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Ιππέων Εμποδίων:

Ευχαριστώ πολύ την κυρία Λεβίδη. Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι καλεσμένοι, σας ευχαριστώ πάρα πολύ που ήρθατε σε αυτή τη συνάντηση. Να σας πω πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου ότι ο Σύλλογος Ελλήνων Ιππέων Εμποδίων είναι μια οργάνωση που προέκυψε γιατί στην ελληνική ιππική πραγματικότητα υπήρχαν κάποια κενά. Ένα από τα κενά που υπήρχε ήταν το κενό επικοινωνίας μεταξύ των αθλητών. Είναι λοιπόν ένα πεδίο επικοινωνίας μεταξύ ανθρώπων που έχουν ίδιες ανησυχίες και ίδιους προβληματισμούς και

κάποιους από αυτούς, μου έδωσε την τιμή ο Ελληνικός Ιππικός Όμιλος να σας μεταφέρω εδώ σήμερα και ελπίζω να μπορέσουμε να προτείνουμε και κάποια πράγματα τα οποία να είναι χρήσιμα.

Οι ιππείς αθλητές στην Ελλάδα συμπίπτουν συνήθως με τους ιδιοκτήτες και τις οικογένειές τους και ερχόμαστε αντιμέτωποι με αυτήν την ελληνική πραγματικότητα καθημερινά και πιστέψτε με, δεν είναι η καλύτερη. Για να είναι καλύτερο το μέλλον για το ΣΕΙΕ απαιτούνται να γίνουν δύο πράγματα: Πρώτον, να γίνουμε ειλικρινείς όλοι, ειλικρινείς με τους εαυτούς μας, ειλικρινείς με το τι κάνουμε και δεύτερο να αποκτήσουμε όλοι ένα κοινό όραμα και στόχους.

Μιλώντας για ειλικρίνεια, καταρχάς να παραδεχτούμε κάτι: ότι το παγκόσμιο μοντέλο ανάπτυξης κάθε αθλητικής δραστηριότητας περνάει μέσα από κεντρική οργάνωση που σήμερα έχει τη μορφή ομοσπονδιών. Άρα με βάση αυτό το μοντέλο θα μιλήσουμε και σήμερα. Τυπικά στην Ελλάδα πράγματι υπάρχει η Ομοσπονδία, υπάρχουν οι σύλλογοι, υπάρχουν όλα όσα υπάρχουν. Το θέμα όλο αυτό αποτυπώνεται και στον αθλητικό νόμο. Το θέμα είναι η ερμηνεία και η εφαρμογή του αθλητικού νόμου, που καμιά φορά δεν είναι κατά την άποψή μας οι καλύτερες.

Η Ομοσπονδία της ιππασίας ασχολείται με το ολυμπιακό άθλημα της ιππασίας πρωταρχικά. Ασχολείται και με άλλα, δεν ασχολείται μόνο θεωρητικά με το ιδεώδες, αλλά και ως προς τους στόχους. Άρα στόχος της ΕΟΙ πρέπει να είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Έτσι το καταλαβαίνουμε εμείς. Ξεκινώντας από κει λοιπόν, θα οδηγηθούμε στα υπόλοιπα. Η ελληνική ιππασία τα τελευταία χρόνια κινείται στα όρια ενός ιστορικού ερασιτεχνισμού και μιας λανθάνουσας μορφής επαγγελματισμού.

Την ίδια στιγμή όμως διεθνώς, και βεβαίως και στην Ελλάδα, οτιδήποτε έχει να κάνει με την ιππασία είναι προϊόν σημαντικότητας οικονομικής αξίας. Αυτό δεν μπορούμε να το αγνοήσουμε. Όπως επίσης δεν μπορούμε και να αγνοήσουμε ποιοι συντηρούν όλη την ιππική δραστηριότητα, ανάμεσά τους και τη δραστηριότητα των ομίλων και οτιδήποτε έχει να κάνει με την αθλητική δραστηριότητα της ιππασίας στην Ελλάδα. Αυτοί είναι οι ιδιοκτήτες, οι ιππείς και οι οικογένειές τους.

Επαγγελματικές επενδύσεις μεγάλες σπανίως γίνονται στην Ελλάδα. Υπάρχουν πάντοτε εξαιρέσεις σε αυτά που λέω, αλλά απλά επιβεβαιώνουν τον κανόνα, δεν σημαίνει ότι όλα είναι έτσι. Οπότε μέσα σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει όλοι να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Οι αθλητές πρώτα απ' όλα πρέπει να αποκτήσουν σοβαρή νοοτροπία, σοβαρότητα, πρέπει να ξέρουν ποιες είναι οι απαιτήσεις που έχουν οι υπόλοιποι από αυτούς και κυρίως οι απαιτήσεις προς τα άλογά τους. Εν συνεχεία οι προπονητές πρέπει να έχουν επάρκεια, επαγγελματική συνείδηση, και να μην καλλιεργούν λάθος νοοτροπίες. Οι κριτές είναι ερασιτέχνες, τους αναγνωρίζουμε και τους ευχαριστούμε αλλά δεν πρέπει να κάνουν ψυχρή εφαρμογή των κανονισμών.

Τέλος, οι όμιλοι, το είπε και η Πρόεδρος, η κυρία Λεβίδη προηγουμένως, έχουν σιγά-σιγά ένα διαφορετικό ρόλο σε σχέση με την πρώτη γραμμή του αθλήματος, εννοώντας πάντοτε του υψηλού επιπέδου ιππασίας. Οι όμιλοι είχαν και έχουν πάντοτε το χρέος, και όλοι εμείς οι αθλητές βγήκαμε από ομίλους σωστά οργανωμένους, καταρχήν να καλλιεργούν σωστές νοοτροπίες και δεύτερον να κάνουν σωστή εκμάθηση του αθλήματός μας σε όλους τους μαθητές.

Αυτά όλα πρέπει να γίνονται βεβαίως με μια σωστή οργάνωση, σωστή οικονομική διαχείριση, η οποία πρωταρχικά δεν πρέπει να βλάπτει τον ολυμπιακό στόχο που πρέπει να έχει το άθλημά μας.

Πράγματι τελευταία έχουν γίνει κάποιες κινήσεις από τις διοικήσεις της Ομοσπονδίας που έχουν βάλει το υψηλό άθλημα σε πρώτο ρόλο. Αυτό έγινε κυρίως με την διοργάνωση διεθνών αγώνων. Αυτό είναι κάτι πολύ καλό, αλλά διεθνώς δεν είναι αρμοδιότητα μίας Ομοσπονδίας. Κανονικά αυτό θα ήταν αρμοδιότητα κάποιων ιδιωτών επιχειρηματιών, απλώς η Ομοσπονδία έρχεται να καλύψει το κενό που υπάρχει στην Ελλάδα. Άρα η Ομοσπονδία, άρα όλοι μας θα πρέπει να ψάξουμε για τις συνθήκες που θα προωθήσουν το άθλημα και κυρίως αυτό του υψηλού επιπέδου με βάση τα διεθνή standards.

Ας έχουμε κάποιες αντικειμενικές παραδοχές για την ελληνική ιππασία. Πρώτα απ' όλα, το μέλλον της ελληνικής ιππασίας είναι και στην επαρχία, όχι μόνο στην επαρχία αλλά σίγουρα και στην επαρχία. Δεύτερον, στην Ελλάδα υπάρχει η τελειότερη ιππική εγκατάσταση στον κόσμο στο Μαρκόπουλο. Τρίτον, η ελληνική ιππασία και οι φίλιπποι γύρω από αυτήν, έχουν αρκετούς πόρους για να υποστηρίξουν το μέλλον και την ανάπτυξη της ελληνικής ιππασίας. Επιπλέον αυτού, το άθλημα της ιππασίας διεθνώς, λόγω των χαρακτηριστικών που έχει, μπορεί να προσελκύει χορηγούς, προσοχή και κόσμο, και αυτό πρέπει να το εκμεταλλευτούμε.

Άρα, ερχόμαστε εδώ πέρα και πρέπει να διαμορφώσουμε, και η Ομοσπονδία είναι η μοναδική αρμόδια ως θεσμικό όργανο, ένα πλαίσιο όπου όλα αυτά θα αξιοποιηθούν με τον καλύτερο τρόπο για όλους μας.

Προτάσεις για αυτά του ΣΕΙΕ: Θα πρέπει να φτιαχθεί ένα μακροπρόθεσμο πρόγραμμα για δημιουργία εθνικών ομάδων και αθλητών που θα φέρουν διεθνείς επιτυχίες. Αυτό το πρόγραμμα θα πρέπει να συνοδεύεται από ένα δεύτερο πρόγραμμα επικοινωνίας του αθλήματος προς το μέσο Έλληνα, με αξιοποίηση αυτών των αγωνιστικών επιτυχιών και των αθλητών.

Δεύτερο, θα πρέπει να υπάρξει ένα πρόγραμμα επιβράβευσης ιδιοκτητών ίππων και χορηγών, και βεβαίως των παραγόντων οι οποίοι έχουν κάνει πολλά για το άθλημα. Γιατί κάπως θα πρέπει όλη αυτή η προσφορά να αναγνωρίζεται, τουλάχιστον από μας που είμαστε μες το άθλημα.

Τρίτον, θα πρέπει να εξασφαλίσουμε τη μόνιμη αγωνιστική εκμετάλλευση του Μαρκόπουλου και την ανάδειξή του σε διεθνές ιππικό κέντρο με σειρά εθνικών και διεθνών αγώνων.

Και τέταρτον, στη συμπλήρωση αυτών που είπε η κυρία Πρόεδρος προηγουμένως, για εμάς ως αθλητές αλλά και για όλους μέσα στην ιππασία, θα πρέπει να διαμορφωθεί ένα νομοθετικό πλαίσιο το οποίο θα προβλέπει νομιμοποίηση και απλοποίηση της διαδικασίας απόκτησης φορτηγών μεταφοράς αλόγων από τους αθλητές ή από τους οποιουσδήποτε ιδιώτες, νομιμοποίηση των ιππικών εγκαταστάσεων και ειδικότατα των κλειστών ιπποδρομιών και φοροαπαλλαγές για αθλητικές χορηγίες στο μοντέλο που πρόσφατα ψηφίστηκε στην Ελλάδα, των πολιτιστικών χορηγιών. Το τελευταίο θα φέρει χορηγούς, αλλά θα εξυπηρετήσει ελαφρώς οικονομικά πολλούς από τους ήδη ιδιοκτήτες αλόγων στο χώρο μας. Αυτά είναι πολύ σημαντικά για την επέκταση, την εξάπλωση του αθλήματος στην επαρχία, αλλά κυρίως για την δραστηριότητα αυτού του αθλήματος.

Βεβαίως θα πρέπει να είμαστε όλοι έτοιμοι να πληρώσουμε το κόστος για αυτή την νομιμοποίηση, το οποίο μερικές φορές πρέπει να πληρωθεί, αλλά από την άλλη, αν μας δει και το κράτος ως ένα πόρο, μια πηγή εσόδων, ίσως να μας δώσει και μεγαλύτερη προσοχή, όπως ακριβώς έχει κάνει σε άλλα αθλήματα, όπως το ποδόσφαιρο, το μπάσκετ κ.ά.

Αυτό είναι ως προς την πλευρά της ειλικρίνειας. Όσον αφορά στα οράματα και τους στόχους, τα οποία εμάς ως αθλητές μας αφορούν και μας πονάνε πάρα πολύ, διότι λείπουν εδώ και καιρό από την ελληνική ιππασία, πάλι πρέπει να ξεκινήσουμε από το τι είναι ένα ολυμπιακό άθλημα.

Θα πρέπει να διαμορφώσουμε ισχυρές εθνικές ομάδες με στόχο στην αρχή τη συνεχή συμμετοχή μας και στη συνέχεια την επιτυχία μας σε μεγάλες διεθνείς διοργανώσεις. Άρα, Ολυμπιακοί Αγώνες, Παγκόσμιοι Αγώνες, Πανευρωπαϊκοί Αγώνες, Nations Cup, που είναι αυτή την στιγμή στην πρώτη σειρά στην παγκόσμια ιππασία, πρέπει να είναι οι πρώτοι στόχοι της Ομοσπονδίας για μας, και όλων μας. Οι Βαλκανικοί, πολύ σημαντικοί και αυτοί ως αγώνες, θα πρέπει να λειτουργούν ως προθάλαμος προετοιμασίας αθλητών και αλόγων για τις μεγαλύτερες διεθνείς διοργανώσεις.

Οι αθλητές, οι οποίοι θα παίρνουν μέρος σε αυτόν τον εθνικό προγραμματισμό θα έχουν απαιτήσεις, θα έχουν μάλιστα και υποχρεώσεις, αλλά θα πρέπει και να είναι και παραδείγματα. Αλλά την ίδια στιγμή θα δικαιούνται και τακτικές παροχές, όπως γίνεται σε όλα τα άλλα αθλήματα στην Ελλάδα, και όχι στο δικό μας άθλημα. Τακτικές παροχές, ξαναλέω.

Τέλος, παράλληλα με τις διεθνείς διοργανώσεις η ΕΟΙ σε εθνικό επίπεδο θα πρέπει να διαμορφώσει συνθήκες για αγωνιστική δραστηριότητα υψηλού επιπέδου, ώστε να υπάρχει ανά πάσα στιγμή η δεξαμενή ικανών ιππέων και ίππων για τη στελέχωση των εθνικών ομάδων.

Κλείνω με τις προτάσεις γι' αυτό, πάλι του ΣΕΙΕ. Πρώτη πρόταση είναι ότι πρέπει επιτέλους όλοι με θάρρος να τολμήσουμε να αποκτήσουμε έναν αρχηγό ομάδος, έναν ομοσπονδιακό προπονητή και έναν ομοσπονδιακό κτηνίατρο. Αυτοί θα έχουν σχέση εργασίας συγκεκριμένου χρόνου με συγκεκριμένους στόχους και έλεγχο. Δεν θα εξαρτώνται από αλλαγές διοικήσεων και θα κρίνονται με βάση την επίτευξη των στόχων που θα τους έχουν τεθεί από την Ομοσπονδία.

Δεύτερον, χρειάζεται συγκεκριμένος προϋπολογισμός υψηλού αθλητισμού με βάση τους πιο πάνω στόχους στον τακτικό προϋπολογισμό της Ομοσπονδίας που δεν θα εξαρτάται από συνθήκες και από επιχορηγήσεις της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής ή οποιουδήποτε άλλου. Αυτό είναι πολύ βασικό. Μια πρόταση θα ήταν ένα ποσοστό του προϋπολογισμού της Ομοσπονδίας να πηγαίνει μόνο για το υψηλό άθλημα. Δέκα, είκοσι, τριάντα, εκατό, δεν ξέρω τι σηκώνει η Ομοσπονδία.

Τρίτον, αξιολόγηση αθλητών με βάση τρέχοντα κριτήρια, όχι αυτά που ιστορικά μετρούσαν. Πλέον το άθλημα έχει προχωρήσει και οι δυσκολίες είναι διαφορετικές. Αναλόγως θα πρέπει να διαμορφωθεί και ένα ranking list Ελλήνων ιππέων.

Τέταρτον, κίνητρα προς διοργανωτές για αγώνες υψηλού επιπέδου και (χρηματικών) επάθλων. Οι μεγάλοι αγώνες, το πρωτάθλημα, τα CSI/CSIO και αυτά, δεν θα διοργανώνονται πλέον από την ΕΟΙ, αλλά θα διεκδικούνται από διοργανωτές με βάση την προκήρυξη και τις απαιτήσεις τους και βεβαίως την προσφορά που αυτοί έχουν κάνει.

Πέμπτον, πρέπει να υπάρχει από την ΕΟΙ πολιτική απόφαση για παρουσία της σε όλα τα διεθνή ιππικά φόρα, κυρίως στα πλαίσια της FEI. Πρέπει να κάνουμε προσπάθεια να βάλουμε και άλλα στελέχη από αυτά που είχαμε βάλει στο παρελθόν μέσα στη FEI, πρέπει να αποκτήσουμε διεθνή σχεδιαστή διαδρομών. Πρέπει να αποκτήσουμε ανθρώπους στα όργανα της FEI. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορέσουμε να παρακολουθήσουμε καταρχήν και ίσως και να επηρεάσουμε τις εξελίξεις κατά τρόπο που να μπορούμε να τις ακολουθήσουμε.

Αυτές είναι οι προτάσεις του ΣΕΙΕ. Είναι κάποια πράγματα τα οποία είναι αληθινά και όλοι τα παραδέχονται. Είπαμε και κάποιες προτάσεις που ίσως να είναι εφικτές. Αυτό όμως που είναι το βασικότερο, και με αυτό κλείνω, είναι ότι όλα αυτά τα οποία είναι πολύ βασικά να γίνουν απαιτούν ένα πράγμα το οποίο δεν περνάει από το χέρι των αθλητών. Απαιτείται πολιτική ηρεμία και σταθερότητα στην ΕΟΙ. Λόγω αθλητικού νόμου, αυτό μπορούν να το κάνουν μόνο οι παράγοντες και τελικά το αν θα είναι το μέλλον της ελληνικής ιππασίας καλό ή κακό, αποτελεί προσωπική ευθύνη των παραγόντων. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ευχαριστούμε τον κύριο Δημαρά. Μας άνοιξε διάφορα παράθυρα για την περαιτέρω συζήτησή μας. Πολλά θα μπορούσε να σχολιάσει κανείς, αλλά αυτό μετά. Θα ήθελα να δώσω τώρα το λόγο στον κύριο Παναγάκη, που ο λόγος της συμμετοχής του στο panel είναι η εμπειρία του στην οργάνωση της ιππικής δεξιοτεχνίας. Υπήρξε και μέλος παλαιότερα της Επιτροπής Ιππικής Δεξιοτεχνίας. Είναι το δεύτερο άθλημα που με αξιώσεις λειτουργεί στον τόπο μας και νομίζω ότι είναι ενδιαφέρον να ακούσουμε και τη δική τους πλευρά.

ΣΤΑΘΗΣ ΠΑΝΑΓΑΚΗΣ:

Καλησπέρα και από μένα. Θα ήθελα να ευχηθώ στον Ελληνικό Ιππικό Όμιλο και άλλα 75 χρόνια προσφοράς, να τους ευχαριστήσω και να τους συγχαρώ γι' αυτήν την πρωτοβουλία.

Θα αναφερθώ στο άθλημα της ιππικής δεξιοτεχνίας. Όταν με την ίδρυση της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ιππασίας το 1990 ξεκινούσε για δεύτερη φορά (γιατί η πρώτη ήταν το 1978) το άθλημα της ιππικής δεξιοτεχνίας, κανείς δεν φανταζόταν, εκτός από κάποιους λίγους ίσως ρομαντικούς που το επωμιστήκανε ότι σε λίγο μόνο χρόνια θα πρωταγωνιστούσε στους Βαλκανικούς αγώνες, αλλά και ότι θα συμμετείχε στους Ολυμπιακούς των Αθηνών. Με τους εφήβους μας στους Πανευρωπαϊκούς ήδη έχει πάει δύο φορές και στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα του Aachen φέτος. Αυτή τη μικρή αναφορά την κάνω για να τονίσω ότι το άθλημα «μας πάει», ειλικρινά μας ταιριάζει. Άλλωστε και οι συμμετοχές το αποδεικνύουν.

Εδώ όμως θα κάνω και ένα παράπονο. Δεν μπορώ να μην αναφερθώ στην press conference της περασμένης εβδομάδος, η οποία ομολογουμένως είχε πάρα πολύ μεγάλη επιτυχία. Όλες οι τηλεοράσεις, όλες οι εφημερίδες, όλα τα κανάλια, αναφέρθηκαν για τον ένα μήνα αγώνων υπερπήδησης εμποδίων που θα γίνουν στην Αθήνα του χρόνου, μάλλον τον Οκτώβρη. Για το άθλημα του CDI που με τόσο κόπο προσπαθούμε να το κάνουμε καμία κουβέντα. Είναι παράπονο από το dressage, μήπως τελικά θα έπρεπε η ΕΟΙ να ονομαστεί Ελληνική Ομοσπονδία Υπερήδησης Εμποδίων; Εμείς προσπαθούμε και το άθλημα του CDI να το προωθήσουμε, κάνουμε μια προσπάθεια, φέτος αναβλήθηκε, ελπίζουμε του χρόνου θα είναι καλύτερα.

Θα ξεκινήσω λέγοντας διάφορα σχόλια πάνω στο πώς μπορούμε να βελτιώσουμε το άθλημα της ιππικής δεξιότητας μέσω της γραμματείας των αποτελεσμάτων. Η παροιμία είναι χλιοειπωμένη, όλοι λένε «Η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει να είναι τίμια» κ.λπ., γι' αυτό κάνω μία πρόταση, για να μην υπάρχουν πονηρές σκέψεις και για να προστατέψουμε το άθλημα από τυχόν κακοπροαίρετη πρόθεση, και για να κάνουμε την εθελοντική μας προσφορά πιο επαγγελματική: εκπρόσωπος κάθε σωματείου να έχει δικαίωμα να ελέγχει οποιοδήποτε φύλλο αξιολόγησης αθλητή σε σχέση με τα αποτελέσματα, και όχι μόνο δικού του αθλητή, αλλά όποιον αθλητή θέλει, σε όποια κατηγορία θέλει.

Το αγωνιστικό πρόγραμμα. Εδώ πιστεύω ότι υπάρχει μεγάλο πρόβλημα. Αν θέλεις να πετύχεις στην ανάπτυξη ενός αθλήματος, υπάρχουν δύο κατά βάση τρόποι: ή να έχεις πολλά χρήματα για να επενδύσεις σε έμπυχο και άψυχο υλικό, σε εγκαταστάσεις, σε διαφήμιση, σε έπαθλα και ό,τι άλλο προβλέπεται στη σημερινή εποχή, ή να μπορείς να κάνεις αισθητή την παρουσία σου όσο πιο συχνά γίνεται. Και εφόσον μιλάμε για την ιππική δεξιότητα, φυσικά ένας είναι ο τρόπος: περισσότεροι αγώνες.

Εδώ θα σταθώ λιγάκι στα τελευταία χρόνια, που είχαμε την τύχη η τηλεόραση να καλύπτει τους αγώνες. Το εκμεταλλευτήκαμε; Εγώ νομίζω όχι. Ποιος να ασχοληθεί με ένα άθλημα που έχει πέντε, έξι, επτά αγώνες, κάποιοι από τους οποίους λόγω καιρικών συνθηκών αναβάλλονται και γίνονται και τέσσερις και τρεις, κανείς δεν ξέρει πόσοι μπορούν να γίνουν μέσα σε μια χρονιά. Εκτός αν πρόκειται να είναι για αγώνες της φόρμουλα 1 όπου εκεί πέρα πλέον τα πράγματα είναι διαφορετικά.

Πρόταση λοιπόν είναι ας ακολουθήσει η ιππική δεξιότητα τα διεθνή πρότυπα. Περισσότεροι αγώνες.

Θα περάσω τώρα στις κατηγορίες των αγωνισμάτων. Στην ιππική δεξιότητα, απ' ό,τι έχετε δει, υπάρχουν πάρα πολλές διαδρομές λόγω των πολλών ασκήσεων και του βαθμού δυσκολίας που ποικίλλουν, ανάλογα με τον βαθμό εκπαίδευσης και του ίππου και του ιππέα, δηλαδή ένας αθλητής, όσο καλός και αν είναι, αν δεν έχει και το κατάλληλο άλογο δεν μπορεί να πάει και στην αντίστοιχη κατηγορία. Χειρότερα ακόμα αν σε έναν αθλητή που πηγαίνει σε μια κατηγορία παιδών ή εφήβων του δώσουμε ένα άλογο grand prix, ούτε και αυτός μπορεί να συμμετέχει με αξιώσεις στην κατηγορία. Άρα, πρέπει ιππέας και ίππος να προχωράνε μαζί.

Η πρότασή μου λοιπόν είναι να διαμορφωθεί έτσι το αγωνιστικό πρόγραμμα, ώστε ο αθλητής να αξιολογείται από το μέσο όρο των αγωνισμάτων της κατηγορίας του. Τι κερδίζουμε: Διατηρούμε τις κατηγορίες που είναι απαραίτητες για την πρόοδο του αθλήματος, αυξάνεται ο συναγωνισμός μεταξύ των αθλητών, οι βραβεύσεις είναι πλέον πιο ουσιαστικές, και θα τολμούσα να πω, και πιο δίκαιες σε ό,τι έχει να κάνει με την αξία και τις ικανότητες του αθλητή. Με αυτόν τον τρόπο δεν θα χρειάζεται οι διοργανωτές να αγοράζουν 18 κύπελλα, 54 μετάλλια και 108 ροζέτες, που όλα αυτά ανεβάζουν το κόστος.

Επίσης, θα πρέπει να σκεφτούμε και την πληρωμή δικαιώματος συμμετοχής στους αγώνες, που ενώ εφαρμόζεται στην υπερπήδηση εμποδίων δεν εφαρμόζεται στην ιππική δεξιότητα.

Ανάδειξη πολυνικών: Στην ιππική δεξιότητα, οι κατηγορίες είναι τέσσερις: αρχαρίων, κατωτέρα, μέση και ανωτέρα. Επίσης έχουμε και παιδιά, εφήβους, νέους και ενήλικες. Η πρότασή μου λοιπόν είναι οι πολυνικές να είναι για κάθε κατηγορία και όχι για κάθε αγώνισμα, γιατί σήμερα έχουμε 18 αγωνίσματα, αύριο μπορεί για εκπαιδευτικούς

λόγους να έχουμε 20 κ.λπ. Ο πολυνίκης λοιπόν να βγαίνει από τον μέσο όρο των αγωνισμάτων της κάθε κατηγορίας.

Εθνικές ομάδες: Αν και εκ πρώτης όψεως φαίνεται ότι ο καταρτισμός είναι εύκολη υπόθεση, κάνοντας έναν προκριματικό αγώνα τελειώνεις, επιτρέψτε μου να έχω διαφορετική άποψη. Στην ιππασία δεν είναι μόνο ο ιππέας, είναι και το άλογο. Και αν στον προκριματικό αγώνα ένα ζευγάρι ιππέας-ίππος είναι άτυχο ή τυχερό, αυτό είναι και η σωστή απόφαση για τον καταρτισμό λοιπόν της εθνικής ομάδος; Η πρόταση είναι λοιπόν να καθιερωθεί ranking list κατά τα διεθνή πρότυπα, όπως κάνουν και άλλες αθλητικές ομοσπονδίες στην Ελλάδα, αλλά βάζοντας και κριτήρια αξιολόγησης, π.χ. άλλο Ολυμπιακοί Αγώνες, άλλο Παγκόσμιοι, άλλο Πανευρωπαϊκοί, άλλο Μεσογειακοί, άλλο Βαλκανικοί. Επανερχόμενος στο τι κάνουν οι άλλες ομοσπονδίες και διεθνώς, π.χ. τους Βαλκανικούς αγώνες τους χρησιμοποιούν σαν σκαλοπάτι για να αποκτήσουν εμπειρία οι νέοι κυρίως αθλητές, ώστε να μπορέσουν να σταθούν στο μέλλον επάξια, τόσο σε ευρωπαϊκό, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Ο στόχος πάντα είναι η καλύτερη εκπροσώπηση των ελληνικών χρωμάτων, όπου και να αγωνίζονται.

Πρόταση λοιπόν είναι, ναι στο ranking, ναι στο προκριματικό που θα συνυπολογίζεται στο ranking, αλλά και ναι στην οποιαδήποτε ιδέα έχει η επιτροπή που είναι επιφορτισμένη με την επιλογή των εθνικών ομάδων, αρκεί αυτή να είναι ξεκάθαρη από την αρχή και να έχει ισχύ τουλάχιστον για μια τριετία. Με τον τρόπο αυτό, οι αθλητές θα μπορούν να προγραμματιστούν και να θέσουν στόχους.

Ο αρχηγός της ομάδος, με ευρύτερες αρμοδιότητες είναι πλέον απαραίτητος.

Οι αγώνες του FEI Challenge. Όλα όσα ανέφερα μέχρι τώρα έρχονται να επιβεβαιωθούν. Γιατί τι είναι το FEI Challenge; Είναι η προσπάθεια που κάνει η Διεθνής Ομοσπονδία Ιππασίας να βελτιώσει την ποιότητα του αθλήματος σε χώρες όπου ακόμα υστερούν. Πρότασή μου λοιπόν είναι οι κατηγορίες του FEI Challenge να συμπεριλαμβάνονται στο δικό μας αγωνιστικό πρόγραμμα.

Σεμινάρια κριτών και αθλητών. Στα λόγια είναι εύκολα, στην πράξη όμως είναι δύσκολα. Γιατί όλα έχουν σχέση με ένα και μόνο: το χρήμα. Πάντα έχω στο μυαλό μου αυτό που λέει πάρα πολύς κόσμος για την Ελλάδα, ότι είναι μία φτωχή χώρα με πλούσιους κατοίκους. Πάρα πολλοί φίλοι παρομοιάζουν το άθλημα της ιππασίας με την Ελλάδα, είναι η φτωχή Ομοσπονδία με τους πλούσιους αθλητές. Αλλά για μένα πάνω απ' όλα είναι ο σωστός προγραμματισμός, διότι ποιοτική δουλειά πρέπει και μπορείς να κάνεις ασχέτως με το χρηματικό ποσό που διαθέτεις. Η τεχνική λοιπόν επιτροπή της Ιππικής δεξιοτεχνίας και μόνο να μπορεί να διαχειρίζεται οποιοδήποτε χρηματικό ποσό της αναλογεί σε ετήσια βάση για καλύτερο προγραμματισμό.

Πιστεύω, αν μη τι άλλο να έγινα κατανοητός, πάντως εμείς έχουμε αφιερώσει, θα έλεγα, περισσότερο χρόνο από ό,τι μπορείτε να φανταστείτε και πάντα με γνώμονα πώς θα πάμε μπροστά την ιππική δεξιοτεχνία, γιατί είμαστε πεπεισμένοι ότι μας ταιριάζει σαν άθλημα. Άλλωστε, αν ανατρέξετε σε στοιχεία, θα μας δικαιώσετε. Είπα εμείς, γιατί ναι μεν εγώ σας τα είπα, αλλά η προσπάθεια είναι συλλογική. Και κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι η επίπεδη δουλειά που γίνεται στην ιππική δεξιοτεχνία είναι όχι μόνο αποδεκτή αλλά και παραδεκτή από όλους. Και πλέον ανήκουμε στην Ευρώπη, ας τους μιμηθούμε. Και για του λόγου του αληθές, σας παραπέμπω και στο site της FEI, όπου για πρώτη φορά εγώ τουλάχιστον το διάβασα, ότι το dressage είναι η υψηλότερη έκφραση της εκπαίδευσης του

αλόγου και χρησιμοποιείται στην επίπεδη εργασία από όλα τα ιππικά αθλήματα. Σας ευχαριστώ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Και εμείς ευχαριστούμε. Νομίζω ότι η τελευταία επισήμανση για τον κόσμο που γνωρίζει από τα ιππικά ήταν ουσιώδης. Όντως, ιππική δεξιοτεχνία είναι η βάση της ιππικής τέχνης. Άλλο ότι μετά εξελίσσεται σε αγωνιστική ιππασία. Και θέλω να ευχαριστήσουμε τον κύριο Παναγάκη γιατί μας είπε πολλά και χρήσιμα και πολύ συγκεκριμένα για το πώς μπορεί να προχωρήσει το άθλημα της ιππικής δεξιοτεχνίας.

Θα ήθελα να δώσω το λόγο στον Σπύρο τον Αμπόνη, τον Πρόεδρο του ΙΟΒΕ, που είναι το αρχαιότερο σωματείο στη Θεσσαλονίκη και που έτσι αισθανόμαστε μια συγγένεια λόγω της αρχαιότητας. Να μας πει κι εκείνος μερικές σκέψεις του.

ΣΠΥΡΟΣ ΑΜΠΟΝΗΣ - Πρόεδρος Ιππικού Ομίλου Βορείου Ελλάδος:

Θέλω να συγχαρώ κι εγώ τον Ελληνικό Ιππικό Όμιλο για την εκδήλωση αυτή και αποτελεί ένα *modus vivendi*, που ας ευχηθούμε ότι θα μπορούσαμε κάποτε να τον πλησιάσουμε, να τον μιμηθούμε.

Εγώ θα ήθελα να πω δυο λόγια για το καταστατικό της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ιππασίας. Είναι σε όλους γνωστό ότι το 1990 το καταστατικό αυτό έλαβε χώρα κάτω από συνθήκες δύσκολες, διότι έπρεπε να φύγει η ιππασία από τον εναγκαλισμό με το ΣΕΓΑΣ.

Είναι λοιπόν ευεξήγητο ότι δεν ήταν πλήρες. Δεν ήταν πλήρες ούτε το 1990, πολύ δε περισσότερο σήμερα. Όλοι έχουμε συμφωνήσει και έχουμε συμφωνήσει ακόμα και οι διοικήσεις ότι χρειάζεται ανανέωση αυτού του καταστατικού. Και το καταστατικό αυτό δεν φτάνει σήμερα να προσαρμοστεί στις σημερινές συνθήκες, αλλά πρέπει να προβλέψει και το μέλλον. Όταν ξεκίνησε η Ελληνική Ομοσπονδία Ιππασίας, ήταν έντεκα σωματεία που υπέγραψαν το καταστατικό. Σήμερα ξέρετε ότι είναι πολύ περισσότερα.

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΜΠΙΛΗΣ - Συμμετέχων:

Ναι, αλλά υπήρχαν πολλά.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Κύριε Τσιμπίλη, σας παρακαλώ, στο τέλος θα έχετε την ευκαιρία.

ΣΠΥΡΟΣ ΑΜΠΟΝΗΣ:

Η ανάγκη αυτή είναι ακόμη περισσότερο αδήριτη γιατί είναι το θεσμικό πλαίσιο πάνω στο οποίο μπορεί να αναπτυχθεί ή να μην αναπτυχθεί υγιώς ο σκοπός της Ομοσπονδίας.

Δεν θα σας κουράσω με νομικές έννοιες, οι οποίες πραγματικά δεν έχουν και μεγάλο νόημα και είναι λεπτομέρειες. Νομίζω όμως ότι για τις αρχές της δημοκρατικότητας πρέπει, και πολλοί συμφωνούν σε αυτό, και θα κάνει καλό σε όλους τους παράγοντες ιππασίας, σε όλους τους διοικούντες, να σταματήσει πλέον η κατάσταση αυτή που υπάρχει σήμερα των μεμονωμένων υποψηφιοτήτων και να υπάρξει ο θεσμός των συνδυασμών.

Αυτό θα φέρει περισσότερο πλουραλισμό στην ιππασία, στους παράγοντες, και θα αποτελεί ακόμα μεγαλύτερη εγγύηση για την εύρυθμη λειτουργία. Δεν πρέπει να φοβίσει κανέναν, νομίζω ότι θα καταλήξει υπέρ της δημοκρατικότητας και υπέρ της ανάπτυξης.

Η άλλη πρόταση που θα ήθελα να κάνω είναι για την Τεχνική Επιτροπή. Δεν είναι κακό να τολμήσουμε η Τεχνική Επιτροπή να εκλέγεται από την Γενική Συνέλευση. Κάθε χρόνο, βάσει του καταστατικού, έχουμε τακτική Γενική Συνέλευση. Δεν είναι κακό και αυτή η επιτροπή να είναι εκλεγμένη. Οι λόγοι είναι ευεξήγητοι. Πρώτον, πρέπει τα μέλη της επιτροπής να δουλέψουν. Από τη δική μου εμπειρία, μπορώ να πω ότι ενώ ήταν

πολυμελής η επιτροπή αυτή, πάρα πολλοί δεν πήγαιναν, δεν είχαν ενδιαφέρον, δεν είχαν προτάσεις. Και νομίζω ότι αποτελούσε ένα πρόβλημα αυτό. Μπορεί επομένως η τεχνική επιτροπή να εκλέγεται από τη βάση, και μάλιστα ένα ποσοστό να είναι κριτές, ένα ποσοστό να είναι αθλητές, ένα ποσοστό να είναι διοικητικοί, και κατά αυτόν τον τρόπο να υπάρχει σύνθεση. Το βλέπετε ότι η έλλειψη αυτού του γεγονότος έφερε την παράπλευρη κυκλοφορία, δηλαδή οι κριτές έχουν τη δική τους πορεία, οι αθλητές το ίδιο. Αυτό νομίζω θα φέρει τη σύνδεση.

Επίσης, ως καταγόμενος από σωματείο της Βορείου Ελλάδος, πρέπει επιτέλους να συμφωνήσει η σημερινή διοίκηση και να γίνει τα αξιώματα της ΤΕΙΒΕ να εκλέγονται. Δεν είναι δυνατόν να είναι δοτοί. Δεν κάνουν καλό ούτε στους ίδιους.

Το πείραμα που έκανε η προηγούμενη διοίκηση πέτυχε πλήρως. Και ξέρετε, αυτό φέρνει στην ανάγκη, όσοι εκλέγονται να δημιουργήσουν είτε για να ξαναβγούν είτε για να προσφέρουν είτε για την υστεροφημία τους. Πρέπει το γεγονός αυτό να μας προβληματίσει όλους. Δεν είναι καλό να πνίγουμε τους δημοκρατικούς θεσμούς. Όλες αυτές οι διαδικασίες αντίθετα θα φέρουν κόσμος που θα είναι οι μελλοντικοί αυριανοί παράγοντες. Και γι' αυτό το λόγο χρειάζεται να υπάρχει προπαίδεια, να υπάρχει η προσέγγιση.

Κλείνοντας, για να μην σας κουράσω, είναι ανάγκη να εναρμονιστεί το καταστατικό και με τις νέες ρυθμίσεις του νόμου. Δεν είναι κάτι που είναι περιττό. Οι νομικοί λένε, «ο τύπος προστατεύει την ουσία». Και αυτό εδώ το πράγμα πρέπει να το ενστερνιστούμε. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Κι εμείς ευχαριστούμε. Είναι θέματα δέοντα αυτά και οι προτάσεις αυτές έχουν ενδιαφέρον. Φαντάζομαι θα γίνει σκέψη επ' αυτών και πιθανώς θα έχουμε και άλλες παρεμβάσεις.

Θα ήθελα τώρα να καλέσω τον Γιώργο τον Δενδρινό ο οποίος είναι εμπλεκόμενος πολύ στα ιππικά, είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας, να μας πει μερικές σκέψεις του. Ευχαριστώ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ – Μέλος του ΔΣ της ΕΟΙ:

Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί σύνεδροι, αγαπητοί φίλοι, όταν μου ζητήθηκε να συμπληρώσω το ραπέλ αντικαθιστώντας τον κύριο Λαμπαδάριο, αιφνιδιάστηκα. Ομολογώ ότι ήμουν προετοιμασμένος να είμαι στο ακροατήριο και όχι να έχω την τιμή και τη χαρά να αναπληρώσω τον κύριο Λαμπαδάριο με τη μακρά πορεία του στο άθλημά μας, μια πορεία λαμπρή, στην αρχή ως αθλητής-πρωταθλητής, και στη συνέχεια το άθλημα τον τίμησε ώστε να είναι ο πρώτος Γενικός Γραμματέας στη νεοσύστατη τότε διοίκηση της Ομοσπονδίας μας.

Παρόλα αυτά η μακροχρόνια και συνεχής ενασχόλησή μου με το άθλημα, η δημιουργία ενός ομίλου, η συμμετοχή μου στην διοίκηση της ΕΟΙ από το 2001 και η εκλογή μου τον ίδιο χρόνο ως Γραμματέα των Βαλκανικών Αγώνων μου επιτρέπουν να εκφράσω κάποιες σκέψεις πάνω στο θέμα που θέλω να συζητήσουμε σήμερα, δηλαδή, το μέλλον της ελληνικής ιππασίας.

Είναι λοιπόν πασιφανές και αυταπόδεικτο ότι μέλλον σημαίνει ανάπτυξη και ανάπτυξη σημαίνει βάση, δηλαδή θεμέλια. Πρέπει λοιπόν ό,τι κάνουμε, τουλάχιστον από δω και πέρα, να φροντίζουμε να το θεμελιώνουμε σωστά και οι βάσεις αυτές να είναι και γερές και βαθιές και ευρείες. Η σωστή βάση θα στηρίξει την κορυφή. Και οι κορυφές θα

λειτουργήσουν σαν πρότυπα για να διευρυνθεί ακόμα περισσότεροι η βάση. Το πώς φτάσαμε μέχρι εδώ είναι λίγο πολύ γνωστό. Σίγουρα, όπως άλλωστε συμβαίνει πάντα, υπήρξαν και μεγάλα βήματα προόδου αλλά και περίοδοι σκιών.

Μέλλον λοιπόν σημαίνει, εκτός όλων των άλλων, να αναπτυχθεί το άθλημα στο φυσικό του περιβάλλον, δηλαδή στην περιφέρεια, δηλαδή στην ελληνική επαρχία. Εκεί μπορεί και πρέπει να ξεκινήσει η παραγωγή των ελληνικών αθλητικών αλόγων για να γίνουν πιο προσιτά στον Έλληνα ιππέα. Εκεί η συντήρηση ενός αθλητικού αλόγου είναι οικονομικότερη και κοντά στη φύση. Εκεί υπάρχουν οι απαιτούμενοι χώροι τους οποίους έχει ανάγκη το άθλημα. Μένει σε μας, αφ' ενός να προκαλέσουμε και αφ' ετέρου να προστατεύσουμε αυτή την ανάπτυξη, ώστε να γίνει κάτω από σωστές διαδικασίες και ορθούς κανόνες, δηλαδή να μην είναι άναρχη και αυτοσχεδιαστική, να είναι πολιτικά και επιστημονικά αποδεκτή.

Δυστυχώς όμως, ό,τι έχει γίνει μέχρι τώρα στην περιφέρεια είναι αυτοφυές, γι' αυτό αδύναμο και συνήθως θνησιγενές. Οι διοικήσεις της Ομοσπονδίας μας, το μόνο που πέτυχαν μέχρι τώρα είναι να δημιουργήσουν επιτροπές στα χαρτιά, χωρίς πρόγραμμα, χωρίς χρηματοδότηση, χωρίς υλικοτεχνική βοήθεια, χωρίς εποπτεία, αλλά κυρίως χωρίς όραμα. Κάποιες προσπάθειες που είχαν ξεκινήσει αρχικά, δυστυχώς δεν τελεσφόρησαν. Υπήρξαν κι αυτές θύματα των καταστάσεων. Σχεδόν συνειδητά κόβουμε με ευκολία τον ομφάλιο λώρο των ομίλων της περιφέρειας με την κεντρική διοίκηση. Υπάρχουν άτομα μεταξύ μας που δεν γνωρίζουν ούτε τα ονόματα των ιππικών ομίλων της περιφέρειας.

Κάτι ανάλογο συνέβαινε και με τους Βαλκανικούς Αγώνες Ιππασίας, τους σνομπάραμε. Τους είχαμε για δεύτερο πράγμα, και πιθανόν έτσι ήταν. Είχαμε και έχουμε στρέψει το βλέμμα μας στη Δύση. Παίζουμε λόττο και περιμένουμε κάποια τυχαία επιτυχία για να θριαμβολογήσουμε και να κοροϊδέσουμε τους εαυτούς μας ότι προοδεύουμε. Ακόμα και σήμερα, προχωρούμε σε διοργανώσεις μεγάλες και πολυδάπανες, χωρίς να διαθέτουμε την απαραίτητη υποδομή και γνώση. Διοργανώσεις που απευθύνονται σε λίγους αλλοδαπούς και σχεδόν σε κανένα Έλληνα ιππέα. Έτσι παραμελούνται οι τροφοδότες της ελληνικής ιππασίας, δηλαδή οι όμιλοι, οι νέοι επαγγελματίες, κυρίως όμως παραμελείται η ελληνική περιφέρεια και οι αθλητές ιδιοκτήτες.

Ας καταλάβουμε όλοι ότι μέλλον σημαίνει ανάπτυξη στην περιφέρεια, βοήθεια στους ομίλους, στήριξη στους ιππείς και τους νέους επαγγελματίες μας. Ανάπτυξη σημαίνει σχέδιο και υλοποίηση. Και τα δύο μαζί σημαίνουν καλή ή καλύτερη διοίκηση. Και καλύτερη διοίκηση τελικά, σημαίνει δημοκρατική πλατφόρμα ιδεών και αντιλήψεων χωρίς αποκλεισμούς, δηλαδή, συστράτευση και ένωση όλων των δυνάμεων για το καλό του αθλήματος. Βέβαια, σε κάθε περίπτωση έχουμε την ανάγκη διοικητικών παραγόντων που σέβονται, εκτιμούν και υπηρετούν τα ιππικά ιδεώδη και τις αρχές του ιππισμού και εργάζονται για την εξάπλωσή τους, όχι για ίδιον όφελος ή προσωπική προβολή.

Ένα νέο καταστατικό με αναπτυξιακές αξιοκρατικές προοπτικές, κυρίως όμως αντιπροσωπευτικό όλων των τάσεων και των απόψεων του χώρου μας, πρέπει γρήγορα να μπει σε ισχύ και λειτουργία. Αποτέλεσμα και γέννημα ενός σύγχρονου καταστατικού θα είναι και η συγγραφή των επιμέρους κανονισμών που θα ορίζουν, θα θεσμοθετούν και θα διέπουν τη σωστή λειτουργία όλων των παραμέτρων που έχει ανάγκη το άθλημά μας για το μέλλον, το μέλλον του αθλήματος, το μέλλον της ελληνικής ιππασίας. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Σύντομος, σαφής και θίγων θέματα τα οποία είναι πάρα πολύ σημαντικά. Η ανάπτυξη όντως είναι ένας χώρος που θέλει πάρα πολλή δουλειά, επιμονή, υπομονή, και που όντως μας προσφέρει τη βάση μαζί με οποιαδήποτε άλλη ιππική δραστηριότητα υπάρχει στην περιφέρεια. Υπάρχουν και λειτουργούν άτυπες ιππικές εγκαταστάσεις. Γνωρίζουμε ότι υπάρχουν πάρα πολλά παραδοσιακά πανηγύρια, όπου με πολύ ενθουσιασμό ιππεύουν άνθρωποι και παίρνουν έπαθλα κ.λπ. Είναι μέσα στην φλέβα μας αυτό, παρότι η ιππική τέχνη δεν είναι κάτι που μπορέσαμε εμείς να αναπτύξουμε λόγω της οθωμανικής κατοχής, όπως το έκανε η Δύση. Και όλος αυτός ο κόσμος συν την προσπάθεια για ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού, που μπορεί να μας δώσει και αυτή ένα άνοιγμα, προστίθεται στα ιππικά σωματεία, μέλη μας, τα οποία βρίσκονται στην περιφέρεια.

Πάρα πολύ σημαντικό λοιπόν αυτό και σημαντική επίσης η αναφορά των Βαλκανικών, όπως την έκανε και ο Γιώργος ο Δημαράς, γιατί κακά είναι τα ψέματα, εκεί είναι το λίκνο για τους Έλληνες αθλητές όσον αφορά τη διεθνή τους συμμετοχή. Εκεί παίρνουν τις πρώτες εμπειρίες. Δεν είναι το μοναδικό, δεν παύει όμως να είναι πρωτάθλημα αναγνωρισμένο από τη FEI και βέβαια με υπερηφάνεια παίρνουμε τα κύπελλα στη Γενική Συνέλευση της FEI που κερδίζουμε στους Βαλκανικούς. Λοιπόν, δύο σημαντικά θέματα.

Θα ήθελα να ζητήσω τώρα από τον Γιώργο τον Παπαλιό, που ξαναήρθε στην ιππασία ως Πρόεδρος πλέον του Ιππικού Ομίλου Αθηνών, με τον οποίον ο δικός μας όμιλος έχει πολύ στενή συγγένεια, γιατί ξεκίνησε μέσα από τα σπλάχνα του Ελληνικού Ιππικού Ομίλου. Και αυτό δεν το ξεχνούμε, και έτσι χαιρετίζουμε την παρουσία του Γιώργου. Περιμένουμε και από την εμπειρία του την ευρύτερη, υπήρξε και Πρόεδρος της Τεχνικής Επιτροπής Ιππασίας του ΣΕΓΑΣ την εποχή που ανήκαμε στο ΣΕΓΑΣ, να μας πει μερικές σκέψεις του.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΛΙΟΣ – Πρόεδρος του Ιππικού Ομίλου Αθηνών:

Καλησπέρα κι από μένα. Πρέπει να σας πω ότι παρόλο που αυτή τη στιγμή εκπροσωπώ το Γέρακα (IOA) και μου κάνουν την τιμή να είμαι πρόεδρός τους, η καρδιά μου πάντα είναι στον Παράδεισο (ΕΙΟ), γιατί εδώ άρχισα – εννοώ στον Ελληνικό Ιππικό Όμιλο, όχι τον άλλο παράδεισο – να ιππεύω πριν από 45-46 χρόνια.

Τώρα τι να πω εγώ; Τα είπατε όλα. Δύο λέξεις ίσως να συμπληρώσω και ειδικά στο θέμα των χορηγιών. Να σας πω λόγω της εμπειρίας μου ότι πριν από 18 χρόνια, ένας τελικός αγώνας κυπέλλου χρηματοδοτείτο (από το ΣΕΓΑΣ) με 3.000€. Σήμερα το ανάλογο ποσό είναι γύρω στα 2.000€, αν δεν κάνω λάθος, και σε λίγο καιρό δεν θα είναι καθόλου, γιατί υπάρχει η ντιρεκτίβα από την Ευρώπη να μην δίνονται χρήματα πλέον στις ομοσπονδίες, παρά για τα λειτουργικά τους έξοδα, και πιστέψτε με ότι θα γίνει αυτό σε λίγο καιρό.

Δεν ξέρω τώρα πώς θα βρούμε άλλους τρόπους, εκτός από το να ασχοληθούμε με τους χορηγούς πάρα πολύ σοβαρά. Πρόκειται να ψηφιστεί αυτές τις μέρες στη Βουλή ένας νόμος που θα δίνει το 70% πίσω στους χορηγούς για χορηγίες που αφορούν πολιτιστικά ή αθλητικά γεγονότα με μη κερδοσκοπικούς σκοπούς. Δηλαδή, ένας που οργανώνει έναν αγώνα, ας πούμε θεωρητικά έναν μεγάλο αγώνα, που κοστίζει 100.000€ θα μπορεί να πάρει πίσω 70.000€, αντί να πληρώνει, όπως πλήρωνε παλιότερα, και το Φ.Π.Α..

Αυτούς τους χορηγούς πρέπει να τους εκμεταλλευτούμε, διότι στο χώρο της ιππασίας ανέκαθεν υπήρχαν, αν δεν κάνω λάθος, τριών ειδών κατηγορίες σπόνσορες.

Αυτοί οι οποίοι πιστεύανε ότι θα διαφημιστούνε μέσα από την ιππασία και δίνανε τα λεφτά τους και βλέπανε ότι δεν διαφημιζόνταν, φεύγανε, δεν τους ξαναβλέπαμε· αυτοί οι οποίοι είναι οι φίλοι της ιππασίας, οι οποίοι δίνουν μονίμως, εφόσον οι εταιρείες τους τους το επιτρέπουν, διότι αγαπάνε το άθλημα· δίνουν και αυτοί οι οποίοι θέλουν κάτι σαν αντάλλαγμα.

Λοιπόν, ο καθένας μας ξέρει πού ανήκει ο καθένας από αυτούς. Εμάς λοιπόν δεν μας ενδιαφέρουν οι δεύτεροι, που είναι οι φίλοι της ιππασίας, και δεν μας ενδιαφέρουν οι τρίτοι. Μας ενδιαφέρει να βρούμε τους πρώτους, να τους κάνουμε να έρθουν και να τους δώσουμε κίνητρα. Τα κίνητρα, για να μην κοροϊδευόμαστε, είναι τι τους προσφέρεις. Αυτή τη στιγμή δεν τους προσφέρουμε τίποτα, μην κοροϊδευόμαστε. Ένας αγώνας CSI στον οποίο δεν θα διακριθεί ένας Έλληνας και δεν διαφημίζεται πουθενά στην Αθήνα, ακόμα κι αν καλύπτεται από την τηλεόραση, δεν είναι επαρκές κίνητρο. Γιατί να βάλει ο άλλος τα χρήματά του, έστω και αν έχει ένα 70%; Πρέπει λοιπόν να βρούμε τρόπους. Και θα σας δώσω ένα πολύ απλό παράδειγμα που θυμάμαι από παλιά και το είχα πει στον Πρόεδρο: όταν κάνανε αγώνες κάποτε στην Αμερική, στο Madison Square Garden, ας πούμε στην Ομόνοια, φτιάξανε έναν πρόχειρο ιπποδρόμιο, φανταστείτε, και είχαν άλογα να πηδάνε. Κι έγινε χαμός, διότι σταμάτησε βέβαια η κυκλοφορία, σταματούσαν ο κόσμος, τα media, το ένα, το άλλο, έγινε αυτό που λέμε ένας μεγάλος τζετζελές, επιτρέψτε μου την έκφραση, γύρω από το θέμα. Όλοι λοιπόν ρωτούσαν τι είναι αυτό που γίνεται και πού είναι.

Ακόμα κι αν δεν έρθουν κιόλας να δουν τους αγώνες, το όνομα του σπόνσορα είναι εκεί. Δεν λέω να πάμε σε τέτοιες ακρότητες, που δεν είναι δύσκολο, μπορούμε να το κάνουμε, εγώ το έχω μελετήσει. Μπορούμε να φτιάξουμε ένα ιπποδρόμιο έξω από το Χίλτον για να πηδάνε άλογα τις μέρες που θέλουμε να διαφημίσουμε έναν αγώνα.

Υπάρχουν βέβαια χιλιάδες τρόποι να βρούμε σπόνσορες. Όλα αυτά τα οποία είπαμε και το θέμα των χορηγών καταλήγουν σε ένα πράγμα: πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να ενωθούμε. Και αν με ρωτήσετε μετά από 18 χρόνια τι βλέπω, βλέπω μια γερασμένη Ομοσπονδία. Και είναι γερασμένη, θα σας πω γιατί. Να ξεκινήσω από τα δικά μου χρόνια, και επιτρέψτε το αυτό, είχαμε συνεργαστεί τότε με μια ομάδα από τους ομίλους, εγώ ήμουν στο ΣΕΓΑΣ, εκείνοι ήταν οι δύο ομήλικοι, εγώ ήμουν τότε 38 χρονών, η κυρία Λεβίδη ήταν 20, άλλος ήταν 39, ήταν όλοι 40-35 χρονών, εκτός από τον κύριο Δεληβοριά, ο οποίος ήταν 60-65. Ήμαστε νέοι κι αυτό έχει μεγάλη σημασία. Ο Φρέντυ ο Σερπιέρης ανέλαβε, αν δεν κάνω λάθος, κοντά στα τριάντα του. Θέλω να πω ότι σήμερα οι ίδιοι άνθρωποι δεν μπορούν να συνεχίσουν να διεκδικούν να είναι στην Ομοσπονδία και δεν το λέω με κακία αυτό, αλλά ο κόσμος κουράζεται, δεν μπορεί να είσαι είκοσι χρόνια και να ζητάς άλλα είκοσι να είσαι στην Ομοσπονδία και να θες να περάσεις φρέσκα πράγματα, καινούριες ιδέες.

Πρέπει εμείς, οι πιο μεγάλοι, και βάζω τον εαυτό μου μέσα, γιατί και εγώ αισθάνομαι έτσι και γι' αυτό και δεν πρόκειται να ασχοληθώ με την Ομοσπονδία, διότι πιστεύω ότι δεν επιτρέπεται σε έναν άνθρωπο ο οποίος έχει περάσει ένα όριο να είναι στα κοινά, δεν έχει τη δύναμη, δεν έχει το κουράγιο, δεν έχει το φρέσκο. Πρέπει να δώσουμε τόπο στους νέους, να μπουν οι νέοι μέσα στη διοίκηση. Όσα λάθη και αν κάνουν, νομίζω ότι θα είναι λιγότερα. Ας φτιάξουμε εμείς μια επιτροπή με σοφούς, όπως είναι στο Murrets' show που κάθονται κάποιοι γέροι και κρίνουν και δίνουν οδηγίες, να φτιάξουμε

μια τέτοια επιτροπή και να μπούμε εκεί όλοι και να τους λέμε τι να κάνουν, να τους συμβουλευόμαστε.

Αλλά οι νέοι πρέπει να πάρουν τα σκήπτρα και αυτό γίνεται μόνο με έναν τρόπο. Και σήμερα εγώ θα θεωρήσω ότι δεν έχασα τον καιρό μου, εάν πάρω μια ρητή υπόσχεση από τον Πρόεδρο, του το έχω πει, ότι στην επόμενη Γενική Συνέλευση θα ορίσει μια επιτροπή από όλους μας να φτιάξουμε ένα καινούριο καταστατικό, γιατί είναι γερασμένο, και εμείς είμαστε γερασμένοι, όλα είναι γερασμένα. Να φτιάξουμε ένα καινούργιο καταστατικό, το οποίο θα το περάσουμε σε έκτακτη Γενική Συνέλευση, που μπορεί να είναι μετά από το πέρας αυτής της θητείας, δεν έχει σημασία πότε, και να ξεκινήσουμε μετά από δύο χρόνια μια καινούργια διοίκηση με καινούργιους ανθρώπους.

Συμφωνώ απόλυτα με όποιον είπε ότι θα πρέπει η τεχνική επιτροπή να ψηφίζεται, είναι πάρα πολύ σημαντικό, και εν πάση περιπτώσει να πάψει αυτή η μονιμότητα, δεν είμαστε δημόσιοι υπάλληλοι να είμαστε επ' άπειρον. Σε κανένα κράτος της Ευρώπης δεν μπορεί κανείς να είναι σε διοικητική θέση πάνω από δύο θητείες. Αυτά και στην συνέχεια θα πούμε και άλλα μέσα από το διάλογο. Ευχαριστώ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Κι εμείς ευχαριστούμε για όλα αυτά. Κυρίως η προώθηση νέων ανθρώπων έχει μεγάλη σημασία. Κάπου πρέπει να περάσει η σκυτάλη, και πρέπει να περάσει σε χέρια που έχουν αποκτήσει εμπειρίες. Αν δεν απασχοληθούν με την διοίκηση, δεν απασχοληθούν με όλα όσα παρέχει το άθλημα ως χώρος εμπειρίας, δεν θα μπορούν να πάρουν την σκυτάλη. Την πήραμε από τους γονείς μας και είναι καιρός να δοθεί.

Έχω κοντά μου τον Πρόεδρο της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ιππασίας. Τον παρακάλεσα να κάνει την παρέμβασή του στο τέλος, γιατί πίστεψα ότι θα τον ενδιαφέρει να ακούσει τι θα πουν οι άλλοι μας συνάδελφοι στο panel και είμαι βέβαιη ότι έχει πολλά να πει για το πώς βλέπει το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας το μέλλον της ιππασίας. Ελπίζω βέβαια ότι με τη σημερινή μας συνεδρία θα ακούσει και το συμβούλιο της Ομοσπονδίας πώς βλέπουμε και όλοι οι άλλοι το μέλλον της ιππασίας. Κύριε Πρόεδρε.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ – Πρόεδρος του ΔΣ της ΕΟΙ:

Κυρία Λεβίδη, κυρία Πρόεδρος, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί φίλοι, καλησπέρα σας. Σας ευχαριστώ που μου δώσατε την τιμή να μιλήσω τελευταίος. Είχατε δίκιο, γιατί βεβαίως θίχτηκαν αρκετά θέματα από τους προηγούμενους εισηγητές και στα περισσότερα από αυτά έχω ήδη απαντήσεις. Έχω σημειώσει κάποια άλλα θέματα που εθίγησαν, θα δώσω και σε αυτά απαντήσεις. Και βεβαίως όπως είπατε είναι πάρα πολύ θετικό να γίνονται από καιρό σε καιρό τέτοιου είδους συναντήσεις, διότι πιστεύω ότι κάθε ιδέα μπορεί να φανεί χρήσιμη. Μπορεί στην αρχή η ιδέα να φανεί λίγο δύσκολο να υλοποιηθεί, αλλά ίσως τελικώς να υπάρξει τρόπος και να είναι χρήσιμη.

Αυτό που είπε ο φίλος μου ο Γιώργος ο Παπαλιός πριν, εγώ το βρήκα πάρα πολύ θετικό και πάρα πολύ χρήσιμο. Δηλαδή τι πρέπει να κάνουμε για να προσελκύσουμε τον κόσμο και τους χορηγούς μας; Να προκαλέσουμε. Είναι ένας τρόπος. Και εγώ θα το έβλεπα θετικά αυτό.

Λοιπόν, να ξεκινήσω την εισήγησή μου, καταρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω για την πρόσκληση και να συγχαρώ θερμά το Διοικητικό Συμβούλιο του Ελληνικού Ιππικού Ομίλου, και ιδιαίτερα την Πρόεδρο, την κυρία Λεβίδη, για την πολύ σημαντική αυτή πρωτοβουλία για τη σημερινή εκδήλωση, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης των 75 χρόνων από την ίδρυση του ομίλου.

Είναι πάρα πολύ ενθαρρυντικό για την ελληνική ιппασία, το γεγονός ότι ο αρχαιότερος ιппικός όμιλος της χώρας συνεχίζει να πρωταγωνιστεί και να πρωτοπορεί στα ιппικά δρώμενα, ακολουθεί τις σύγχρονες εξελίξεις και παρουσιάζεται συνεχώς ανανεωμένος. Πρόσφατα μας εξέπληξε με την παρουσίαση χορηγού, την Toyota Land Cruiser. Χωρίς καμία υπερβολή μπορούμε να πούμε ότι είναι ένα σωματείο πρότυπο και αποτελεί φωτεινό παράδειγμα για όλους τους άλλους ομίλους. Όλοι αναγνωρίζουμε ότι η προσφορά του Ελληνικού Ιππικού Ομίλου στην ιппασία και στον ελληνικό αθλητισμό γενικότερα είναι πάρα πολύ σημαντική και η ιστορία του ταυτίζεται στο μεγαλύτερο μέρος της με την ιστορία της αθλητικής ιппασίας στη χώρα μας.

Είναι επίσης γεγονός ότι η ελληνική ιппασία στο διάστημα των 75 χρόνων έκανε σημαντικά βήματα προόδου, και κυρίως μετά την ίδρυση της Ομοσπονδία το 1990, τέθηκαν οι βάσεις για οργανωμένη και συστηματική ανάπτυξη και διάδοση της ιппασίας στην Ελλάδα.

Ορόσημο, όχι μόνο για το άθλημά μας, αλλά και για τον ελληνικό αθλητισμό και την χώρα μας γενικότερα, αποτέλεσε η διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας το 2004. Ειδικά για το άθλημά μας οι Ολυμπιακοί Αγώνες άφησαν μεγάλη κληρονομιά σε επίπεδο εγκαταστάσεων, αθλητικού και ανθρώπινου δυναμικού, ενώ έδωσαν προβολή και δημοσιότητα στο άθλημά μας. Το άθλημά μας βασίζεται στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Στηρίζεται στους ανθρώπους της ιппασίας, πρώην αθλητές, προπονητές και παράγοντες, οι οποίοι δημιουργούν ερασιτεχνικά σωματεία, τους ομίλους, από αγάπη για το άθλημα για να προσφέρουν στην ανάπτυξή του και την περαιτέρω διάδοσή του. Στηρίζεται επίσης στους αθλητές μας και τους γονείς τους, οι οποίοι διαθέτουν τα κεφάλαια για την απόκτηση αθλητικών ίππων.

Οι όμιλοι είναι αυτοί που παρέχουν τις συνθήκες για την ανάδειξη αθλητών. Θα ήθελα λοιπόν εδώ να τονίσω, ότι σκοπός των επιχορηγήσεων των ομίλων, τόσο από πλευράς Ομοσπονδίας, όσο και απευθείας από την Πολιτεία, είναι η βελτίωση των εγκαταστάσεών τους, ώστε να παρέχουν στους αθλητές και τα άλογά τους τις κατάλληλες συνθήκες για να προπονηθούν και να αγωνιστούν. Γι' αυτό θα πρέπει οι όποιες οικονομικές ενισχύσεις των ομίλων πράγματι να πιάνουν τόπο. Από την άλλη, η Ομοσπονδία προσπαθεί να αξιοποιήσει και να ζωντανέψει όσο το δυνατόν περισσότερους ομίλους, αναθέτοντάς τους αγώνες του εθνικού πρωταθλήματος και δίνοντάς τους το κίνητρο να βελτιώσουν τις υποδομές τους. Και όταν λέω υποδομές, δεν αναφέρομαι μόνο στα ιппοδρόμια, αλλά και στις υπόλοιπες βοηθητικές, αλλά απολύτως απαραίτητες, υποδομές για την διοργάνωση αγώνων.

Βεβαίως, τους διεθνείς αγώνες και τους μεγάλους εθνικούς αγώνες τους διοργανώνουμε στο Ολυμπιακό Κέντρο Ιππασίας στο Μαρκόπουλο. Δεν είναι όμως η λύση να συγκεντρωθεί όλη η αγωνιστική δραστηριότητα στο Ολυμπιακό Κέντρο. Αυτό θα ήταν καταστροφικό για τους ομίλους.

Πέραν των εγκαταστάσεων, πρέπει γενικότερα να μπει μια τάξη στο θέμα των σωματείων και να γίνει ένα ξεκαθάρισμα, ώστε να απαλλαγεί το άθλημα από ορισμένα σωματεία-σφραγίδες, τα οποία ούτε εγκαταστάσεις διαθέτουν ούτε οποιαδήποτε αθλητική δραστηριότητα έχουν να επιδείξουν. Τελευταία θα ήθελα να αναφέρω ότι έγινε μια κουβέντα σε ένα φόρουμ του αθλητισμού και κάποιος ομιλητής ανέφερε ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα στον αθλητισμό είναι η ύπαρξη τέτοιου είδους σωματείων.

Δυστυχώς, δεκαέξι χρόνια μετά την ίδρυσή της, η Ομοσπονδία συνεχίζει να καλύπτει κενά που δημιουργούνται από την έλλειψη οργάνωσης των ομίλων της. Παραδείγματος χάριν, η Ομοσπονδία εξακολουθεί να υποστηρίζει οργανωτικά την διοργάνωση όλων των επιπέδων αγώνων. Αυτό δεν γίνεται, όχι στο εξωτερικό, αλλά σε κανένα άλλο άθλημα στην Ελλάδα. Είναι απαραίτητο οι όμιλοι να αναδείξουν στελέχη για τη διοργάνωση αγώνων. Επίσης, θα πρέπει να αναζητήσουν πόρους με την προσέλκυση χορηγών από τον ιδιωτικό τομέα. Μέσω των χορηγιών θα ενισχυθούν οι όμιλοι, ώστε να παρέχουν όχι μόνο αγωνιστικές καλές εγκαταστάσεις, αλλά και γενικότερα τη δυνατότητα σωστής φιλοξενίας στους φιλάθλους. Επίσης, να φτάσουμε στο σημείο, όπως γίνεται στο εξωτερικό, να πληρώνουν οι όμιλοι την Ομοσπονδία για να αναλάβουν αγώνα, και όχι να χρηματοδοτούνται, όπως συμβαίνει σήμερα.

Για το μέλλον λοιπόν, δεν μιλάω για σήμερα, θέλουμε αναβάθμιση της θέσης και του ρόλου των ομίλων, οικονομική αυτάρκεια και οργανωτική επάρκεια για τους ομίλους.

Το άθλημα βεβαίως, δεν είναι κάτι το στατικό, αλλά αντίθετα είναι κάτι το δυναμικό και εξελίσσεται συνεχώς και θα πρέπει και το νομικό και το θεσμικό πλαίσιο να διαμορφώνεται έτσι, ώστε να μπορεί να εξυπηρετεί τις σύγχρονες ανάγκες του. Προς αυτήν την κατεύθυνση είναι και η τροποποίηση του καταστατικού της Ομοσπονδίας, η οποία ολοκληρώνεται σύντομα και τους πρώτους μήνες του 2007 θα έρθει για έγκριση στη Γενική Συνέλευση.

Βεβαίως εδώ θα ήθελα να σταθώ και να πω ότι άκουσα την πρόταση του Γιώργου του Παπαλιού και είμαι σύμφωνος μ' αυτή και μπορώ να δεσμευτώ, ώστε στη Γενική Συνέλευση να βγει η επιτροπή στην οποία θα μετέχετε, κύριε Παπαλιέ, και να γίνει αμέσως, μέσα σε δύο μήνες, Έκτακτη Γενική Συνέλευση, διότι το καταστατικό είναι σχεδόν έτοιμο, ώστε να ολοκληρωθεί.

Η Ομοσπονδία με παρεμβάσεις της στα αρμόδια όργανα της Πολιτείας προσπαθεί να προκαλέσει τις απαραίτητες νομικές ρυθμίσεις για διάφορα θέματα που αφορούν στο άθλημα, όπως για παράδειγμα κάναμε με την τροποποίηση του νόμου, ώστε να έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι οι αθλητές μας.

Επίσης, θέλω να σας ενημερώσω ότι σήμερα ο Υπουργός ο κύριος Λιάπης υπέγραψε πλέον οριστική Υπουργική Απόφαση με την οποία ρυθμίζεται η ταξινόμηση των φορτηγών μεταφοράς αλόγων, κάτι που μέχρι τώρα γινόταν κατ' εξαίρεση με υπουργικές αποφάσεις. Συγκεκριμένα, βάσει της δικής μας εισήγησης, ο κάθε όμιλος, ο οποίος διαθέτει δέκα άλογα τουλάχιστον, μπορεί να έχει δικό του αυτοκίνητο και κάθε αθλητής, ο οποίος διαθέτει πέντε αγωνιστικά άλογα, θα μπορεί να έχει αυτοκίνητο στο όνομά του και να κυκλοφορεί πλέον νόμιμα.

Ακόμα ήθελα να σας ενημερώσω εδώ ότι προσπαθούμε να προωθήσουμε και να βρούμε μια ευνοϊκή λύση στο θέμα της ένταξης στον ΟΓΑ των σταβλιτών που απασχολούνται στους ιππικούς ομίλους. Κάνουμε μια τεράστια προσπάθεια, ελπίζουμε στην επόμενη συνάντηση να έχουμε θετικά νέα γι' αυτό, να σας πούμε.

Ένα επίσης πολύ βασικό θέμα που μας απασχολεί είναι και το νομικό πλαίσιο λειτουργίας, το είπε και η κυρία Λεβίδη, των ιππικών εγκαταστάσεων των ομίλων, πράγμα που είναι ευθύνη της Πολιτείας, αφού δεν έχει γίνει ακόμα πρόβλεψη και δεν υπάρχουν ειδικές προδιαγραφές. Είναι κάτι που προσπαθούμε σαν διοίκηση να το θέσουμε υπόψη της Πολιτείας, ώστε να δώσει μια οριστική λύση, που να είναι και εις όφελος των σωματείων.

Υψηλός αθλητισμός. Εδώ έρχομαι τώρα στο Γιώργο το Δημαρά. Η Ομοσπονδία παράλληλα με την ανάπτυξη, θα πρέπει να εστιάσει και να δώσει έμφαση στον πρωταθλητισμό και τις εθνικές ομάδες. Στόχος μας και υποχρέωσή μας όμως ως Ομοσπονδία είναι να δώσουμε προοπτική και όραμα στα νέα παιδιά που ασχολούνται με την ιππασία, να δημιουργήσουμε τις συνθήκες για την ανάδειξη αθλητών προτύπων, ή να προσελκύσουμε (να εισαγάγουμε) δηλαδή ήδη καταξιωμένους αθλητές.

Υπάρχουν χαρακτηριστικά παραδείγματα από άλλα αθλήματα, όπου η συμμετοχή και οι διακρίσεις των αθλητών τους σε διεθνείς αγώνες έφεραν την ανάπτυξη. Βέβαια να σας θυμίσω ότι το μπάσκετ στην Ελλάδα ήταν ανύπαρκτο πριν το 1980. Δέκα χρόνια μετά από την είσοδο του Γκάλη, το 1978, κατέκτησε το πρωτάθλημα Ευρώπης.

Και να μην πάμε μακριά, στο δικό μας άθλημα, στην ιππασία, υπάρχει ένα πολύ μεγάλο παράδειγμα. Ότι υπάρχει ιππασία σήμερα στην Ελλάδα και η ανάπτυξή της έφτασε σε αυτό το επίπεδο οφείλεται στην επιτυχία της Χάιντυ Αντικατσιδη στο Σίδνεϋ. Βεβαίως εδραιώθηκε περισσότερο, με τη συμμετοχή των αθλητών μας στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας και με την συμμετοχή του Αντώνη Πετρή στην τελική φάση.

Μπορούμε να πούμε ότι την τελευταία δεκαετία η ελληνική ιππασία έχει μια σταθερή παρουσία στα διεθνή δρώμενα με την συμμετοχή των εθνικών μας ομάδων και των Ελλήνων ιππέων και αμαζόνων σε όλες τις μεγάλες διεθνείς διοργανώσεις του αθλήματος. Αυτό πρέπει να συνεχιστεί με περισσότερο συστηματικό τρόπο.

Η Ομοσπονδία έχει υποχρέωση να εξασφαλίσει, όσο το δυνατόν περισσότερους πόρους από την Πολιτεία, την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή. Τώρα αν αυτό δεν γίνεται με αυτόν τον τρόπο, όπως κάπως αναφέρθηκε εδώ και γίνεται με κάποιον άλλο, θα συνεχίσει όμως να γίνεται, καθώς και από χορηγίες, ώστε να καλύψει την συμμετοχή των εθνικών μας ομάδων σε βαλκανικά και ευρωπαϊκά πρωταθλήματα, σε αγώνες του παγκοσμίου και ευρωπαϊκού κυπέλλου και γενικά σε διεθνείς αγώνες στο εξωτερικό, και γιατί όχι συμμετοχή ξανά στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Αυτός είναι ο κύριος στόχος της Ομοσπονδίας, ο ύψιστος αθλητισμός και η συμμετοχή στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Επίσης, όλα αυτά τα χρόνια γίνεται κριτική για τη διοργάνωση διεθνών αγώνων στη χώρα μας. Ορισμένοι, ευτυχώς λίγοι, λένε ότι δεν τους ενδιαφέρουν οι διεθνείς αγώνες, κακώς η Ομοσπονδία διεκδικεί και αναλαμβάνει διεθνείς διοργανώσεις.

Οι διεθνείς αγώνες είναι το παράθυρο της ελληνικής ιππασίας στην διεθνή ιππική σκηνή και τα οφέλη για την ελληνική ιππασία είναι πολλά. Δίνουν τη δυνατότητα σε μεγάλο αριθμό Ελλήνων αθλητών να λάβουν μέρος και να διακριθούν σε διεθνείς αγώνες στην ίδια τους τη χώρα, προσελκύουν το ενδιαφέρον των χορηγών, προσφέρουν δημοσιότητα και προβολή στο άθλημα. Αποτελούν πόλο έλξης για θεατές και νέους φιλάθλους. Η επιτυχία σε ένα άθλημα δεν είναι μόνο να φέρει αθλητές κοντά, αλλά να φέρει και φιλάθλους. Και μόνο έτσι μπορούν να έρθουν, και αθλητές και φίλαθλοι.

Όλες οι διεθνείς διοργανώσεις πραγματοποιούνται στο Ολυμπιακό Κέντρο Ιππασίας στο Μαρκόπουλο, αξιοποιώντας έτσι την ολυμπιακή κληρονομιά και συμβάλλοντας στην διατήρηση του ιππικού και αθλητικού χαρακτήρα του κέντρου. Πράγματι, το Ολυμπιακό Κέντρο είναι πολύ μεγάλη εγκατάσταση για τα δεδομένα της ελληνικής ιππασίας και το κόστος λειτουργίας διοργάνωσης αγώνων είναι υψηλό. Αυτό έχουμε όμως, και είμαστε τυχεροί που το έχουμε και είναι υποχρέωσή μας να το αξιοποιήσουμε. Το Ολυμπιακό Κέντρο θα αποτελέσει τη βάση, όχι μόνο για την ανάπτυξη του υψηλού αθλητισμού, με

την διοργάνωση αγώνων και σεμιναρίων, αλλά και τις βάσεις του αθλήματος με την δημιουργία κέντρων αποκατάστασης αλόγων που αποσύρονται από τον Ιππόδρομο, τα οποία στη συνέχεια μπορούν να διατίθενται δωρεάν στους ομίλους της περιφέρειας, και κυρίως σε αυτούς που έχουν την υποστήριξη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης των δήμων και κοινοτήτων, οι οποίοι μπορούν να οργανώσουν σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, πρόγραμμα εκμάθησης ιππασίας σε μαθητές σχολείων.

Η ανάπτυξη του αθλήματος πρέπει να ξεκινά από την περιφέρεια, όπου είναι και ο φυσικός χώρος του και να καταλήγει στο κέντρο. Στην περιφέρεια λοιπόν πρέπει να δοθεί αυτή η δυνατότητα και να γίνει και αναπαραγωγή των αλόγων που δεν την έχουμε μέχρι σήμερα. Αυτά ήταν και είναι μες στα σχέδιά μας, τα οποία έχουμε καταθέσει και είναι σύμφωνο και το Υπουργείο και ο ΟΔΙΕ. Με την ανάληψη θα επιδοτηθεί η Ομοσπονδία μας με ένα ποσοστό από το στοιχείο των αγώνων του Ιπποδρόμου από τον ΟΔΙΕ και σε αντάλλαγμα εμείς θα προσφέρουμε σχολές προπονητών, σχολές αναβατών και αναβάθμιση του Ιπποδρόμου, γιατί μόνο η ιππασία μπορεί να το προσφέρει.

Και βεβαίως, μέσα στα σχέδια αυτά τα οποία έχουμε δώσει είναι και το κύριο, που σας ανέφερα: η αποκατάσταση των αλόγων. Αυτή θα εξυπηρετήσει τον Ιππόδρομο, ο οποίος έχοντας κάθε χρόνο πάρα πολύ μεγάλο αριθμό αλόγων που παροπλίζονται, ξεπερνώντας τα έξι χρόνια, θα πρέπει να χτίζει στάβλους οι οποίοι κάποια στιγμή θα φτάσουν μέχρι την Ανάβυσσο για να φιλοξενήσουν αυτά τα άλογα. Εμείς θα δώσουμε λύση καλή και δραστηική που θα εξυπηρετεί και τον ΟΔΙΕ και την Ελληνική Ομοσπονδία Ιππασίας για την ανάπτυξη του αθλήματος στην περιφέρεια.

Για την οικονομική κάλυψη όλων των δραστηριοτήτων, εκτός από την προσπάθειά μας να εξασφαλίσουμε όσο το δυνατόν περισσότερα κονδύλια από την Πολιτεία, θα επεκτείνουμε το χορηγικό μας πρόγραμμα το οποίο φέτος ήταν ιδιαίτερα αποδοτικό. Κατά γενική ομολογία είμαστε η μοναδική αθλητική Ομοσπονδία η οποία εξασφαλίζει μεγαλύτερα ποσά από χορηγίες, από αυτό της κρατικής επιχορήγησης. Μάλιστα το θέμα των χορηγιών αποκτά μεγαλύτερη σημασία, αφού σύντομα το Υπουργείο Πολιτισμού, όπως μας ανακοίνωσε και ο κύριος Παπαλιός, θα ψηφίσει νόμο σύμφωνα με τον οποίο θα εκπίπτει το 70% της χορηγίας στον χορηγό. Αυτό βεβαίως θα ενθαρρύνει περισσότερους χορηγούς να ενισχύσουν τα αθλητικά σωματεία. Οι χορηγοί όμως για να έρθουν στο άθλημα και να συνεχίσουν, θα πρέπει η ιππασία να είναι ελκυστική και αυτό εξαρτάται από όλους μας.

Κατανοούμε όλοι νομίζω ότι είναι δύσκολο η ιππασία να γίνει μαζικό άθλημα στη χώρα μας, λόγω αντικειμενικών δυσκολιών, όπως παραδείγματος χάριν είναι η έλλειψη ελληνικής ιπποπαραγωγής για αθλητικούς σκοπούς. Στόχος λοιπόν θα πρέπει να είναι το άθλημα μας να είναι ελκυστικό για τις ιδιαιτερότητες και την ομορφιά και τις αξίες που το χαρακτηρίζουν, και αυτές πρέπει να τις αναδεικνύουμε, όπως είναι η αγάπη για τη φύση, η ελευθερία, η αρμονία, η συνεργασία, η συντροφικότητα, η ισότητα και άλλα.

Συνοψίζοντας, οι τρεις βασικοί άξονες στους οποίους θα κινηθεί η Ομοσπονδία στο μέλλον, είναι: πρώτον, ο υψηλός αθλητισμός, δεύτερον, η ανάπτυξη της βάσης του αθλήματος μέσω της αξιοποίησης του Ολυμπιακού Κέντρου στο Μαρκόπουλο, με αυτά που σας εξήγησα και τρίτον, η εξασφάλιση πόρων από χορηγίες για την υποστήριξη όλων αυτών. Στο μέλλον θέλουμε οι όμιλοι να έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανάδειξη αθλητών και η Ομοσπονδία να αφοσιωθεί στον υψηλό αθλητισμό και τις εθνικές ομάδες, καθώς και στην επίλυση των όποιων θεσμικών προβλημάτων ανακύπτουν, τα οποία

νομίζω μέχρι σήμερα η Ομοσπονδία τα έχει λύσει σε πάρα πολύ ικανοποιητικό βαθμό, και στο θέμα των αθλητών και στο θέμα των φορτηγών και στο θέμα του ΟΓΑ, στο οποίο προσπαθεί τώρα να βρει λύση.

Ολοκληρώνοντας θα ήθελα να πω ότι για να πάει ψηλότερα το άθλημά μας, είναι αναγκαίο όλοι μας, όμιλοι, αθλητές, παράγοντες και όλοι όσοι ζούμε και κινούμαστε στο χώρο της ελληνικής ιππασίας, να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να προσπαθήσουμε από τη θέση μας και το ρόλο μας να βοηθήσουμε να αποκτήσει η ελληνική ιππασία ακόμα πιο στέρεες βάσεις σε όλα τα επίπεδα, ώστε να μπορεί να αναπτυχθεί σωστά και γιατί όχι, να αποτελέσει παράδειγμα καλά οργανωμένου αθλήματος, τόσο στο πλαίσιο του ελληνικού αθλητισμού, όσο και διεθνώς. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ενδιαφέροντα και μερικά πολύ καλά νέα ακούσαμε. Και ελπίζουμε ότι όλη αυτή η προγραμματική, ας πούμε, άποψη για το μέλλον θα μπορέσει μέσα από την ένωση, όπως μας είπε ο κύριος Παπαλιός, των δυνάμεων της ιππασίας να γίνει πραγματικότητα.

Ένα πράγμα που είναι δύσκολο, είναι να μπορέσεις να πράξεις αυτά τα οποία έχεις ως στόχο, ως σκέψη, και εκεί καλά είναι να συγκεντρώσουμε όλοι τις προσπάθειές μας. Όταν οι προσπάθειες είναι πολλές αλλά πάνε προς διαφορετική κατεύθυνση, δεν γίνεται τίποτα. Επομένως θα πρέπει να μπορέσουμε να πειθαρχήσουμε όλοι σε κάποια προοπτική, η οποία ελπίζω ότι μετά από αυτήν τη συζήτηση θα διαφανεί. Πρέπει να δώσουμε έναν αγώνα· οι κόποι που κάνουμε ο καθένας μας, γιατί είμαι σε θέση να ξέρω ο καθένας από σας και η καθεμία τι κόπο κάνει για να προχωρεί η ιππασία και να στέκεται, αυτοί οι κόποι τουλάχιστον να έχουν ένα αποτέλεσμα που θα μας πάει πολύ μπροστά.

Μπορούμε να πάμε ψηλά. Βλέπουμε άλλα κράτη τα οποία δεν έχουν περισσότερες υποδομές και δυνατότητες από το δικό μας να προχωρούν. Επιτέλους εμείς έχουμε και μια ιστορία, έχουμε και έναν Ξενοφώντα πίσω μας, όσο και να σας φαίνεται ρομαντικό.

Έχουμε ένα πολύ καλό Ολυμπιακό Ιππικό Κέντρο και αυτό είμαι εις θέση να το διαβεβαιώσω γιατί κυκλοφορώ αρκετά, και δεν μένει παρά να κοιτάξουμε πώς θα προχωρήσουμε. Τελειώσε ο καιρός του ερασιτεχνισμού, και με ερασιτεχνισμό εννοώ τις προσπάθειες που δεν έχουν συνέπεια και συνέχεια.

Με αυτά τα λίγα λόγια θέλω να δώσω σε εσάς το λόγο. Παρακαλώ όποιος θέλει να μιλήσει να σηκώσει το χέρι του, να μας λέει ποιος είναι, γιατί μαγνητοφωνούνται όλα όσα λέμε, και να είναι σύντομος. Παρόλο ότι εμείς θέλαμε να ήμασταν σύντομοι, δεν ξέρω πόσο τα καταφέραμε, αλλά τέλος πάντων φτάσαμε εδώ, έχουμε ώρα, σύντομοι λοιπόν και λέγοντας ο καθένας το όνομά του.

Θα παρακαλέσω τον κύριο Ναούμ, – καθίστε μια στιγμή εδώ μπροστά – που είναι ο Πρόεδρος της επιτροπής κριτών, να πάρει το λόγο, του Συνδέσμου, με συγχωρείτε, άλλο το ΣΚΑΙ και, όπως ξέρετε, άλλο η επιτροπή. Μόνο λίγο σύντομα, κύριε Ναούμ, γιατί βλέπω...

ΛΟΥΚΑΣ ΝΑΟΥΜ – Πρόεδρος ΔΣ του Συνδέσμου Κριτών Αγωνιστικής Ιππασίας:

Καλησπέρα σας, όχι δεν είναι πολλά, απλώς είναι αραιογραμμένα. Έξι αραιογραμμένες. Να πω μια καλησπέρα σε όλους τους παρευρισκόμενους και τους διοργανωτές της ημερίδας αυτής.

Σας ευχαριστούμε πολύ που μας καλέσατε και μας δώσατε την ευκαιρία να καταθέσουμε κι εμείς τις απόψεις μας για το πώς βλέπουμε το μέλλον της ελληνικής ιππασίας.

Τα τελευταία χρόνια, εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων, έγιναν μεγάλες αλλαγές σε όλο το φάσμα των παραμέτρων που αποτελούσαν τα αθλητικά δρώμενα, είτε αυτά λέγοντα νόμοι, είτε κανονισμοί, καταστάσεις, οργάνωση αγώνων, στόχοι αθλητών και αθλητικών σωματείων. Όλα αυτά ήταν για μας πρωτόγνωρες εμπειρίες που μας έκαναν να δραστηριοποιηθούμε πολύ περισσότερο απ' ό,τι είχαμε συνηθίσει. Εμείς οι κριτές της αθλητικής ιππασίας δώσαμε τη δική μας μάχη και πιστεύω κερδίσαμε όλοι μας κάτι από αυτό το στοίχημα.

Πέρασε όμως και αυτό και όπως συμβαίνει όταν κάποια στιγμή όλα τελειώνουν, κάτι μας μένει να μας θυμίζει όλες αυτές τις ωραίες στιγμές, σαν μια ανάμνηση μεν, αλλά και σαν υποχρέωση να διατηρήσουμε ό,τι φτιάξαμε και να μεταδώσουμε σε όλους όλα όσα μάθαμε σαν μια καινούργια αφετηρία έτσι, ώστε να πάμε πλέον μόνο μπροστά και όχι να εγκαταλείψουμε σε αυτό το σημείο.

Η δική μας ιστορία ως σύνδεσμος δεν είναι χρονικά μεγάλη αλλά είναι πλούσια σε προσπάθειες για να μπορέσουμε να φτάσουμε κι εμείς σε ένα επιθυμητό αποτέλεσμα, ανάλογα βέβαια και με τη δυναμική μας. Αυτό άλλωστε επιβεβαιώθηκε όταν η ελληνική νομοθεσία θεσμοθέτησε ένα τέτοιο όργανο στο χώρο της διαιτησίας σε όλα τα αθλήματα, αποδεικνύοντας τελικά την ανάγκη της ύπαρξής του για να επιλαμβάνεται όλου του έργου των διαιτητών και των κριτών και να υποβοηθάει την Ομοσπονδία στη διεκπεραίωση του αγωνιστικού προγράμματος και όχι μόνο.

Η πορεία δεν είναι εύκολη αν αναλογιστεί κανείς ότι εμείς λειτουργούμε στο χώρο της ιππασίας αφενός μεν εθελοντικά, αφετέρου οι ώρες που διαθέτουμε στους αγώνες είναι πάρα πολλές σε αντίθεση με διαιτητές άλλων αθλημάτων, που η υπηρεσία τους στους αγώνες τελειώνει πολύ πιο σύντομα

Πώς ατενίζουμε εμείς όμως το μέλλον της ελληνικής ιππασίας; Είμαστε υποχρεωμένοι να το βλέπουμε αισιόδοξα. Αλίμονο αν βλέπουμε σύννεφα μπροστά μας. Όσον αφορά στη δική μας προσπάθεια, στόχος μας είναι να δουλέψουμε στον τομέα της εκπαίδευσης προς όλες τις κατευθύνσεις, όχι μόνο για τη βελτίωση των μελών μας με συχνότερα σεμινάρια και περισσότερες επισκέψεις στο εξωτερικό, αλλά και του υπόλοιπου κόσμου και φορέων της ιππασίας. Όσα περισσότερα γνωρίζουμε όλοι, τόσο θα ανεβάζουμε τον πήχη σε υψηλότερα ποιοτικά επίπεδα. Άλλωστε αυτός είναι και ο κατ' εξοχήν τομέας μας. Έχουμε ήδη αναπτύξει ένα τέτοιο σχέδιο δράσης, που θα φανεί στο εγγύς μέλλον.

Επίσης, άλλος ένας στόχος μας είναι να μπορέσουμε να αυξήσουμε τον αριθμό των μελών μας, ένα μεγάλο μας πρόβλημα, να γίνουμε περισσότεροι και να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας αρτιότερα, μειώνοντας κούραση και λάθη.

Για να γίνουν όμως όλα αυτά, πρέπει να συμπλέουμε σε όλα μας τα βήματα με την Ελληνική Ομοσπονδία Ιππασίας και με όλα τα άλλα όργανα και φορείς του αθλήματος. Με συνεχή συνεργασία με τους συλλόγους των αθλητών και των προπονητών, και με τις λειτουργικές υπηρεσίες της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ιππασίας, να βοηθήσουμε για την καλύτερη διεξαγωγή των αγώνων με στόχο και την αύξηση της θεαματικότητας του αθλήματός μας.

Και βέβαια, για να λειτουργήσουν όλα αυτά καλύτερα, πρέπει να είναι διακριτοί και σεβαστοί οι ρόλοι όλων των οργάνων της ελληνικής ιππασίας, πρέπει να υπάρχει αλληλοαναγνώριση και αλληλοσεβασμός των οργάνων και των εμπλεκόμενων φορέων, και πάνω από όλα πρέπει όλοι να εκτιμούν και να αναγνωρίζουν τη δουλειά, τον κόπο, την προσπάθεια και την αγωνία των πρωταγωνιστών αυτού του αθλήματος.

Και οι πρωταγωνιστές βέβαια είναι οι αθλητές. Σεβόμενοι εμείς πρώτα τους αθλητές, να σέβονται και εκείνοι όλους τους παράγοντες που συμβάλλουν στην οργάνωση και βελτίωση του αθλήματος, και φυσικά ανάμεσα σε αυτούς και τα όργανα της διαιτησίας, που αφιλοκερδώς προσφέρουν την βοήθειά τους, από αγάπη και μόνο προς το άθλημα.

Δεν είναι δύσκολο να πετύχουμε τους στόχους μας. Η λέξη-κλειδί είναι μία, συνεργασία. Εμείς οι κριτές την επιδιώκουμε και θα την επιδιώξουμε με ακόμα μεγαλύτερη επιμονή. Εμείς οι κριτές γι' αυτό είμαστε εδώ, δεν είμαστε ούτε για να αστυνομεύουμε, ούτε για να παίρνουμε κεφάλια, ούτε απλά για να μετράμε τεσσάρια και αρνήσεις. Εμείς οι κριτές θέτουμε τις γνώσεις, την πείρα και το χρόνο μας στην διάθεσή σας. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ευχαριστούμε, κύριε Ναούμ. Όντας κριτής και εγώ, τα άκουσα με ενδιαφέρον αυτά. Ευχόμεθα ό,τι καλύτερο. Είδα και μερικά άλλα χέρια πίσω, θα μου επιτρέψετε, ο κύριος Παπαχριστόπουλος ο οποίος είναι στα ΤΕΦΑΑ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ - Καθηγητής φυσικής αγωγής στα ΤΕΦΑΑ:

Να συγχαρώ τους διοργανωτές και να ευχηθώ ό,τι το καλύτερο και για τον Παράδεισο και για την ιππασία. Άκουσα κάποιες ωραίες προτάσεις για ανάπτυξη. Δεν άκουσα πουθενά για τα ΤΕΦΑΑ. Θα μπορούσατε έστω κάπου να το πιάσετε περιφερειακά.

Απλά θα σας πω ότι στα ΤΕΦΑΑ η ιππασία τώρα δεν είναι όπως ήταν παλιά, ένα μάθημα επιλογής, δηλαδή 15-20 παραδόσεις. Τώρα είναι μάθημα επιλογής, που σημαίνει διπλή επιλογή τις πιο πολλές φορές, προειδικότητα κατά κάποιον τρόπο, και μετά για ένα χρόνο είναι τέσσερις με πέντε ώρες την ημέρα, τρεις με τέσσερις μέρες την εβδομάδα, τέσσερις εβδομάδες το μήνα, εννιά μήνες το χρόνο, πάνω στο άλογο και ιπποκομία και όλα τα σχετικά. Δεν μπορεί να είναι κανείς πάνω στο άλογο τέσσερις με πέντε ώρες, τα ξέρετε.

Θα μπορούσατε κάπου σε συνεργασία να αξιοποιήσετε αυτό το υλικό που έχετε, αυτά τα παιδιά. Μόνο αυτοί μπορούν να δουλέψουν στην επαρχία, κανένας άλλος, είναι όλοι από επαρχία. Κάνετε σεμινάρια για τα παιδιά αυτά, αν θέλετε επιμόρφωση μαζί, και να δουλέψουν στην επαρχία υποχρεωτικά, και όχι να χρηματοδοτήσουμε κάποιες σχολές που θα πάνε να μάθουν παιδιά ή κάποιοι άλλοι. Εντάξει, τα ξέρετε εσείς καλύτερα.

Μαθαίνουμε εκεί, πέρα από την ιππασία που δεν είναι μόνο εμπόδια και δεξιότητες, και ιππευτική και παιχνίδια με το άλογο, κάνουμε και ιππικό τουρισμό, θεραπευτική ιππασία, είναι πάρα πολλές οι ώρες ιππασίας που κάνουμε εκεί.

Δεν θέλω να σας κουράσω πολύ, ό,τι θέλετε να ρωτήσετε, μπορούμε, μπορείτε να το συζητήσετε. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Και εμείς ευχαριστούμε. Είναι χρήσιμες αυτές οι πληροφορίες γιατί στο ευρύ κοινό της ιππασίας δεν είναι γνωστό τι γίνεται αυτή τη στιγμή στα ΤΕΦΑΑ. Γνωρίζω τα παιδιά, είχα έρθει στα ΤΕΦΑΑ και είχα κάνει εισηγήσεις. Είναι ένα πολύ μεγάλο θέμα η συνεργασία με το πανεπιστήμιο, την οποία πρέπει να πάρουμε πολύ σοβαρά όλοι, το Πανεπιστήμιο, η Ομοσπονδία και τα σωματεία.

Μου ζήτησε μια παρέμβαση ο Πρόεδρος της ΕΟΙ.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Ήθελα να διευκρινίσω ότι η συνεργασία με τα ΤΕΦΑΑ προβλέπεται μέσα στη λειτουργία του Ολυμπιακού Ιππικού Κέντρου και στις συνέργιες και σ' αυτά που θα κάνουμε, εφόσον ολοκληρωθεί αυτή η πρόταση που έχουμε κάνει.

Δεν μπορούσα να τα αναφέρω όλα, ανέφερα χαρακτηριστικά το θέμα της αποκατάστασης, δεν μπήκα σε όλες τις λεπτομέρειες. Είναι μια αρκετά μεγάλη πρόταση που γίνεται, και βεβαίως η συνεργασία με τα ΤΕΦΑΑ προβλέπεται μέσα, εμείς είμαστε ανοιχτοί, μπορούμε να μιλήσουμε, αν έχετε κάποια νέα πρόταση, να τα συζητήσουμε και να ακούσουμε τις δικές σας απόψεις. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Το βασικό θέμα είναι να μην ξαναχαθούμε μέχρι την επόμενη φορά που θα βρεθούμε. Παρακαλώ, άλλος. Ο κύριος Δεληβοριάς θέλει να μιλήσει.

ΤΑΣΟΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ - Αντιπρόεδρος του ΔΣ της ΕΟΙ:

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ να σας συγχαρώ για την αποψινή συγκέντρωση και εσάς και τον Ελληνικό Ιππικό Όμιλο. Ακούγοντας το panel εγώ δεν άκουσα δύο απλές αλήθειες.

Αυτή είναι η πρώτη: ότι στην Ελλάδα οι αθλητές μας είναι πάρα πολύ λίγοι. Και από τους λίγους πάντα διακρίνονται ελάχιστοι. Εξάλλου, το ξέρουμε όλοι μας και το βλέπουμε κάθε μέρα, ότι αν τύχει να χρειαστούμε δύο εθνικές ομάδες, δεν έχουμε οχτώ αθλητές, ή ψάχνουμε να βγάλουμε πέντε από τέσσερις. Αυτό είναι φυσιολογικό τη στιγμή που ο αριθμός των αθλητών είναι πάρα πολύ μικρός.

Το δεύτερο που χρειάζεται η ιππασία είναι οι προπονητές. Οι αθλητές μας να προπονούνται καλύτερα και σωστότερα.

Το θέμα του αριθμού των αθλητών: οι αθλητές βέβαια όλοι βγαίνουν από τους ομίλους με ιδρώτα και αίμα ορισμένων ανθρώπων, κανείς δεν το ανέφερε αυτό. Δεν είναι καθόλου εύκολο, το βλέπουν εύκολο ορισμένοι οι οποίοι δεν έχουν κάνει το παραμικρό για να βγει ένας αθλητής. Πρέπει λοιπόν τα σωματεία, οι όμιλοι να ενισχύονται με όλες μας τις δυνάμεις γιατί από κει βγαίνουν οι αθλητές. Κανείς δεν έμαθε ιππασία στην ταράτσα της πολυκατοικίας του ή στον κήπο του σπιτιού του. Στους ομίλους βγαίνουν αθλητές, εκεί μάθανε και εκεί βγήκανε.

Και επίσης, πρέπει πάντα να προσπαθούμε να μεγαλώνει ο αριθμός των ομίλων. Γιατί σε κάποια στιγμή σε ορισμένους από τους μεγάλους ομίλους υπάρχει κορεσμός. Πρέπει λοιπόν να δημιουργούνται συνέχεια καινούργιοι όμιλοι. Και εγώ είμαι λίγο αντίθετος με το να είναι τέλειοι οι όμιλοι και να πληρούν τα πάντα. Ορισμένοι μεγάλοι είναι, άλλοι όμως έτσι πιθανόν να κλείσουνε. Υπήρχε πάντα μία άποψη, με την οποία εγώ δεν συμφωνώ καθόλου, να είμαστε λίγοι και καλοί οι όμιλοι. Δεν είναι έτσι, επαναλαμβάνω, διότι χρειαζόμαστε πολλούς αθλητές. Όλα αυτά τα ωραία που μιλάγαμε περί Ευρώπης και περί εκπροσώπων στη FEI και λοιπά, εκπροσώπους ποιους; Με χίλια άλογα που έχεις και πεντακόσιους αθλητές, όταν οι άλλοι έχουν εκατομμύρια, 100.000, 200.000; Αυτά είναι αστεία πράγματα.

Επίσης ήθελα να πω ότι διέβλεψα τελευταία μια προσπάθεια, θα έλεγα, κατά των ομίλων. «Κακώς τους δίνουμε λεφτά.» Είπανε ότι τις 10.000€ που αποφασίσαμε φέτος και δίνουμε στους ομίλους «ορισμένοι δεν θα τις χρησιμοποιήσουνε για τα μανέζ κ.λπ.». Καταρχήν τα δίνουμε σε όσους έχουν μανέζ. Σας λέω ότι εγώ που τσεκάρω συνέχεια

όλους τους ομίλους και τα μανέζ τους, ότι τα 10.000€ δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτά που διαθέτουν οι όμιλοι.

Επίσης, εδώ θα ήθελα να αναφερθώ σε αυτά που είπε ο κύριος Γ. Δημαράς, ότι όλα τα καλά και όλη η προσπάθεια και όλα αυτά που έχουν γίνει στους ομίλους γίνονται από τους αθλητές. Αυτό είναι λάθος, το ξέρουμε όλοι. Οι όμιλοι φτιάξανε μανέζ, φτιάξανε εγκαταστάσεις και τα φτιάξανε από προσπάθειες δικές τους και από ορισμένους ανθρώπους οι οποίοι πραγματικά βάλανε το χέρι στην τσέπη, δεν τα πληρώσανε οι αθλητές.

Τον Παράδεισο δεν τον πλήρωσαν οι αθλητές. Όλο αυτό το μεγάλο ποσό που χρειάστηκε, 28.000.000 Δρχ., για να γίνει στο Τατόι μανέζ που φτιάξανε, δεν το πληρώσανε οι αθλητές. Για να μην αναφερθώ και σε άλλους να πω συνέχεια πώς είναι το πράγμα.

Γιατί κάναμε όλες αυτές τις προσπάθειες όλοι μας; Εγώ για τα τόσα χρόνια που εργάστηκα και που εργάζομαι για την ιππασία, είτε από το Τατόι, είτε από την Ομοσπονδία, γιατί το έκανα και γιατί το κάνω; Για τους αθλητές, για τα παιδιά μας, γι' αυτούς. Γιατί δεν το κάνω βέβαια για κανέναν άλλον. Υπάρχει όμως το πρόβλημα ότι ορισμένοι αθλητές, εκτός από το άλογο, ευτυχώς είναι λίγοι, έχουν καβαλήσει και το καλάμι.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Θα συντομεύσουμε λιγάκι;

ΤΑΣΟΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ:

Ναι. Συντομεύω λέγοντας ότι για το θέμα του καταστατικού οι δύο, ο Σπύρος και ο Γιώργος που μιλήσανε, τους πληροφορώ και το είπε και ο Πρόεδρος προηγουμένως, ότι το καταστατικό, δουλεύοντας επί πάρα πολύ καιρό έχει σχεδόν ετοιμαστεί και όχι μόνο από μας αλλά και από νομικούς μαζί και είναι έτοιμο. Γι' αυτό, κύριε Παπαλιέ, υπάρχει η Ομοσπονδία, τα σωματεία που είναι και η ιππασία. Όποιος εκπροσωπεί και έναν όμιλο θα έρθει στη Γενική Συνέλευση να πει και αυτός τις απόψεις του για το καταστατικό που θα φέρει η Ομοσπονδία εκεί. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Κι εμείς ευχαριστούμε. Αλήθειες είπατε διάφορες, πραγματικότητες. Όσον αφορά το καταστατικό, θα ήθελα να πω ότι ελπίζουμε εμείς, ως ένα από τα σωματεία, ότι δεν θα έρθουμε στη συνέλευση να κάνουμε τις σκέψεις μας, αλλά θα πάρουμε κάποιο προσχέδιο, ώστε να μπορέσουμε να το μελετήσουμε κ.λπ.

ΣΥΜΜΕΤΕΧΩΝ:

Να πω εγώ ότι πολλά από αυτά είναι πραγματικότητα που λέει ο κύριος Δεληβοριάς. Απλώς να σημειώσω ότι υπάρχουν πολλοί περισσότεροι αθλητές από οχτώ που μπορούν να στελεχώσουν ομάδες. Η διαφορά είναι ότι κανένας αθλητής δεν είχε ποτέ καμία υποστήριξη ως προς το πρόγραμμα ή έστω το σχεδιασμό από τις διοικήσεις της Ομοσπονδίας, και γι' αυτό το λόγο δεν προτίθενται να ρισκάρουν στο άγνωστο. Ως γνωστόν φέτος παραλίγο να μην έχουμε συμμετοχή στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα λόγω κακής οργάνωσης των συμμετοχών της Ομοσπονδίας. Είναι πολλοί περισσότεροι οι αθλητές και τα άλογα που μπορούν να στελεχώσουν ομάδες και με σωστό προγραμματισμό θα έχουμε πολύ καλές εθνικές.

Για το δεύτερο θέλω να πω, ότι εγώ δεν πιστεύω στα όρια. Και ως προς τη Διεθνή Ομοσπονδία και τα υπόλοιπα, νομίζω ότι έχουμε παραδείγματα Ελλήνων που φτάσανε στα υψηλότερα αξιώματα στην ιππασία, την Ιππική Ομοσπονδία, αλλά και σε άλλους

οργανισμούς διεθνείς. Και με αυτήν ακριβώς τη λογική πιστεύουμε ότι και οι εθνικές ομάδες οι δικές μας έχουν τύχη.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Παρακαλώ να δώσουμε το λόγο στον κύριο Χουχουλή.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΟΥΧΟΥΛΗΣ - Μέλος του Ελληνικού Ιππικού Ομίλου:

Καλησπέρα σας. Λέγομαι Γιώργος Χουχουλής. Εγώ είμαι σχετικά νέος στην ιππική οικογένεια. Είμαι μόλις έξι χρόνια. Έχω δύο παιδιά, ένα δεκατριών και ένα εννέα ετών. Και μπήκαμε τυχαία, χωρίς καμία προϋστορία στο άθλημα, το αγαπήσαμε. Έγινε κομμάτι της ζωής μας και αποκτώντας μια μικρή εμπειρία έχω κάποιες παρατηρήσεις να κάνω.

Η πρώτη: Για μένα η ταμπακέρα – ας μου επιτραπεί να χρησιμοποιήσω τη λέξη αυτή – της σημερινής συζήτησης, έγκειται βασικά σε δύο πράγματα. Δηλώνω καταρχήν ότι χωρίζω τους ασχολούμενους με την ιππασία σε τρεις κατηγορίες: τους χομπίστες, τους αθλητές και τους εν δυνάμει πρωταθλητές.

Επειδή ο κάθε γονιός ή αθλητής νόμιμα μπορεί να έχει τη φιλοδοξία να πάει μπροστά, είτε ο ίδιος είτε το παιδί του, έχω δύο πράγματα να ρωτήσω. Πρώτον: κύριε Πρόεδρε της Ομοσπονδίας, ποια είναι επίσημα η άποψη της Ομοσπονδίας για τα θέματα που έθεσε ο κύριος Γ. Δημαράς σχετικά με το ranking και σχετικά με την επιλογή των εθνικών ομάδων; Θα ήθελα τη θέση σας.

Και δεύτερον: για μένα ήταν περίεργο, και χρησιμοποιώ μια λέξη η οποία είναι επιεικής, το γεγονός ότι πέρυσι στην Παίδων για την επιλογή της ομάδας που θα πήγαινε στους Πανευρωπαϊκούς τα παιδιά πήδηξαν για πρώτη φορά 1,20 μ. στον αγώνα επιλογής. Θα ήθελα τη θέση σας και γι' αυτό. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Πριν απαντήσετε κύριε Πρόεδρε, εγώ θα ήθελα να κρατήσουμε τη συζήτηση έτσι, που να μας φέρει ορισμένα καινούργια στοιχεία για το μέλλον. Το τι έγινε το γνωρίζουμε όλοι. Βέβαια, η αξιολόγηση του τι έγινε ...

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Γενικώς τα φόρουμ αυτά δεν έχουν το νόημα να κάνεις απολογισμό, έχουν το νόημα να πεις κάποια πράγματα για το μέλλον, κάποιες σκέψεις, κάποιες ιδέες. Εάν εσείς είχατε κάποια σκέψη πώς έπρεπε να γίνει, να λέγατε «έπρεπε να γίνει πιστεύω αυτό».

Λοιπόν, να σας απαντήσω καταρχάς για το Παίδων. Δεν είχε αποφασιστεί μέχρι ένα μήνα πριν ότι θα γίνει το Πανευρωπαϊκό Παίδων, απλό. Το ξέρουν όλοι αυτό στην ιππασία. Αποφασίστηκε ένα μήνα πριν.

Η τεχνική επιτροπή αμέσως, που είναι και ο κύριος Γ. Δημαράς μέσα, λέει «θα κάνουμε αγώνα προκριματικό». Ε, πότε να τον κάνουμε; την στιγμή που δεν υπήρχε πρόβλεψη ότι θα γίνει. Μέχρι τελευταία στιγμή δεν ξέραμε αν θα γίνει με τα πόνεϊ, αν θα γίνει με άλογα, αν θα γίνει ή δεν θα γίνει καθόλου. Αποφάσισε η FEI τελευταία στιγμή και λέει «ναι, θα γίνει στην Κωνσταντινούπολη». Αρχές Μαΐου το αποφάσισε. Πότε έπρεπε να κάνει προκριματικό αγώνα η Ομοσπονδία δηλαδή; Γιατί λέγονται πολλά και ακούγονται και καλό είναι εδώ που βρισκόμαστε, να δίνονται οι απαντήσεις ώστε να ξεπερνιούνται αυτά τα θέματα.

Λοιπόν, ρωτήσατε και για το ranking. Κοιτάξτε, το ranking list είναι κάτι το οποίο το εξετάζουμε. Μας το πρότεινε η τεχνική επιτροπή. Το εξετάζει, θα μας φέρει εισήγηση στο συμβούλιο, το πρότεινε ο κύριος Γ. Δημαράς,.

Τώρα, το θέμα των εθνικών ομάδων, εμείς είμαστε οι πρώτοι που εφαρμόσαμε τις εθνικές ομάδες. Εμείς είμαστε η μοναδική Ομοσπονδία που πήγαμε στους Ολυμπιακούς Αγώνες με τέτοιο προγραμματισμό. Μπορεί κάποια πράγματα να ήταν λάθος, να μην ήταν τέλεια, ποτέ δεν μπορείς να βρεις το τέλειο, πάντα υπάρχουν λάθη.

Το ξέρετε ότι πάρα πολλοί αθλητές της δυτικής Ευρώπης παρακαλούσαν να τους κάνουν Έλληνες για να μετέχουν στο δικό μας πρόγραμμα; Το ξέρετε ότι ήμασταν η μοναδική Ομοσπονδία που επιδοτούσαμε και επιχορηγούσαμε τους αθλητές των εθνικών ομάδων βάσει των αποτελεσμάτων; Δεν υπήρχε καμία άλλη Ομοσπονδία να έχει κάνει τέτοιο πρόγραμμα εθνικών ομάδων όπως εμείς. Είμαστε η μοναδική Ομοσπονδία που επιδοτήσαμε αυτούς που μπήκαν στους Ολυμπιακούς Αγώνες με ποσό μεγαλύτερο από αυτό που πήραν οι αθλητές των δυτικών χωρών για χρυσά μετάλλια και αργυρά, η μοναδική Ομοσπονδία που επιδότησε τις εθνικές ομάδες τόσο.

Και τώρα ερχόσαστε να μου πείτε ότι δεν προβλέψαμε τις εθνικές ομάδες; Ότι δεν βοηθήσαμε, δεν στηρίξαμε τις εθνικές ομάδες; Ο πρωταρχικός μας στόχος αυτός είναι.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΟΥΧΟΥΛΗΣ:

Δεν είπα αυτό. Είπα για τη διαδικασία επιλογής των εθνικών ομάδων. Εγώ συμφωνώ απόλυτα...

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Η διαδικασία επιλογής είναι μια εισήγηση των αθλητών, την οποία συζητάει η τεχνική επιτροπή. Δεν έχει φέρει ακόμα επεξεργασμένη πρόταση στην Ομοσπονδία. Αυτό είναι.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΟΥΧΟΥΛΗΣ:

Θα υπάρξει ομοσπονδιακός προπονητής εκλέκτορας;

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Κοιτάξτε, αυτή τη στιγμή, σας είπα, αυτά τα πράγματα συζητιούνται, γίνεται μια ζύμωση. Ήταν νέες ιδέες. Γίνεται μια ζύμωση με την Τεχνική Επιτροπή και κάποια στιγμή θα έρθει η εισήγηση στο συμβούλιο. Θα το δούμε.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Θα ήθελα να πω σχετικά με το θέμα των Παίδων, ότι είναι αλήθεια ότι κάπου μείναμε μακριά από τα διεθνή των Παίδων και επί χρόνια το FEI Challenge το κάναμε στο 1,15 μ., ενώ υπήρχε και κατηγορία του 1,20 μ.. Γι' αυτό χρειάζεται πολύ στενή παρακολούθηση του τι συμβαίνει έξω. Εντάξει; Και εκεί υπάρχει ένα δίκιο, αλλά ας ελπίσουμε ότι το μέλλον...

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Και θα σας ανακοινώσω ότι για το 2008, εμείς είμαστε υποψήφιοι να πάρουμε το Πανευρωπαϊκό Παίδων στην Αθήνα.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ο κύριος Δενδρινός ζήτησε το λόγο.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ:

Σχετικά με τους Πανευρωπαϊκούς Παίδων, υπήρχε μέχρι τελευταία στιγμή το ερώτημα αν θα το διοργανώσουν οι Τούρκοι. Παρόλα αυτά, εγώ ως Πρόεδρος της τότε Τεχνικής Επιτροπής, είχα βάλει μετά από εισήγηση το Πρωτάθλημα Παίδων στο 1,15 μ. και επιτρέπαμε στους παίδες να πηγαίνουν και στο 1,20 μ.. Καταλάβατε; Υπήρξε μια προετοιμασία.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Εάν έχετε τη καλοσύνη να μην μείνουμε σε ό,τι έγινε, να πούμε μερικά καινούργια. Θα δώσω λίγο τη σειρά, ο κύριος Καμπέρος που έρχεται από την Πάτρα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΜΠΕΡΟΣ – Προπονητής Ιππασίας:

Ευχαριστώ πάρα πολύ τον Ελληνικό Ιππικό Όμιλο. Εύχομαι τα καλύτερα και στο μέλλον και με αφορμή αυτήν την πρόσκληση έχω καταγράψει σε τέσσερα σημεία κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις για την ανάπτυξη της ιππασίας στην περιφέρεια.

Συγκεκριμένα, μια πρώτη πρόταση είναι η καταγραφή – αξιολόγηση όλων των ιππικών εκδηλώσεων που διοργανώνονται στην ελληνική επικράτεια. Μέσα από αυτή την καταγραφή και την αξιολόγηση, θα δούμε ποιες από αυτές τις εκδηλώσεις έχουν αθλητική δυναμική για την ανάπτυξη στο μέλλον και με κατάλληλη υποστήριξη μπορούμε να τις μετεξελιξουμε σε αθλητικά γεγονότα. Ταυτόχρονα μπορούμε σε υπάρχουσες ιππικές εκδηλώσεις να προτείνουμε παράλληλες εκδηλώσεις, όπως εκθέσεις μορφολογίας ίππων, διοργάνωση ψυχαγωγικών εκδηλώσεων, πράγματα δηλαδή που γνωρίζει η Ομοσπονδία και οι όμιλοι, και που δυστυχώς δεν είναι γνωστά στην επαρχία. Άρα, κατά βάση προτείνω υποστήριξη σε θέματα γνωστικά και διοργάνωσης.

Μια δεύτερη πρόταση είναι η ανάπτυξη μικρών ιππικών κέντρων σε δυο-τρία σημεία στη χώρα, σε περιοχές που δεν καλύπτονται. Η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη καλύπτονται πλήρως. Στην κεντρική Ελλάδα έχουμε δει τα τελευταία χρόνια μια πολύ ενδιαφέρουσα ανάπτυξη· στην Πελοπόννησο, στη Δυτική Ελλάδα και στην Ήπειρο βλέπουμε μια στέρση. Η πρόταση είναι πολύ συγκεκριμένη. Κάποτε προσπαθήσαμε να κάνουμε πρωτάθλημα περιφέρειας και στάθηκε αδύνατο, γιατί απλά δεν είχαν πού να μείνουν τα άλογα. Διότι μιλάγαμε πάντα για δύο μέρες, λόγω απόστασης δεν μπορούσαν να γίνουν σε μια μέρα.

Άρα, τι προτείνω: Προτείνω ένα – δύο κέντρα σε πρώτη φάση (κεντρική Ελλάδα και Δυτική Ελλάδα, ώστε να καλυφθεί τουλάχιστον ο κορμός της χώρας) σε χώρους που κατά βάση θα ανήκουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, Νομαρχιακή ή Πρωτοβάθμια, να είναι ανεξάρτητα από λειτουργία τοπικών ομίλων. Αυτά τα κέντρα θα είναι πιστοποιημένα από την Ομοσπονδία, θα έχουν δηλαδή σωστούς στίβους ώστε οι εκδηλώσεις να έχουν τις αναγκαίες προδιαγραφές και ταυτόχρονα θα είναι χώροι συνάντησης των Ελλήνων ιππέων της επαρχίας, οι οποίοι δεν ανήκουν σε σωματεία, έχουν τα άλογά τους συνήθως σε στάβλους, δύο, τρία, τέσσερα άτομα. Αυτοί λοιπόν να είναι χώροι συνεύρεσης, όπου, εκτός από αθλητικές εκδηλώσεις, θα γίνονται και σεμινάρια για πετάλωμα, κτηνιατρικά θέματα και υποστήριξη στην ιππασία.

Τρίτη πρόταση είναι η δημιουργία ενός τμήματος στην Ελληνική Ομοσπονδία Ιππασίας με αποκλειστικό αντικείμενο την προώθηση της ανάπτυξης της ιππασίας στην επαρχία. Δηλαδή δεν μπορούμε να έχουμε επιτροπή αμαξοδήγησης και όχι επιτροπή ανάπτυξης εκεί όπου δεν υπάρχει αθλητική ιππασία.

Και ταυτόχρονα όπως είπατε και εσείς, τρίτη πρόταση, την διερεύνηση για αθλήματα τα οποία ταιριάζουν πολύ στην ελληνική επαρχία,.

Και τέταρτη πρόταση, υποστήριξη της ελληνικής ιπποπαραγωγής. Ήδη στην Ανδραβίδα ο κύριος Α. Μητσόπουλος πρότεινε προχθές - ήμασταν τουλάχιστον εκατό άνθρωποι στη συνάντηση - τη δημιουργία του stud book, ελληνικού warm blood, αλλά και άλλων φυλών Ανδραβίδας κ.λπ.

Θα τελειώσω με αυτό: δυστυχώς το κακό διαδίδεται πιο εύκολα από το καλό. Αν πάτε στην επαρχία και δείτε τις τιμές των αλόγων, αυτή τη στιγμή στις αγοραπωλησίες που γίνονται, συναγωνίζονται επάξια τις τιμές των αλόγων της Αθήνας, αυτό κρατάνε. Πρέπει έγκαιρα να παρέμβουμε, να υπάρξει μια σωστή ανάπτυξη της ιπποπαραγωγής. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ευχαριστούμε, Θόδωρε. Ενδιαφέρουσες ιδέες οι οποίες ελπίζω να πάρει πρώτη η Ομοσπονδία και να τις μελετήσει. Αυτή η ιδέα των ιππικών κέντρων, επειδή έχω μια εμπειρία στην ανάπτυξη ιππασίας στην περιφέρεια, είναι πολύ ενδιαφέρουσα.

Θα ήθελα να μιλήσει ο κύριος Τσιμπίλης τώρα.

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΜΠΙΛΗΣ – Πρόεδρος του Πανελληνίου Ιππικού Ομίλου:

Αυτό που ήθελα να πω με όλα αυτά που άκουσα είναι το εξής: Καταρχήν είδα μια τάση από παλιά στελέχη της διοίκησης της Ομοσπονδίας, που είπαν ότι όλοι μαζί και όλοι μαζί. Αυτό όμως δεν θυμάμαι να το λέγανε τότε που ήταν διοίκηση.

Το δεύτερο που έχω να πω είναι ότι είδα μια τοποθέτηση: οι αθλητές και οι αθλητές, και οι αθλητές. Μα τα σωματεία λειτουργούν για τους αθλητές. Η νομοθεσία η αθλητική που υπάρχει στην Ελλάδα τα έχει ξεκαθαρίσει αυτά.

Δεν μας λείπουν οι νόμοι. Και δεν καταλαβαίνω γιατί γίνονται αυτές οι υπερβάσεις, να παραβλέπουμε τις προϊστάμενες αρχές, να πηγαίνουμε στις υπέρτερες αρχές. Να παραβλέπω το σωματείο μου, το οποίο είναι ο αρμόδιος φορέας του αθλητού, και να πηγαίνω στην Ομοσπονδία και να κάνω αλισβερίσι, εγώ ο αθλητής με την Ομοσπονδία και όχι μέσω του σωματείου μου. Και το περίεργο είναι ότι δεν παρεμβαίνει το σωματείο του αθλητού. Αυτό αν γινόταν σε οποιοδήποτε άλλο άθλημα, θα είχε επισύρει ποινές. Θα καλούσαν τον αθλητή και θα του λέγανε «έλα εδώ, πού πας εσύ;» Ακούστηκαν πολλά ωραία. Ωραία είναι, να λέγονται, αλλά όχι ότι γίνονται. Δεν γίνεται τίποτα από όλα αυτά. Έχουν ξαναειπωθεί και ξαναειπωθεί και πριν δέκα χρόνια και πριν είκοσι. Το πρόβλημα στην ιππασία είναι ότι δεν σεβόμαστε τους νόμους.

Καταρχήν δεν σεβόμαστε το καταστατικό. Ακούω και μιλάμε για καταστατικό και το καταστατικό της Ομοσπονδίας μια χαρά καταστατικό είναι. Μια-δυο λεπτομέρειες του λείπουν. Το αναμορφώσαμε βάσει του νόμου του Φούρα που έγινε και έπρεπε να το τροποποιήσουμε, και άντε να θέλει μια-δυο τροποποιήσεις, τρεις ας πούμε. Μα δεν το σέβεται κανένας. Δηλαδή άμα δεν εφαρμόζεται, θα αλλάξουμε το καταστατικό. Και τι έγινε; Μα δεν σεβόμαστε τον νόμο. Εδώ δεν σεβόμαστε ούτε τον αστικό νόμο, να πούμε, ούτε τον ποινικό νόμο. Είμαστε η μόνη Ομοσπονδία που δεν σέβεται τίποτα. Και δεν σέβεται τίποτα, ξέρετε γιατί; Στην ουσία, αν το καλοψάξετε όλοι οι παλιοί και οι νέοι, ένα σωματείο υπάρχει μόνο, σωματείο-σωματείο, που λειτουργεί σωματειακά είναι ένα: ο Γέρακας. Κάνει εκλογές, μαλώνουν, τσακώνονται, αλλάζει η διοίκηση κ.λπ. Τα άλλα όλα δεν είναι σωματεία. Ούτε ο Παράδεισος, όπου ήμουν επί είκοσι χρόνια μέλος. Μια διοίκηση είναι, τώρα και είκοσι χρόνια, τριάντα. Αυτή η διοίκηση είναι εδώ. Και ο Σπύρος ο Αμπόνης διοίκηση εκεί. Δεν αλλάζει, δεν είναι σωματείο.

Έχουμε την απαίτηση να έχουμε όλα τα καλά του σωματειακού νόμου και της νομοθεσίας που τον περιβάλλει και να έχουμε και όλες τις απολαβές της ελεύθερης αγοράς, που δεν σέβεται τίποτα, ούτε καν την αγορά. Κάτω, τα Πριζουνίκ, όλα αυτά, τα χρυσοχοεία κάποιους νόμους σέβονται, του Υπουργείου Εμπορίου. Εμείς δεν σεβόμαστε τίποτα. Και θέλουμε και λέμε, ανάπτυξη, ωραία πράγματα, ωραία. Ανάπτυξη, όλοι μαζί.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Κύριε Τσιμπίλη, λίγο, ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΜΠΙΛΗΣ:

Αυτό που ήθελα να πω είναι απλό και εκεί έχει ευθύνη η Ομοσπονδία. Η Ομοσπονδία θα έπρεπε να βάλει κάτω τους νόμους και το καταστατικό. Ο Ισιδωρος ως Πρόεδρος είναι υπεύθυνος και να τους εφαρμόσει. Και θα δείτε πώς θα φτιάξουν όλα. Και σωματεία καλά θα γίνουν και όλα.

Για το θέμα των χορηγιών που λέτε, ωραία ο Παράδεισος. Έχει μια καταπληκτική εγκατάσταση, αγοράστηκε το 1950 και το '53 συμπληρώθηκε με το κλειστό από μια περιουσία που προϋπήρχε στον Παράδεισο δωρεάς, στο Ψυχικό αν θυμάμαι καλά. Αναπτύχθηκε με επώνυμες οικογένειες των Αθηνών τότε, έγινε ένας όμιλος καταπληκτικός και διατηρητέος. Μπόρεσε και βρήκε ας πούμε έναν χορηγό, βρήκε ένα μαγαζί εδώ το οποίο το στηρίζει.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Λίγο να ολοκληρώσουμε...

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΜΠΙΛΗΣ:

Συγγνώμη, κυρία Λεβίδη. Γιατί επιμένετε και η διοίκηση του κυρίου Κούβελου(;) να βρείτε χορηγούς. Πώς θα βρούμε χορηγούς; Είναι δυνατόν να κάνουμε τέτοιες εγκαταστάσεις για να μπει ένας χορηγός; Ή και μήκε ένας χορηγός μέσα και γίνονται αγώνες, και έρχεται και η τηλεόραση, και είναι τέσσερις άνθρωποι στη βεράντα.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Κύριε Τσιμπίλη, μην ξεχνιόμαστε να λέμε τι, πώς και γιατί. Με συγχωρείτε, μια στιγμή παρακαλώ, θα σας διακόψω να πω κάτι, γιατί ο χρόνος είναι περιορισμένος και είναι πάρα πολλοί στη λίστα. Λοιπόν, παρακαλώ απλώς θέλω να πω, μην μένουμε σε τόση πολλή διήγηση, γιατί αυτά είναι αντικείμενο μελέτης. Αυτή τη στιγμή εμείς πρέπει να πούμε, «θέλουμε χορηγούς, πώς θα τους εξασφαλίσουμε;» Αυτό ας το αναλάβει μια επιτροπή της Ομοσπονδίας ή οποιαδήποτε επιτροπή να φέρει προτάσεις.

Είναι δύσκολο, το ξέρουμε δα. Έτσι δεν είναι; Αλλά δεν είναι και ακατόρθωτο. Ούτε σημαίνει ότι ό,τι δεν έγινε στο παρελθόν, δεν μπορεί να γίνει στο μέλλον. Αυτό, εάν το λέμε, είναι όντως αποτέλεσμα μιας κουρασμένης κατάστασης κι εκεί είχε δίκιο ο κύριος Παπαλιός. Μεγαλώσαμε, όλοι μαζί. Θέλουμε ανανέωση.

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΜΠΙΛΗΣ:

Ο κύριος Παπαλιός είπε είναι μια κουρασμένη κατάσταση, αυτός έχει μεγαλώσει, αλλά να μπει στην επιτροπή, να μπει Πρόεδρος μπαίνει, παρόλο που είναι κουρασμένος. Ε, μα τώρα, σας παρακαλώ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ευχαριστούμε, κύριε Τσιμπίλη. Ευχαριστούμε πολύ. Να μιλήσουν λίγο και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Θέλετε να απαντήσετε, κύριε Παπαλιέ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΛΙΟΣ:

Με συγχωρείς, κύριε Τσιμπίλη, αυτά τα αστεία μπορείς να τα λες στον δικό σου όμιλο. Μπροστά σε ένα φόρουμ δεν σου επιτρέπω να μιλάς για μένα έτσι, εντάξει; Σε καμία επιτροπή δεν μπηκα. Δημόσια είπα ότι δεν θα ασχοληθώ με την Ομοσπονδία. Μπήκα μόνο και μόνο γιατί θέλω... Βεβαίως, εγώ δεν κάνω αυτά τα οποία έκανες εσύ μια ζωή, να λες έτσι και μετά να λες αλλιώς. Για να βάζουμε τα πράγματα στη θέση τους. Εσύ είσαι εκείνος ο οποίος κατά το δοκούν ψηφίζεις και κατά το δοκούν το άλλο.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Κύριε Παπαλιέ, σας ζήτησε συγνώμη ο κύριος Τσιμπίλης. Θα ήθελα να δώσω το λόγο, βλέπω και τον κύριο Λαμπαδάριο, που χαίρομαι που τον έχουμε επιτέλους κοντά μας, μια και μας έλειψε. Αλλά θα ήθελα να δώσω το λόγο στον κύριο Τασούλη να μιλήσει και ένας από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Μόνο σύντομα, κύριε Τασούλη, ευχαριστώ.

ΑΡΗΣ ΤΑΣΟΥΛΗΣ:

Παρακολούθησα με μεγάλη προσοχή τα όσα ελέχθησαν εδώ στη συνεδρίαση. Είδα ότι εθίγησαν ορισμένα πολύ βασικά θέματα και θα περίμενα από τον κύριο Πρόεδρο της Ομοσπονδίας να πάρει θέση πάνω σε αυτά τα θέματα. Δεν μας είπε όμως ποτέ τι θα κάνει με την ανάπτυξη του αθλήματος στην επαρχία. Ούτε καν ως προτεραιότητα δεν το ανέφερε.

Δεύτερον, δεν μας είπε τι θα κάνει με τις αλλαγές στο καταστατικό. Δέχεται αυτή την περίπτωση που λέμε της αναλογικής εκπροσώπησης στο Διοικητικό Συμβούλιο, της εκλογής με αναλογική εκπροσώπηση ή όχι; Τέτοια θέματα δεν τα έθιξε καθόλου. Γιατί;

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Τι θέλετε τώρα εδώ, να σας αναπτύξω τι θα λέει το καταστατικό;

ΑΡΗΣ ΤΑΣΟΥΛΗΣ:

Τι δέχεστε εσείς, αυτό είναι.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Εγώ δεν μπορώ να δεσμεύσω το συμβούλιο, κύριε Τασούλη. Εσείς θα μπορούσατε να δεσμεύσετε ένα ενδεκαμελές συμβούλιο;

ΑΡΗΣ ΤΑΣΟΥΛΗΣ:

Όχι, θα έλεγα αν αυτά τα πράγματα τα βρίσκω θετικά ή όχι.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Πρώτη φορά το ακούω εγώ αυτό και λυπάμαι που ακούω τέτοιες ερωτήσεις.

ΑΡΗΣ ΤΑΣΟΥΛΗΣ:

Να μην λυπάστε, κύριε Πρόεδρε.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Μα δεν είναι ερωτήσεις σωστές αυτές. Πώς, είναι σωστές αυτές οι ερωτήσεις; Είστε εκπρόσωπος του Τύπου και ερχόσαστε και μου λέτε να δεσμευτώ για την εκπροσώπηση; Τι είναι αυτά που λέτε; Γίνονται αυτά τα πράγματα ποτέ; Σας παρακαλώ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Μην μιλάμε συγχρόνως.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Για την ανάπτυξη μίλησα δέκα λεπτά. Μα δεν με ακούσατε; Ήσασταν αλλού τότε.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Κοιτάξτε να δείτε, προφανώς αυτή τη στιγμή δεν έχει κάτι συγκεκριμένο να σας απαντήσει.

ΑΡΗΣ ΤΑΣΟΥΛΗΣ:

Θέλω κάποιες σοβαρές απαντήσεις.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Κυρία Πρόεδρε, υπάρχει μια επιτροπή καταστατικού, η οποία το επεξεργάζεται και θα το φέρει στη διοίκηση της Ομοσπονδίας για την τελική απόφαση. Η Ομοσπονδία θα το δώσει στους ομίλους για να έλθουν οι τελικές εισηγήσεις.

Μου ζητάει τώρα ο κύριος Τασούλης, εμένα, να δεσμευτώ για τους όρους του καταστατικού. Πώς είναι δυνατόν; Πώς είναι δυνατόν σε ένα φόρουμ να εκφράσω εγώ προσωπικές θέσεις; Γίνονται αυτά τα πράγματα;

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Να δώσω το λόγο στον κύριο Λαμπαδάριο, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ – τ. ΓΓ του ΔΣ της ΕΟΙ:

Καλησπέρα σας. Εγώ ήθελα να θίξω ένα θέμα το οποίο πιστεύω ότι είναι σημαντικό, γιατί μιλάμε για ανάπτυξη, αλλά τελικώς έχω την αίσθηση ότι γυρνάμε γύρω από τον εαυτό μας όλα τα χρόνια. Και επειδή τα ίδια θέματα γυρνάνε γύρω-γύρω: έχουμε κάνει έναν κύκλο, έχουμε περάσει από όλα, έχουμε σπρώξει τον πρωταθλητισμό, έχουμε σπρώξει αν θέλετε πρώτα την ανάπτυξη.

Τελικώς δεν νομίζω ότι θα τα καταφέρουμε με το να κοιτάξουμε να βοηθούμε πάρα πολύ έντονα και οικονομικά τον πρωταθλητισμό. Ποτέ δεν θα είμαστε σε θέση να βγάλουμε ένα τέτοιο ζευγάρι που θα μπορέσει πραγματικά να ωθήσει το άθλημα μπροστά. Αυτό που χρειάζεται για μένα είναι να δούμε πώς θα ξαναφέρουμε τον κόσμο στους αγώνες, γιατί έχουμε περάσει περιόδους όπου πραγματικά υπήρχε το αδιαχώρητο. Αυτό νομίζω οφείλεται περισσότερο σε ένα πνεύμα ομοιογένειας το οποίο υπήρχε και μία ήρεμη ατμόσφαιρα γενικά, γιατί μόνο όταν είδαμε να υπάρχει ήρεμη ατμόσφαιρα, μπορέσαμε να γεμίσουμε τους στίβους και μόνο έτσι θα φέρουμε και τους χορηγούς.

Εάν περιμένουμε και σπρώχνουμε ελπίζοντας ότι κάποιο ζευγάρι θα πάρει μια καλή θέση σε μια διοργάνωση μέσου επιπέδου - γιατί μόνο μέχρι εκεί θα φτάσουμε, μην κοροϊδευόμαστε, δεν πρόκειται ούτε Ολυμπιακούς να κερδίσουμε ούτε τέτοια πράγματα - νομίζω ότι είναι άδικος κόπος. Να σκεφτούμε όλοι μαζί πώς θα φέρουμε ένα ήρεμο κλίμα, για να ξανάρθει ο κόσμος, και να δώσουμε αν θέλετε μια ατμόσφαιρα κεφιού, γιατί μόνο με αυτήν την ατμόσφαιρα κεφιού μπορεί να γεμίσει ο στίβος. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Και εμείς ευχαριστούμε. Έχει ζητήσει το λόγο ο κύριος Μυράτ, μόνο λίγο σύντομα, γιατί είναι πάρα πολύς ο κόσμος που θέλει να μιλήσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΥΡΑΤ – Μέλος της Επιτροπής Προμηθειών της ΕΟΙ:

Επίσης ο νόμος που έχει βασιστεί στο ΣΕΓΑΣ, όπως όλοι γνωρίζουμε, δεν επιτρέπει στους προπονητές να είναι και αθλητές. Όχι μόνο η ιππασία, αλλά μου έλεγε και ο κύριος Γουναράς ότι και η ιστιοπλοΐα έχει αυτό το πρόβλημα. Μου λέει «δεν μπορεί να υπάρξει ιστιοπλοΐα, εάν κάποιοι γραμματείς και φαρισαίοι προσπαθήσουν να το επιβάλουν κάποια μέρα». Νομίζω ότι τον κίνδυνο αυτό τον έχουμε κι εμείς, κύριε Πρόεδρε, και ήθελα να ρωτήσω.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Το έχουμε ζητήσει και θα γίνει ρύθμιση γι' αυτό. Απλώς ξέχασα να το αναφέρω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΥΡΑΤ:

Ευχαριστώ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ευχαριστούμε. Ο κύριος Γιάννης Μπαλατσούκας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΤΣΟΥΚΑΣ – Κριτής & Μέλος του Ιππικού Ομίλου Αθηνών:

Καταρχάς καλησπέρα και από μένα σε όλους. Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Πρόεδρο, την κυρία Λεβίδη, όχι για την ωραία συγκέντρωση, αλλά κυρίως για την

ευχέρεια που δίνει σε ευρύτερο κοινό να ακουστούν απόψεις, να γίνουν κάποιες δεσμεύσεις και ει δυνατόν να βγουν κάποια σωστά συμπεράσματα προς όφελος όλων.

Τρεις επισημάνσεις θα κάνω, δεν θα κουράσω καθόλου. Πρώτον, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι τα θεσμικά όργανα πρέπει να έχουν συγκεκριμένους και διακριτούς ρόλους. Όταν αυτά συνεργάζονται σωστά, όταν δεν γίνεται επικάλυψη αρμοδιοτήτων, δεν γίνονται παρεμβάσεις αλλά συνεργασία και μόνο, τότε σίγουρα το αποτέλεσμα είναι πολύ καλύτερο από εκείνο το οποίο θεωρητικά λέμε πάρα πολλές φορές.

Δεύτερον, έχω μια απορία και την καταθέτω. Δεν ακούστηκε «πρέπει στο μέλλον οποιαδήποτε ομοσπονδία με την οποιαδήποτε σύνθεση», γιατί δεν πιστεύω ότι η οποιαδήποτε διοίκηση Ομοσπονδίας έκανε όλα καλά ή όλα κακά. Υπάρχουν και προβλήματα και πάντα δεν είναι όλα άσπρα. Σίγουρα οποιαδήποτε ομοσπονδία αφήνει ένα θετικό έργο με πολλές παραλείψεις που είναι λογικό να υπάρχουν.

Αλλά θα θεωρούσα σωστό να υπάρχει και ένας προγραμματισμός, διότι πολύ σωστά ειπώθηκε από κάποιους προλαλήσαντες ότι ξεφυτρώνουν πολλοί όμιλοι. Πώς ξεφυτρώνουν αυτοί οι όμιλοι; Ποιοι είναι οι παράμετροι λειτουργίας τους, κ.λπ.; Διότι μην ξεχνάμε ότι αυτοί είναι το φυτώριο για τους επόμενους αθλητές, αυτοί είναι οι επόμενοι οι οποίοι θα φτάσουν, αν φτάσουν, και συμφωνώ με την άποψη του κυρίου Λαμπαδαρίου, να εκπροσωπήσουν κάπου επάξια τη χώρα. Αυτό είναι πολύ κεντρικό κομμάτι. Η ιππασία, επειδή είναι ένας πάρα πολύ μικρός χώρος, μου θυμίζει ένα πολύ μικρό παζλ. Όταν ένα από τα κομμάτια πέσει, όλη καταρρέει. Ευχαριστώ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Να δώσω το λόγο στον κύριο Βασιλείου.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ - Κριτής:

Βασιλείου Σταύρος, καλησπέρα σας. Έχω να κάνω μία πρόταση και ένα μόνο θέμα δεν εκαλύφθη, το θέμα του 55% των αθλητών, που είναι τα άλογα.

Υπάρχουν δύο αθλητές, ο αναβάτης, ο οποίος συνήθως έχει δύο και τρία άλογα, γι' αυτό λέω το 55%. Θα πρέπει νομίζω να εξεταστεί το θέμα της βελτιώσεως της υποδομής σε σταβλίτες, σε προπονητές, σε θέματα μεταφοράς, το οποίο εθίγη. Νομίζω ότι στην επόμενη τέτοια συνάντηση θα πρέπει ένας από αυτούς τους εισηγητές να είναι και ο Stuart General, Γενικός Επόπτης, της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ιππασίας, που είναι αρμόδιος για τη φροντίδα των αλόγων περισσότερο από όλους τους άλλους, αν όχι ο κύριος Γ. Δημαράς που ξέρω ότι έχει και αυτός την ευαισθησία, γιατί και αυτοί συναθληταί του είναι, τα άλογα. Ευχαριστώ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ευχαριστούμε. Οποσδήποτε τα άλογα είναι πάρα πολύ σημαντικό κομμάτι της δουλειάς μας. Βεβαίως η δουλειά των εκπαιδευτών και των προπονητών, που έχει αναφερθεί δυο-τρεις φορές, είναι εξαιρετικά σημαντική ακόμα και για να υπάρχει πιο φθηνό άλογο. Διότι αν παίρναμε νεόλεκτα άλογα τα οποία ετοιμάζαμε εμείς οι ίδιοι, θα ήταν το κόστος πολύ χαμηλότερο. Αλλά ποιος κάθεται να ετοιμάσει σήμερα; Δύσκολο.

Ο κτηνίατρος ο κύριος Μητσόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ:

Καλησπέρα και από μένα, ευχαριστώ τον Παράδεισο για το φόρουμ που έχει γίνει σήμερα και για την πρόσκληση. Νομίζω είπαμε αρκετά. Δυο διευκρινίσεις, θα ήταν ένα κενό να το αφήσουμε... Μιλάμε για την ελληνική ιπποπαραγωγή, μιλάμε να μπορέσουμε

να βρούμε άλογα τα οποία θα πηγαίνουν σε μικρές κατηγορίες ώστε να είναι προσιτά στον κόσμο.

Μια διευκρίνιση: Έχει ξεκινήσει, κυρία Πρόεδρε, το θέμα της δημιουργίας μιας ελληνικής φυλής. Υπάρχει μέσα στον Παράδεισο άλογο το οποίο το δημιουργήσαμε, η Σελήνη, είναι ελληνικό warm blood. Το νομικό πλαίσιο δημιουργείται αυτό το μήνα, πώς θα δημιουργηθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο με τις κοινοτικές νομοθεσίες η ελληνική φυλή. Υπάρχουν και άλλα άλογα στην ελληνική επαρχία τα οποία είναι από φοράδες και από επιβήτορες που φέρανε άτομα και τα έχουν, έχει γίνει αναπαραγωγή. Υπάρχουν πουλάρια τετραετή τα οποία μπορούν να πάνε σε ομίλους. Είναι πια λίγος χρόνος που έχει μείνει, ώστε να μπορέσουμε να τα εγγράψουμε σε ένα stud book. Το νομικό πλαίσιο έχει κατατεθεί και περιμένουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση να πάρουμε την έγκριση. Επίσης προσπαθώ να βοηθήσουμε και το ανδραβιδιώτικο άλογο, να δημιουργηθεί και εκεί ένα stud book για να μπορέσει να κρατηθεί η βάση των δεδομένων. Ορισμένα άλογα ανδραβιδιώτικα ή ορισμένα ελληνικά άλογα μπορούν να βοηθήσουν σε χαμηλά ύψη, έστω και στο 1,10 μ.. Όλα αυτά βέβαια κάτω από την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία μας έχει δώσει τη βάση των δεδομένων. Είναι κοινοτική απόφαση και πρέπει να υλοποιηθεί και για το ελληνικό άλογο και για το αραβικό άλογο στην Ελλάδα, και προσπαθούμε με δικηγόρους να φτιάξουμε τον οργανισμό κάτω από τον οποίο θα μπουνέ τα stud book.

Το δεύτερο το οποίο ήθελα να πω: μίλησε και ο Γιώργος ο Δημαράς και ο κύριος Δενδρινός, για ανάπτυξη αθλήματος στην επαρχία. Να μην ξεχάσουμε ότι έχει ξεκινήσει κάτω από την αιγίδα της Ομοσπονδίας το endurance, η αντοχή. Μπορεί για ορισμένους να είναι ουτοπία, αλλά στην ελληνική επαρχία και σε δυο-τρεις αγώνες, όπου έτυχε να είμαι κτηνίατρος, είδα ότι ελληνικά άλογα, τα οποία σταβλίζονται στο σπίτι, μπορούν να «σηκώσουν» το άθλημα του endurance. Είναι κάτι πιο προσιτό στην επαρχία. Δεν είναι μεγάλο έξοδο να έχουμε ένα άλογο το οποίο θα κάνει 40 χιλιόμετρα, και έχει γίνει μια αξιόλογη προσπάθεια με τρεις αγώνες και από την Ομοσπονδία, και στην Κέρκυρα και στην Ηγουμενίτσα, να γίνει ένας αγώνας endurance.

Ένα από τα πράγματα για να σκεφτούμε είναι η λειτουργία. Και καλώς ο κύριος Δενδρινός το πρότεινε στη Βαλκανική Επιτροπή και θα υπάρξει αγώνας endurance ιππικής αντοχής στο πρόγραμμα των Βαλκανικών Αγώνων τον Αύγουστο του 2007 στη Ρουμανία. Και ήθελα να ευχαριστήσω και γι' αυτό.

Αλλά ας το σκεφτούμε και αυτό: να βοηθήσουμε αν μπορούμε την προώθηση του ελληνικού αλόγου. Ευχαριστώ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ενδιαφέροντα αυτά πάρα πολύ και ελπίζουμε ότι θα υλοποιηθούν. Το θέμα είναι ότι το άλογο πάντα μας απασχολεί. Εκτός από αυτά που είπε ο Πρόεδρος, ο κύριος Κούβελος, για το θέμα της αποκατάστασης αλόγων από τον Ιππόδρομο τα οποία θα μπορούσαμε να χρησιμοποιούμε, δεν ξέρω αν είναι εδώ ο κύριος Μεϊμαρίδης, δεν βλέπω. Αλλά ξέρω ότι έχει δημιουργηθεί και ένα σωματείο, το οποίο με ερέθισμα την ιστορία που ζήσαμε στον Ασπρόπυργο, που όλοι γνωρίζετε, έχει σκοπό να δημιουργήσει έναν χώρο, όπου θα μπορούν τα άλογα τα οποία είναι εκτός μάχης πλέον, να ζουν εκεί ευτυχώς. Αυτό νομίζω ότι, παρόλο ότι δεν είναι εργασία της Ομοσπονδίας, εμάς, τον ιππικό κόσμο, πρέπει να μας απασχολεί πάρα πολύ και πρέπει να βοηθήσουμε και να ενισχύσουμε για να υπάρξει.

Να δώσω το λόγο στον κύριο Λενό, έχει ζητήσει πολλή ώρα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΝΟΣ – τ. Πρόεδρος ΔΣ της ΕΟΙ:

Άκουσα, κυρία Λεβίδη, με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, τους κυρίους εισηγητές και ιδιαίτερα υμάς η οποία πράγματι είχατε την ευγενή καλοσύνη και δημιουργήσατε την αποψινή ωφελιμότετη βραδιά για το άθλημά μας.

Μου άρεσε ιδιαίτερα η τοποθέτηση του κυρίου Αμπόννη, του κυρίου Παπαλιού αλλά και του κυρίου Δενδρινού για το θέμα του καταστατικού. Θεωρώ ότι είναι ιδιαίτέρως σημαντικό, πρέπει να γίνει μια αναπροσαρμογή για να υπάρχει μια δημοκρατικότερη...

ΣΥΜΜΕΤΕΧΩΝ:

(Ομιλία εκτός μικροφώνου)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΝΟΣ:

Ορίστε; Ναι, μισό λεπτό, θα φτάσω και εκεί. Βέβαια ο κύριος Κούβελος υπήρξε λίγο ομιχλώδης περί του θέματος αυτού, όπως παρατήρησε πολύ σωστά και ο κύριος Τασούλης. Είμαι πολύ ικανοποιημένος από το γεγονός ότι δεσμεύτηκε πως τον Φεβρουάριο, το Μάρτιο, όποτε θα γίνει η Γενική Συνέλευση, θα το φέρει αυτό προς συζήτηση.

Είναι δε δεδομένο ότι μένει να συσχεφθεί αυτή η επιτροπή καταστατικού, νομίζω ότι έχει συγκληθεί μόνο μια φορά, την προηγούμενη Πέμπτη συγκεκριμένα, επειδή ενδεχομένως ήταν η σημερινή βραδιά. Εν πάση περιπτώσει. Από κει και πέρα θέλω να συγχαρώ και τους ομιλητές, τον κύριο Παπαλιό, τον κύριο Δενδρινό και τον κύριο Γ. Δημαρά, γιατί έθεσαν ένα άλλο θέμα πολύ σημαντικό, το οποίο το έθεσε και ο κύριος Λαμπαδάριος. Θεωρώ ότι πρέπει να υπάρξει μεταξύ των μελών όλων της οικογένειας της αθλητικής μία ενότης. Νομίζω ότι αυτή δεν υπάρχει και αυτό δημιουργεί πάρα πολλά προβλήματα, γιατί μόνο αν θα είμαστε ενωμένοι θα μπορέσουμε όλοι μαζί να αντιμετωπίσουμε τους δύσκολους καιρούς και τις καταστάσεις τις οποίες δημιουργούνται.

Εκείνο το οποίο έχω μια πικρία από τον κύριο Δενδρινό, πολύ μικρή και ασήμαντη, είναι ότι κάποια στιγμή είπε ότι καμία από τις προηγούμενες διοικήσεις δεν πρόλαβε να υλοποιήσει ορισμένα οράματα και στόχους. Τολμώ να πω όμως το εξής: ότι μέσα στους δέκα-έντεκα μήνες που μείναμε στην εξουσία...

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Εάν έχετε κάτι το οποίο αφορά το μέλλον και είναι θεμέλιο για το μέλλον, πείτε μας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΝΟΣ:

Είναι σημαντικό. Έχω να πω κάτι όμως, όχι απολογούμενος, αλλά ήμουν δέκα - ένδεκα μήνες ως Πρόεδρος σε μια διοίκηση πάρα πολύ καλή, η οποία έκανε πάρα πολλά. Δυστυχώς από την πρώτη μέρα, κυρία Πρόεδρε, είχαμε την αντιπολίτευση του κυρίου Κούβελου. Εδώ παρών είναι και δεν μας άφηγε να προχωρήσουμε. Αν μέναμε παραπάνω από τους δέκα-έντεκα μήνες που κάναμε πολλά για αυτό το διάστημα, θα είχαμε κι εμείς πετύχει περισσότερα. Αυτό θέλω να πω και τίποτα παραπάνω.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ευχαριστούμε πολύ. Και γι' αυτό η πρόταση για το μέλλον της ιππασίας είναι ...

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Αντιπολίτευση εγώ δεν έκανα ποτέ, την έκανε ο κύριος Δενδρινός, αλλά τώρα είναι φίλος του κυρίου Δενδρινού και δεν το λέει. Εγώ ήμουν και στο νοσοκομείο τον περισσότερο καιρό και δεν του έκανα καμία αντιπολίτευση, την έκανε ο κύριος Δενδρινός, αλλά τώρα γίνανε φιλαράκια, και μιλάει για μένα τώρα ο κύριος Λενός.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ναι, μην μείνουμε σε αυτά τώρα, γιατί μπορεί να...

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Εδώ ήρθαμε να μιλήσουμε για το μέλλον της ιππασίας και μας λέει για την αντιπολίτευση του 1960, ας πούμε.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ο καθένας βλέπει το θέμα από την πλευρά του, αλλά νομίζω ότι το νόημα που βγαίνει από όλους είναι ότι ενωμένοι θα πάμε μπροστά. Ο κύριος Κανελλόπουλος παρακαλώ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΝΟΣ:

Κυρία Λεβίδη, με συγχωρείτε, απλώς υπενθυμίζω, ότι την πρώτη βραδιά που εξελέγην με 82% των ψήφων, ο κύριος Κούβελος απεχώρησε.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:

Εάν έχετε και άλλες προτάσεις να μας τις πείτε για το μέλλον της ιππασίας.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ – Τ. ΓΓ του ΔΣ της ΕΟΙ:

Για να επανέλθουμε στο μέλλον λοιπόν, ένα πολύ μικρό πράγμα θα ήθελα να προσθέσω σε όλα αυτά τα πολύ-πολύ ενδιαφέροντα που ακούστηκαν. Μέχρι το 2004 υπήρχε ένας κεντρικός στόχος. Αυτό πιστεύω ότι βοήθησε στο να υπάρχει μια συστράτευση και πολλά πράγματα να μπορέσουν να υλοποιηθούν.

Αυτή τη στιγμή, είναι φυσικό, υπάρχει μια μεγάλη κοιλιά και αν δεν υπάρξει ξανά ένας κεντρικός στόχος, πολλά από τα πράγματα που ακούστηκαν απόψε δεν θα μπορέσουν να υλοποιηθούν. Διότι όταν κυνηγάει κανείς πάρα πολλούς στόχους, είναι αδύνατον να πετύχει. Μην πέσουμε λοιπόν στον κατακερματισμό των σωστών απόψεων, οι οποίες θα έχουν αδυναμία υλοποίησεως. Ας συγκεντρωθούμε σε έναν κεντρικό στόχο και ας προσπαθήσουμε εκεί να ιεραρχήσουμε ποια από όλα αυτά που ακούστηκαν θα μπορέσουν να γίνουν.

Και επιπλέον μια μικρή προτροπή: να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στις υποδομές και κυρίως στις ιππικές υποδομές, διότι δυστυχώς δεν είναι τυχαίο ότι ακόμα σήμερα πρωταγωνιστούν στην αθλητική ιππασία άνθρωποι οι οποίοι μάθανε να ιππεύουν σωστά πριν από 25 και 30 χρόνια.

Λοιπόν, εάν θέλουμε να πάει μπροστά το άθλημα και να δούμε υψηλές επιδόσεις, πρέπει να δοθεί έμφαση στις υποδομές και όχι με την ταχύτητα της εποχής να θέλουμε τα γρήγορα αποτελέσματα. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ευχαριστούμε. Θα ήθελα να μιλήσει ο κύριος Αλεξόπουλος, παρακαλώ, που έχει ζητήσει το λόγο.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ- Μέλος του Ιππικού Ομίλου Αθηνών:

Ευχαριστώ πολύ. Καλησπέρα σας, Δημοσθένης Αλεξόπουλος, πατέρας αθλήτριας ιππικής δεξιότητας.

Θα μου επιτρέψετε να σας μιλήσω για θέματα που δεν έχουν σχέση με γενική συνέλευση, διότι μεγάλο μέρος της αποψινής βραδιάς είχε σχέση άμεσα με γενική συνέλευση. Εγώ είμαι ένας πατέρας αθλήτριας και δεν είμαι παράγοντας της ιππασίας. Είμαι παράγων άλλου αθλήματος αλλά όχι της ιππασίας.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Του σκι του θαλάσσιου.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Έχω 42 χρόνια στο χώρο. Κράτησα λοιπόν σημειώσεις από αυτά που είπαν οι ομιλητές και έχω μια ερώτηση για τον κύριο Παναγάκη, πιθανώς και για τον κύριο Ναούμ, μαζί και δύο επισημάνσεις.

Η ερώτηση για τον κύριο Παναγάκη και τον κύριο Ναούμ είναι για το θέμα των κριτών της ιππικής δεξιοτεχνίας. Η χώρα μας έχει πολύ λίγους κριτές, οι οποίοι έχουν μεγάλη ανάγκη εκπαίδευσης, είτε εκπαίδευσης από ξένους που έρχονται εδώ, είτε εκπαίδευσης από τους δικούς μας, οι οποίοι, εάν υπάρχει δυνατότητα, να πάνε και έξω. Η δε αύξηση του αριθμού των, γιατί είναι πάρα πολύ λίγοι, θα βοηθήσει να σταματήσουν οποιεσδήποτε φωνές και συζητήσεις έχουν γίνει τα τελευταία έξι χρόνια που τρέχει η κόρη μου, στο αν έβαλε, δεν έβαλε βαθμό, κ.λπ., κ.λπ. Προτείνω λοιπόν, γιατί εδώ μόνο προτάσεις κάνουμε σήμερα το βράδυ, εκπαιδεύστε περισσότερους κριτές ιππικής δεξιοτεχνίας και αυξήστε και τον αριθμό τους.

Επίσης μια μικρή επισήμανση: Όσες φορές είδα ξένους κριτές να έρχονται στην Ελλάδα και να εκπαιδεύουν τους δικούς μας, έγινε παρουσία αθλητών, το οποίο θεωρώ μεγάλο λάθος, διότι οι πέντε Έλληνες κριτές δεν μπορούν να μιλήσουν ελεύθερα, δεν μπορούν ελεύθερα να εκφέρουν την γνώμη τους, γιατί έχουν 45 ανθρώπους γύρω να παρακολουθούν τι θα πουν. Θα πρότεινα η εκπαίδευση των κριτών, τουλάχιστον της ιππικής δεξιοτεχνίας, γιατί για τα εμπόδια δεν μπορώ να μιλήσω δυστυχώς - δεν έχω γνώσεις - να γίνεται κεκλεισμένων των θυρών σε έναν χώρο όπου θα εκπαιδεύονται, με οποιοδήποτε μέσον νομίζετε εσείς καλύτερα. Η ερώτηση λοιπόν ήταν προς τον κύριο Παναγάκη, αν θα προτεινέτε, γιατί δεν μιλήσατε για εκπαίδευση κριτών.

Οι δύο επισημάνσεις μόνο, και τελειώνω πολύ γρήγορα, αναφερθήκατε στην τεχνική επιτροπή, και ήταν η τεχνική επιτροπή, *μία* τεχνική επιτροπή. Αυτή τη στιγμή με τα λίγα, δέκα χρόνια, που έχω σχέση με το χώρο της ιππασίας, που ιππεύει η κόρη μου, εγώ έχω ανακαλύψει ότι υπάρχουν δύο τεχνικές επιτροπές: μία που έχει σχέση με τα εμπόδια και μία που έχει σχέση με την ιππική δεξιοτεχνία. Ενώ το άθλημα της ιππασίας είναι ένα, έχει πολλά αγωνίσματα. Έχει εμπόδια, ιππική δεξιοτεχνία, αμαξοδήγηση, κ.λπ. Αλλά η ιππασία είναι μία. Θα πρότεινα λοιπόν η τεχνική επιτροπή, όπως σωστά προτάθηκε από τον κύριο στην άκρη (Σ. Αμπόνη), να εκλέγεται, διότι τότε έχει μεγαλύτερη βαρύτητα και η γνώμη της αλλά και οι δυνατότητές της, να περιέχει ανθρώπους από όλο το φάσμα της ελληνικής ιππασίας, και της ιππικής δεξιοτεχνίας και των εμποδίων βεβαίως και των υπολοίπων αγωνισμάτων.

Και το τρίτο πράγμα, για να μην σας φάω το χρόνο, μιλήσατε για προβολή, και πολύ σωστά, δύο στοιχεία θα έπρεπε να σας μεταφέρω, τουλάχιστον από την δική μου εμπειρία, από το δικό μου άθλημα.

Κανένας μας, ή τουλάχιστον εγώ προσωπικά δεν είμαι άνθρωπος των media. Εγώ λοιπόν, εκτός και αν είναι κολλητός μου ο κύριος που έχει την τάδε εταιρεία για να φέρει λεφτά, αδυνατώ να φέρω χορηγό. Κάποιο ειδικευμένο όμως γραφείο μπορεί, διότι αυτή είναι η δουλειά του. Η δουλειά του είναι να πουλάει αυτό το οποίο έχουμε, και αυτό το οποίο έχουμε είναι η ιππασία. Η πρότασή μου λοιπόν θα ήταν, ως προς την εύρεση χορηγών, είτε σε επίπεδο Ομοσπονδίας, είτε σε επίπεδο σωματείου, να απευθύνεστε πάντα σε ειδικευμένους ανθρώπους, οι οποίοι ξέρουν πώς να πουλήσουν το προϊόν.

Και το τελευταίο πραγματάκι, για να μην χαθεί η χρονιά του 2007 με επιτροπές και χάσιμο χρόνου ως προς την προβολή, η τηλεόραση αυτή τη στιγμή τραβάει συνέχεια και

δείχνει και σε δεύτερη φάση αγώνες ιππικής δεξιοτεχνίας και εμποδίων, χωρίς σπικάζ. Όταν λέω χωρίς σπικάζ, καλοπροαίρετα το λέω, ο εκάστοτε δημοσιογράφος δεν είναι ειδικευμένος. Θα σας πρότεινα λοιπόν να ορίσετε ανθρώπους σε επίπεδο Ομοσπονδίας πλέον, οι οποίοι θα ξέρουν να μιλάνε, να μην φοβούνται, για να λένε σωστά πράγματα. Διότι αν παρακολουθήσετε πρωινά ή βραδινά το τι δείχνει το Super Sports ή το τι λένε στο Super Sports, θα φρίξετε. Κυριολεκτικά θα φρίξετε. Εκτός και αν υπάρχει κάποιος από εσάς που έχει πάρει το μικρόφωνο. Οπότε ο κοσμάκης καταλαβαίνει τι βλέπει. Ευχαριστώ πάρα πολύ που δώσατε το χρόνο σε ένα γονέα.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Εμείς ευχαριστούμε. Ξέρετε, οι γονείς είναι πάρα πολύ σημαντικοί στην ιππασία και το ξέρουμε όλοι εδώ. Ο κύριος Ηλιόπουλος παρακαλώ.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ:

Καλημέρα. Θανάσης Ηλιόπουλος λέγομαι. Εκπροσωπώ το Stud book Selle Français στην Ελλάδα.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Δεν σας ακούσαμε.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ:

Εκπροσωπώ το Stud book Selle Français στην Ελλάδα. Έχετε πολλά θέματα που άκουσα σήμερα, στα οποία έχουμε ήδη προτείνει τις λύσεις. Ένα. Έχουμε επί χρόνια ακούσει για το ελληνικό stud book. Αν ξέρατε ότι το 40% των αλόγων του εξωτερικού, γερμανικά, ολλανδικά, οποιαδήποτε, έχουν πρόγονους Γάλλους, αυτό σημαίνει ότι το δικό μας το stud book βοηθάει τα άλλα stud book. Δηλαδή αν ήταν κάποιο stud book που θα βοηθήσει τους Έλληνες να βγάλουν τις δικές τους τις ράτσες αγώνων, είμαστε εμείς. Και αν είναι ένα γραφείο, ένα stud book, το οποίο έχει στείλει και έχει άνθρωπο αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα για την τεχνητή γονιμοποίηση, για να έχετε καλούς επιβήτορες, είμαστε πάλι εμείς. Οπότε τι ψάχνετε;

Δεύτερον. Σχετικά με την παραγωγή των αλόγων στην Ελλάδα. Το κόστος. Ξέρετε π.χ. ότι μια μπάλα σανό στην Ελλάδα έχει 6€, στην Γαλλία έχει 2€. Ένα κιλό βρώμης στην Ελλάδα έχει 30 cents, στη Γαλλία και στο Βέλγιο έχει 5 cents. Πώς θέλετε να ανταγωνιστούμε σε χαμηλό επίπεδο αλόγων τους Βέλγους, τους Ολλανδούς και όλους αυτούς που έχουν τζάμπα τα λιβάδια; Γι' αυτό έχουμε ακριβές τιμές στην Ανδραβίδα και αλλού. Η μοναδική λύση, και επιτρέψτε μου να πω μπράβο στον κύριο Δενδρινό, είναι η λύση του κυρίου Δενδρινού και η δική μου: να έχουμε εξαιρετικές φοράδες με εξαιρετικά αίματα και να βάζουμε μόνο εξαιρετικούς επιβήτορες και από αυτά τα πουλάρια θα βγαίνουν άλογα που πουλιούνται στο φτερό ανεκπαίδευτα 20.000 € και πάνω.

Εκεί ναι, μπορούμε να κάνουμε αυτή τη δουλειά. Όλη αυτή η στρατηγική έχει εφαρμοστεί παντού στην Ευρώπη και σας πληροφορώ ότι αν δείτε ένα κράτος όπως είναι η Γαλλία που έχει αυτή τη στιγμή 8.500 περίπου γέννες στο Selle Français, τα 2.500 πάνε μόνο για να διακριθούν, τα άλλα είναι άγνωστα εντελώς. Δηλαδή για κάθε ... που έχει βγει έξω, υπάρχουν άλλα δύο σε λιβάδια που δεν βγήκαν ποτέ. Δεν τα ξέρει κανένας. Αυτές είναι οι στατιστικές. Και αυτό που ήθελα να πω...

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Κύριε Ηλιόπουλε, είμαι βέβαιη ότι θα ξανακουβεντιάσουμε. Είναι ενδιαφέρουσες οι ιδέες σας. Μας ανοίγουν...

ΘΑΝΑΣΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ:

Σχετικά με την τεχνική υποστήριξη εκτός από αυτά, έχουμε θεσπίσει, το Selle Français Gr που θα είναι επαρχία της Γαλλίας και θα βγαίνουν με τα πιστοποιητικά και θα συμμετάσχουν στους αγώνες τους γαλλικούς για να έχουν καλύτερα λεφτά και τότε όλη την υποστήριξη...

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Δεν θέλω να σας διακόψω, είναι ενδιαφέρον αλλά έχουμε και πάρα πολλές άλλες παρεμβάσεις. Το σημειώνουμε, θα έρθουμε σε επαφή, φαντάζομαι και η Ομοσπονδία θα ενδιαφερθεί, αλλά και όποιος απ' όλους από εμάς κινείται σε όλα αυτά, θα τα ξαναπούμε. Ο κύριος Φραγκόπουλος.

ΚΩΣΤΑΣ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ - Γενικός Γραμματέας του ΔΣ της ΕΟΙ:

Κυρία Πρόεδρε, έχετε παραμελήσει αυτή την πλευρά της αίθουσας. Έρχομαι από δω για λόγους ισορροπίας. Μαζί με τα συγχαρητήριά μου τα οποία έχουν λεχθεί από όλους, μπαίνω απευθείας στο θέμα.

Νομίζω ότι φέτος κλείνουν δεκατέσσερα χρόνια από τότε που οι πρώτες διοικήσεις της Ομοσπονδίας απεφάσισαν, είχαν αυτήν την εμπνευσμένη ιδέα, να κάνουν το παγκόσμιο κύπελλο. Πρέπει να είναι δεκατέσσερα χρόνια από τότε. Αυτή ήταν μία ενέργεια η οποία μας έβγαλε από το βαλκανικό μας περίγυρο και προσανατόλισε την ελληνική ιππασία προς την Ευρώπη. Σήμερα βεβαίως δεν υποτιμούμε καθόλου το βαλκανικό μας περιβάλλον και πραγματικά εκτός και από τις πολύ μεγάλες διακρίσεις που έχουμε δίνουμε τη σημασία που πρέπει.

Δuo χρόνια πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες (ο φίλος μου ο Νίκος ο Κανελλόπουλος το υπαινίχθη) ήταν το μεγάλο όραμα να μπορέσουμε να έχουμε μία αξιοπρεπή συμμετοχή στους Ολυμπιακούς Αγώνες, ενεργοποιήθηκαν οι πάντες και ξοδεύτηκαν πάρα πολλά χρήματα μαζί με χρόνο και προσπάθεια.

Πέρσι με το ευρωπαϊκό κύπελλο, δραστηριοποιήθηκαν οι έφηβοι, οι οποίοι βγήκαν από την αφάνεια, το ίδιο και οι νέοι ιππείς. Διότι και αυτό αποτέλεσε ένα έναυσμα, ώστε να έχουμε μία αξιοπρεπή συμμετοχή και εκεί.

Τι αποδεικνύουν όλα αυτά; Ότι η Ομοσπονδία πραγματικά πρέπει να ασχολείται με τον υψηλό αθλητισμό. Αυτή είναι η βασική δουλειά της. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, ο αγώνας ο οποίος έχει προγραμματιστεί για το 2007, το CSI, θα κάνει ακριβώς την ίδια δουλειά που έκαναν και όλοι οι προηγούμενοι αγώνες.

Εάν όμως η Ομοσπονδία είναι υποχρεωμένη να ασχολείται με το μεγάλο αθλητισμό, τότε πόσος χρόνος μένει για να κάνει όλα τα άλλα; Φερ' ειπείν, πώς θα αναπτυχθεί η περιφέρεια;

Εγώ πιστεύω ειλικρινά ότι όλες οι διοικήσεις προσπάθησαν, όλες ανεξαιρέτως, να αναπτύξουν την περιφέρεια. Δεν αναπτύσσεται η περιφέρεια. Ο μόνος τρόπος που μπορεί να γίνει αυτό, είναι η Ομοσπονδία να ασχοληθεί με λιγότερα πράγματα. Και να ενθαρρύνουμε μια αυτάρκεια της περιφέρειας. Δεν ξέρω τα νομικά, εκεί θα να μας βοηθήσουν οι νομικοί, πώς μπορεί να γίνει αυτό. Αλλά δεν είναι δυνατόν να αναπτυχθεί η περιφέρεια από το Μαρκόπουλο. Αυτό πρέπει να το ξεχάσουμε. Πρέπει να αναπτυχθούν στελέχη στην περιοχή. Η Ομοσπονδία πρέπει να ενθαρρύνει, να φτιάξει τις δομές και τη διάρθρωση που απαιτείται για να αναπτυχθεί η περιφέρεια.

Στην περιφέρεια, έχετε υπόψη σας, οι περισσότεροι θα το ξέρετε, δεν είναι μόνο η ιππική δεξιότητα και η υπερπήδηση εμποδίων. Μπορούν να αναπτυχθούν αθλήματα όπως

η ιππική αντοχή, που είναι πολύ δύσκολο να αναπτυχθεί εδώ, αλλά πολύ εύκολο να αναπτυχθεί εκεί. Άρα, ένα από τα βασικά θέματα που πρέπει να μας απασχολήσουν για την ανάπτυξη της ιππασίας στην Ελλάδα είναι η αποκέντρωση. Και αυτό είναι ένα θέμα το οποίο είναι πρωταρχικό για μένα, δεν θα είναι δυνατόν να γίνει ανάπτυξη της ιππασίας στην Ελλάδα - νομίζω ότι έχουμε φτάσει σε επίπεδο κορεσμού - εάν επιδιώξουμε να τα κάνουμε όλα από το Μαρόκο.

Και για να τελειώσω, ενώ πράγματι υπήρξε μια μεγάλη άνοδος στις αθλητικές επιδόσεις, στις προσπάθειες των αθλητών μας γενικά και στο αθλητικό επίπεδο, πρέπει να ομολογήσουμε, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, ότι το στελεχιακό δυναμικό, δηλαδή τα στελέχη που μπορούν να αποτελέσουν μέλη διοικητικών συμβουλίων και κυρίως της Ομοσπονδίας, έχει μείνει πίσω. Είναι ευθέως δυσανάλογη η ανάπτυξη αυτή προς την ανάπτυξη που έχει επιτευχθεί σε όλους τους τομείς.

Εγώ θα σας πω κάτι, μίλησε ο Γιώργος ο Παπαλιός για ενότητα. Εγώ θα έλεγα μια συνεννόηση, ναι, αλλά σε ποιο επίπεδο, με όρους πραγματικά ειλικρινείς, εάν όντως ενδιαφερόμαστε για την ανάπτυξη του αθλήματος να κάνουμε μια καλή συνεννόηση δίνοντας όλοι το καλό παράδειγμα και να μην διαγωνιζόμαστε σε θέσεις και δη προεδρικές ή άλλες οι οποίες μόνο κακό μπορούν να κάνουν. Ενδιαφερόμαστε πραγματικά για την ανάπτυξη του αθλήματος; Τότε, πρέπει να υπάρχει το στοιχείο της αυτοθυσίας μέσα μας. Διαφορετικά δεν πρόκειται να πάει μπροστά η ιππασία. Και δεν θα εμπνεύσουμε και κανέναν από τους νέους ανθρώπους, που είπες προηγουμένως, Γιώργο, όταν βλέπει εμάς, τους πιο παλιούς να μην μπορούμε να συνεννοηθούμε για στοιχειώδη πράγματα.

Λοιπόν, ας παραμερίσουμε αυτή την κακή νοοτροπία, τη μιζέρια που μας διακρίνει, την προσπάθεια πάντα να έχουμε θέσεις. Μπορούν οι έξυπνοι άνθρωποι, οι σωστοί, να υπηρετήσουν το χώρο από οποιαδήποτε θέση, δεν έχουν ανάγκη την καρέκλα. Εγώ καλώ τους πιο παλιούς με αφορμή αυτά που είπε και ο Γιώργος, ακριβώς να παραχωρήσουμε τη θέση μας την επόμενη φορά, δεν εννοώ σε είκοσι χρόνια, εννοώ στις επόμενες εκλογές, και να μπου νεοί άνθρωποι μέσα στο άθλημα. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ο κύριος Ανδρικόπουλος.

ΘΕΜΗΣ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ – Πρόεδρος του Αθλητικού Τακτικού Ιππικού Ομίλου:

Ελληνική Ιππική Όμιλε, συγχαρητήρια για τη διοργάνωση και χρόνια πολλά, με δύο ιδιότητες, εκτός της ιδιότητας του εκπροσώπου ιππικού σωματείου δωδεκαετούς παρουσίας, και την ιδιότητα του εκπροσώπου της Πανελληνίας Ένωσης Παραδοσιακής Ιππικής, που μόλις ιδρύθηκε με έδρα τη Θεσσαλονίκη και σκοπεύει να προωθήσει και τα αθλήματα του ιππικού τριάθλου και της ιππικής αντοχής.

Κρατάω από τους φίλους που μίλησαν προηγουμένως ότι πρέπει να έχουμε συστράτευση, να βρούμε έναν τρόπο να ενωθούμε και αθλητική ιππασία δεν είναι μόνο η υπερπήδηση εμποδίων και σε παρένθεση η ιππική δεξιότητα. Και κάτι άλλο πολύ σημαντικό, ότι δημιουργήθηκαν πολλές επιτροπές στα χαρτιά, και υπάρχει τρανό παράδειγμα γι' αυτό, στην περίπτωση της ιππικής αντοχής και στην περίπτωση του ιππικού τριάθλου.

Το θέμα για μένα είναι αυτή τη στιγμή το πώς μπορεί να πάνε μπροστά τα αθλήματα, τα αγωνίσματα της ιππασίας στην Ελλάδα και καταλήγω και επικροτώ τις απόψεις του κυρίου Φραγκόπουλου με την εξής παρατήρηση, σαν να είμαι ο συνήγορος του Διαβόλου αυτή τη στιγμή. Υπάρχει, κατά την άποψή μου, μια θεσμική σύγχυση πάρα

πολλά χρόνια στο χώρο της ελληνικής ιππασίας. Υπάρχει σύγχυση ανάμεσα στην έννοια Ελληνική Ομοσπονδία Ιππασίας και στην έννοια διοίκηση της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ιππασίας. Η διοίκηση και τα άτομα που την απαρτίζουν δεν είναι η Ελληνική Ομοσπονδία Ιππασίας, αυτή είναι η άποψή μου. Και όσο τα άτομα έχουν σύγχυση στο μυαλό τους και δεν θεωρούν τους εαυτούς τους υπηρέτες του συνόλου των ατόμων που ασχολούνται με την αθλητική ιππασία και του συνόλου των σωματείων και είναι στις θέσεις τους για τους όποιους προσωπικούς λόγους, αν αυτό συνεχίσει να ισχύει, η ελληνική ιππασία δεν πρόκειται να πάει ποτέ μπροστά.

Και θα κλείσω, επειδή κράτησα τις παρατηρήσεις δύο αγαπητών φίλων, γιατί έφερες το Μίκυ μαζί σου σήμερα; Τον παπαγάλο. Η απάντησή μου είναι, αγαπητοί φίλοι, ότι ο Μίκυ είναι ένα στέλεχος της ελληνικής ιππασίας, είναι παρών στους αγώνες, αρέσκειται στο να τον χαϊδεύουν, να του λένε πόσο όμορφος είναι, του αρέσει να βλέπει γύρω-γύρω και να θαυμάζει, και θα μπορούσα, επειδή είμαι οικονομικά άνετος, να προτείνω σε πολλούς εκλέκτορες να εκλέξουν τον Μίκυ στην επόμενη Γενική Συνέλευση σαν μέλος της διοίκησης. Με αυτόν τον τρόπο θα συνεχίσει η ελληνική ιππασία να μην πηγαίνει μπροστά. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Και εγώ ευχαριστώ. Το χιούμορ είναι πάντα δεκτό. Είναι κάποιος από το κοινό ακόμα που θέλει να μιλήσει; Θα πάρω ακόμα δύο παρακαλώ. Το όνομά σας παρακαλώ. Παρασχάκης!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΡΑΣΧΑΚΗΣ – Πρόεδρος Αθλητικού Ιππικού Ομίλου Βάρης:

Καλησπέρα σας, Παρασχάκης Γιώργος. Θα ήθελα να συγχαρώ κι εγώ με τη σειρά μου την κυρία Λεβίδη...

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Κύριε Παρασχάκη, λίγο δυνατά.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΡΑΣΧΑΚΗΣ:

Θα ήθελα να συγχαρώ κι εγώ με τη σειρά μου την κυρία Λεβίδη και τον Ελληνικό Ιππικό Όμιλο για αυτήν τη συγκέντρωση – φόρουμ. Με πολλή χαρά άκουσα για διεθνείς αγώνες, για κύπελλο εθνών, για Ολυμπιακούς, για CSI 6, 7, 8 αστέρων, μπράβο.

Όλα αυτά είναι πάρα πολύ ωραία. Όλα αυτά βέβαια δε είναι τίποτα σίγουρο, παραπέμπονται στο μέλλον χωρίς λεπτομέρειες και με πολλά «θα». Εγώ θα ήθελα, και θα παρακαλούσα τον κύριο Κούβελο, να μιλήσουμε λιγάκι για το μέλλον της Πέμπτης που ξεκινάνε οι Πανελλήνιοι Αγώνες. Έστειλα μια επιστολή σήμερα, ζήτησα κάποιες αλλαγές αλλά δεν γίνανε δεκτές, κύριε Πρόεδρε. Ξεκινάτε τους Πανελληνίους...

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Να σας πω, μην λύσουμε τώρα τα τρέχοντα θέματα. Θέλουμε να βάλουμε τις βάσεις για το μέλλον. Αν έχετε λοιπόν κάτι επ' αυτού, ξεκινώντας από κάτι που συμβαίνει σήμερα, ευχαρίστως. Να προχωρήσουμε μόνο, ε;

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΡΑΣΧΑΚΗΣ:

Επειδή και την περασμένη χρονιά, κυρία Λεβίδη, είχαμε πρόβλημα με τους Αγώνες τους Πανελληνίους, θα ήθελα να αποφύγουμε φέτος τα ίδια προβλήματα, αν μου επιτρέπει ο κύριος Πρόεδρος.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Κοιτάζετε, νομίζω ότι σεβαστά όλα αυτά, όλοι έχουμε απόψεις και θα ήθελα κάπως να επικοινωνήσετε με την Ομοσπονδία, γιατί εδώ δεν μπορεί να λυθεί το θέμα. Εντάξει; Έχουμε κάτι που αφορά το μέλλον; Ο κύριος Μαρτίνης και μετά η κυρία Στραβάκου.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΑΡΤΙΝΗΣ – Μέλος του Ιππικού Ομίλου Αθηνών:

Καλησπέρα και από μένα. Ευχαριστώ που μου δώσατε το λόγο. Δεν είμαι καλός ομιλητής και συνήθως ξεχνάω. Μιλήσαμε όμως για το μέλλον και για το πώς οι όμιλοι θα βοηθηθούν και ότι πολύ σωστά η Ομοσπονδία δεν μπορεί να επιδοτεί ομίλους.

Υπάρχει ένας αναπτυξιακός νόμος. Ο αναπτυξιακός νόμος αυτός προβλέπει επιδοτήσεις για διάφορα πράγματα στην Ελλάδα. Ανάμεσα σε αυτά, δίνει και επιδοτήσεις σε γεωργικές ή αθλητικές δραστηριότητες.

Όταν επικοινωνήσα με μια από τις εταιρείες για αυτό το λόγο, μου είπαν ότι ούτε λίγο ούτε πολύ, δεν μπορούμε να πάρουμε αυτές τις επιδοτήσεις, δεδομένου ότι δεν υπάρχουν τα νομοσχέδια για να δοθούν οι επιδοτήσεις, δηλαδή έχουν προβλεφθεί στον αναπτυξιακό νόμο, αλλά δεν έχουν εκπονηθεί οι όροι του παιχνιδιού.

Πιστεύω ότι, όπως πίεσε η Ομοσπονδία μας πάρα πολύ σωστά για να βγάλουμε φορτηγά και ευχαριστώ την Ομοσπονδία για αυτό το θέμα, γιατί είμαι ένας από αυτούς που ωφελήθηκαν, θα μπορούσαμε κάλλιστα με τον τρόπο μας να βοηθήσουμε σε αυτόν τον τομέα, μια και έχει σχέση το Υπουργείο Τουρισμού και το Υπουργείο Γεωργίας. Σας ευχαριστώ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Και εμείς κύριε Μαρτίνη. Η κυρία Στραβάκου. Αυτά που λέτε είναι πολύτιμα και πρέπει να τα ψάξουμε λιγάκι. Η κυρία Στραβάκου, η οποία είναι στα Τ.Ε.Φ.Α.Α., και παρακαλώ λίγο σύντομα.

ΕΛΣΑ ΣΤΡΑΒΑΚΟΥ-ΑΡΑΧΩΒΙΤΗ – Καθηγήτρια φυσικής αγωγής στα ΤΕΦΑΑ:

Θερμά συγχαρητήρια για την ιδιαίτερη και καθολική αυτή συνάντηση. Εγώ θα ήθελα να σταθώ λίγο στη λέξη ανάπτυξη, αν και πολλοί εδώ συζητητές αναφερθήκανε και σταθήκανε στον όρο παράδειγμα, συνεργασία, φιλία. Κατά κόρον αναφέρθηκε ότι ανάπτυξη σημαίνει ενίσχυση οικονομική, σημαίνει υψηλός αθλητισμός, σημαίνει όμως και αθλητικό πνεύμα, αθλητική παιδεία, πολιτισμός. Αυτά αν δεν υπάρχουν, είναι προϋπόθεση αυτά τα τρία στοιχεία, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε στα επόμενα.

Τον προβληματισμό που με βασανίζει πάρα πολύ καιρό θα ήθελα να το μοιραστώ μαζί σας. Αφορά το κέντρο εκπαίδευσης ιππασίας. Δεν έχει αναφερθεί ποτέ τίποτα. Γιατί άραγε; Ένα κέντρο το οποίο στοιχίζει στην ελληνική Πολιτεία πάρα πολλά εκατομμύρια. Ένα κέντρο – αφήστε με, κύριε Τσιμπίλη, να ολοκληρώσω ένα λεπτό – ένα κέντρο που αν το δούμε με ένα διαφορετικό τρόπο, θα συμβάλει στην ανάπτυξη και μόνο σε πρωταρχικό και βασικό επίπεδο μύησης εκπαίδευσης παιδιών. Θέλετε φιλάθλους, θεατές με αθλητική ιππική παιδεία. Δε θα τους έχετε ευκαιριακά, θα τους έχετε μέσα από προγράμματα, ποτέ δεν θα έχετε ανθρώπους κοντά σας, εάν δεν βιώσουν πράγματα μέσα από το χώρο της ιππασίας.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Κυρία Στραβάκου, δεν θέλω να σας διακόψω, αλλά αν μιλάμε για το κέντρο εκπαίδευσης ιππασίας στο Γουδί, αυτό όπως ξέρετε ανήκει στα Ολυμπιακά Ακίνητα πλέον. Η διάθεσή του θα κριθεί από την Πολιτεία. Παρά ταύτα, γνωρίζω ότι έχει γίνει κάποια ενέργεια για να δοθεί στο Δήμο Αθηναίων, γιατί εκεί είναι διάφοροι δήμοι που το

διεκδικούν και ο Ζωγράφου έχει φιλοδοξίες κ.λπ. Βέβαια αν δοθεί στο Δήμο, θα λειτουργήσει φαντάζομαι και κάπως έτσι. Τώρα δεν εξαρτάται από αυτήν τη συνεδρία.

ΕΛΣΑ ΣΤΡΑΒΑΚΟΥ:

Εγώ κλείνω με μια προτασούλα που κάνω. Γιατί είμαι εκπαιδευτικός και είμαι στο πανεπιστήμιο, και ένα καλό πανεπιστήμιο εξαρτάται από τις θέσεις εργασίας που παρέχει στους μελλοντικούς καθηγητές. Αυτό το κέντρο μπορεί να παρέχει και θέσεις εργασίας, μπορεί να παρέχει εκπαίδευση σε πολλά παιδιά, τα οποία παιδιά θα πηγαίνουν και θα κάνουν αθλητισμό στους ομίλους, προσέξτε το αυτό.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Το είπα και στην εισήγησή μου. Όσο καλύτερα εκπαιδευμένα στελέχη έχουμε, τόσο θα αναπτυχθεί η περιφέρεια, δεδομένου ότι αυτό που της λείπει είναι να πάνε άνθρωποι με γνώση, στερεή, σωστή, ιππική, για να βοηθήσουν αυτήν την ανάπτυξη.

Λοιπόν αυτό που λέτε, κατάλαβα ότι όλοι επιθυμούμε, αν μη τι άλλο να αναπτυχθεί στο Μαρκόπουλο.

ΕΛΣΑ ΣΤΡΑΒΑΚΟΥ:

Επειδή έγινε πάρα πολλή συζήτηση για το Μαρκόπουλο, αυτό είναι για μένα, κατά την προσωπική μου άποψη, ένα επόμενο στάδιο. Εγώ αυτό το κέντρο θα το έβλεπα να είναι δίπλα μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ και μου άρεσε πάρα πολύ η πρόταση που πιστεύω ότι θα προχωρήσει, του κυρίου Προέδρου: το κέντρο αποκατάστασης άλογων από τον Ιππόδρομο, όπου θα ενισχυθούν και οι επαρχιακοί όμιλοι, αν θέλετε ακόμα και το ίδιο το κέντρο εκπαίδευσης ιππασίας. Ευχαριστώ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Να 'στε καλά. Ο κύριος Iversen, λίγο σύντομα. Είναι η τελευταία παρέμβαση που θα πάρουμε απόψε. Θα κλείσουν όσοι βρίσκονται στο panel, για να μην σας κουράσουμε και πάρα πολύ.

HANS IVERSEN – Κριτής Ιππικής Δεξιότητας:

Καλησπέρα σας σε όλους, και αντί για πολλές λέξεις στην αρχή θα ήθελα απλώς να ζητήσω συγγνώμη για τα λάθη που θα κάνω στην ελληνική γλώσσα.

Αν μιλάμε για τη βελτίωση και ανάπτυξη του αθλήματός μας, πρέπει να ξέρουμε και τις αδυναμίες που μέχρι τώρα, ας πούμε μπλοκάρανε μία καλύτερη πρόοδο. Εκεί θα ήθελα να αναφερθώ σε τρία ζητήματα. Το ένα είναι ότι δεν έχουμε χορηγούς. ΟΚ, έχουν συζητηθεί πολλά γι' αυτό. Οι χορηγοί χρειάζονται για να έχουμε κοινό, να έχουμε TV, κ.λπ.. Εγώ δεν βλέπω στις καθημερινές εφημερίδες να μπορώ να βρω ανακοινώσεις ότι υπάρχουν αγώνες ή την Δευτέρα ένα report για ό,τι έγινε.

Και το δεύτερο είναι, η δεύτερη αδυναμία, δεν έχουμε κλειστά μανέζ. Αν μιλάμε για διεθνείς αγώνες, πρέπει να σκεφτόμαστε επίσης πόσες μέρες, πόσες εβδομάδες χάνουν οι αθλητές μας το χειμώνα λόγω βροχών, το καλοκαίρι λόγω ζέστης, στην προπόνηση.

Για να πετύχουμε καλύτερο αποτέλεσμα, εκεί πρέπει να βρεθεί μια λύση και η πρότασή μου είναι να μην γίνονται κτιστά κλειστά μανέζ, αλλά ένα είδος τέντας που αντέχει κυρίως στον άνεμο.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Εντάξει, αυτό είναι τεχνικό. Παρακάτω;

HANS IVERSEN:

Και το τρίτο είναι ότι με λύπη διαπιστώνω ότι στους νέους αθλητές μας κυριαρχούν τα κορίτσια. Έχουμε χάσει πάρα πολλά αγόρια. Και δεν ξέρω πού θα καταλήξει αυτό. Μήπως να διερευνήσουμε γιατί δεν έρχονται τα αγόρια στον αθλητισμό μας, θα βρούμε και το λόγο γιατί δεν έρχονται.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Δεν υπάρχει αμφιβολία. Θα σας πω όμως κάτι, αυτό το φαινόμενο, τουλάχιστον στη βάση της ιππασίας, είναι διεθνές. Όμως όταν περνάμε στον πρωταθλητισμό τα πράγματα αλλάζουν και είναι περισσότεροι άντρες. Παρόλα αυτά δεν έχετε άδικο ότι ενδιαφέρει να το μελετήσουμε λίγο και εμάς ως όμιλο μας έχει απασχολήσει αυτό, φαντάζομαι και άλλους. Ο κύριος Μπελενιώτης, αν μπορώ να δώσω το λόγο.

HANS IVERSEN:

Μια λέξη ακόμα. Κοιτάζοντας το μέλλον, πρέπει να ξέρουμε ότι η σημερινή νεολαία είναι οι πρωταθλητές του μέλλοντος.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Έτσι είναι, όπως το είπατε. Ο κύριος Μπελενιώτης, και πραγματικά θα είναι ο τελευταίος.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΕΛΕΝΙΩΤΗΣ – Πρόεδρος του Ιππικού Ομίλου Βαρυμπόμπης:

Ήθελα να συγχαρώ τον Ελληνικό Ιππικό Όμιλο για την σημερινή του εκδήλωση και για τις εισηγήσεις όλων των συναδέλφων του panel και θα ήθελα να κρατήσω μόνο δύο πράγματα.

Πρώτον, ότι μιλάμε για ανάπτυξη της ιππασίας μετά από τόσα χρόνια, ξεχνώντας ότι αυτό είχε γίνει κατά το παρελθόν, και με σας κυρία Λεβίδη μου, που είχατε τότε γυρίσει όλη την Ελλάδα και είχατε κάνει μεγάλο έργο. Άρα επανερχόμαστε σήμερα μετά από τόσα χρόνια στην ανάπτυξη της ιππασίας στην περιφέρεια, κάτι που είχε γίνει. Δυστυχώς έγινε ένα τέλμα και ξαναερχόμαστε σήμερα να ξαναπούμε για ανάπτυξη.

Ο κύριος Κούβελος είπε ότι ενδιαφέρεται να λύσει το πρόβλημα των σταβλιτών, να τους εντάξει στον ΟΓΑ. Αυτό είναι πάρα πολύ θετικό να ενταχθούν οι σταβλίτες στον ΟΓΑ. Και θα ήθελα να παρακαλέσω τον κύριο Κούβελο να κοιτάξει λίγο τα αρχεία της Ομοσπονδίας, να δει πώς είχε αναπτυχθεί η ιππασία στην περιφέρεια. Θα είναι πάρα πολύ χρήσιμο. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Να 'στε καλά, ευχαριστούμε κι εμείς. Παρακαλώ, όσοι είναι στην αίθουσα και θέλουν να παραμείνουν, να κλείσουμε λίγο τη συζήτηση. Ο κύριος Δημαράς θέλει να μιλήσει.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ:

Ακούσαμε πολλά πράγματα. Πολύ γρήγορα θέλω να πω ότι τους αθλητές τους οποίους εκπροσωπώ εγώ σήμερα εδώ πέρα, όπως σας είπα κι προηγουμένως δεν τους ενδιαφέρει ποιος διοικεί. Θεωρούμε ότι όλοι έχουν τις καλύτερες προθέσεις, πρώτοι από όλους εμείς οι οποίοι το αποδεικνύουμε και εμπράκτως, και οι γονείς μας και πολλοί από τους παράγοντες που είναι και αυτοί γονείς και υποστηρικτές.

Εγώ το πιο χρήσιμο που άκουσα σήμερα και θεωρώ ότι είναι ένα αποτέλεσμα αυτής εδώ της συνάντησης, είναι ότι και από τον Πρόεδρο, και από τον κύριο Φραγκόπουλο και από τον κύριο Κανελλόπουλο και από όλους τους ομιλητές επιβεβαιώθηκε ότι η πιο σωστή

πορεία για μπροστά είναι το όραμα και οι επιτυχίες οι αγωνιστικές οι οποίες θα τραβήξουν όλο το υπόλοιπο βαγόνι.

Και το πιο σημαντικό απ' όλα για μένα σήμερα ήταν ότι αν προσέξατε και θυμάστε τις εισηγήσεις του κυρίου Παναγάκη και τις δικές μου, σε δυο-τρία βασικά σημεία που ζητάμε από την Ομοσπονδία, συμφωνήσαμε απολύτως, στο ranking list, στον αρχηγό ομάδος, στους περισσότερους αγώνες, στο εξωτερικό και στην άνοδο του επιπέδου των εθνικών αγώνων.

Αυτό εάν το πιστεύουμε, και το dressage και τα εμπόδια, κι αν είναι σωστό κατά την άποψη τουλάχιστον των εκπροσώπων, αυτό θα είναι σωστό και για το ιππικό τρίαθλο, το άλλο ολυμπιακό άθλημα που αναπτύσσεται από την Ελληνική Ομοσπονδία Ιππασίας και για όλα τα άλλα τα οποία ακόμα δεν έχουν πάρει μπρος και θα πρέπει κάποια στιγμή να πάρουν μπρος.

Μάλλον αυτός είναι ο δρόμος προς τα μπροστά. Και ίσως θα πρέπει να βρούμε έναν τρόπο, με έναν σωστό προγραμματισμό, όχι με οικονομική υποστήριξη όλης της δραστηριότητας από το κράτος, δηλαδή από την Ομοσπονδία. Τα λεφτά τα βάζουμε έτσι και αλλιώς αυτοί που ασχολούμαστε με το άθλημα. Με τον προγραμματισμό και την υποστήριξη που χρειαζόμαστε θα προχωρήσουμε μπροστά. Νομίζω ότι έτσι θα τραβήξουν οι σύγχρονοι τους επόμενους, όπως ακριβώς έγινε με εμάς που μας τράβηξαν οι παλαιότεροι προς τα πάνω. Ευχαριστώ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ο κύριος Παπαλιός.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΛΙΟΣ

Εγώ ήθελα απλώς να ξαναπώ αυτό που είπα στην αρχή. Ότι εγώ θα ήθελα να δω στη γενική συνέλευση να παρθεί μία απόφαση να φτιάξουμε μια επιτροπή που θα επεξεργαστεί ένα καινούργιο νομοσχέδιο, ένα καινούργιο, συγνώμη, καταστατικό.

Από ό,τι κατάλαβα, θα μας έρθει ένα καινούργιο, οπότε είναι σαν να κοροϊδευόμαστε, δεν πειράζει αυτό. Άλλωστε τον κύριο Δημαρά δεν τον ενδιαφέρει ούτως ή άλλως σαν νέος που είναι ποιος διοικεί, και αφού εκείνον δεν τον ενδιαφέρει, εμένα προσωπικά μου περισσεύει. Ευχαριστώ.

ΛΕΝΑ ΛΕΒΙΔΗ:

Ένα λεπτό. Συγνώμη, κύριε Δεληβοριά, είπαμε ότι δεν θα δεχτούμε άλλες παρεμβάσεις, σας παρακαλώ. Λοιπόν. Κύριε Δεληβοριά, παρακαλώ, έχουμε βάλει ένα ωράριο, αργήσαμε να αρχίσουμε και το κρατήσαμε μέχρι οχτώ και τέταρτο, αλλά δεν μπορούμε παραπάνω. Αφήστε όμως να τελειώσουμε.

Θέλω να ολοκληρώσουμε. Ακούστηκαν πάρα πολλά απόψε. Κρατήθηκαν πρακτικά. Θα βγούνε γραπτώς αυτά τα πρακτικά με τα κύρια σημεία που αφορούν προτάσεις για το μέλλον, τα οποία θα κυκλοφορήσουν, θα τα έχετε στα χέρια σας.

Ο καθένας από μας πρέπει να αναλάβει την υποχρέωση εφαρμοστούν πολλές από αυτές τις ιδέες που νομίζω ότι γενικώς είναι ενδιαφέρουσες. Μιλήσαμε για όλα αυτά που αφορούν τις συνθήκες ανάπτυξης του πρωταθλητισμού και μάλιστα αναφέρθηκε πάρα πολύ η αντοχή σαν ένα καινούργιο αγώνισμα.

Μιλήσαμε για την ανάπτυξη στην περιφέρεια. Η ιδέα για τα ιππικά κέντρα ήταν ενδιαφέρουσα, έχει ξανακουστεί, αλλά δεν το έχουμε ποτέ εφαρμόσει. Άρα ίσως έχει ένα ειδικό ενδιαφέρον. Η ανάπτυξη αυτή τούτη μοιάζει να απασχολεί όλους και δικαίως. Και εκεί ακούστηκαν πολλές ιδέες.

Επίσης μιλήσαμε για το Ολυμπιακό Ιππικό Κέντρο, για τους διεθνείς αγώνες, για το μέλλον όπως το έχει προγραμματίσει η Ομοσπονδία, και για το μέλλον όπως το προτείνετε εσείς.

Αναφερθήκαμε στην εκπαίδευση όλης της στελεχώσεως ιππασίας ως απαραίτητη. Εκεί έγινε μνεία και των προσπαθειών που γίνονται στο πανεπιστήμιο από τα ΤΕΦΑΑ και πόσο σημαντική θα ήταν η συνεργασία.

Προχωρήσαμε στο θέμα της ιπποπαραγωγής, ένα σημείο όπου έχουμε μείνει πάρα πολύ πίσω και όπου μοιάζει να ανοίγει κάποια προοπτική, παρόλο ότι ξέρουμε τις δυσκολίες όλοι. Αλλά θα πρέπει να το κοιτάξουμε, γιατί είναι βασικό για την ανάπτυξη.

Η επικοινωνία και οι χορηγοί μας απασχόλησαν πάρα πολύ. Νομίζω ότι και από αυτό το βήμα, εκ μέρους όλων σας, εγώ θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους χορηγούς που όλα τα χρόνια μας έχουν συμπαρασταθεί. Είναι πολλοί, είναι αξιόλογοι και έχουν δεθεί με την ιππασία. Αποτελούν την οικογένεια χορηγών της ιππασίας.

Πιστεύω ότι μπορεί και να διευρυνθεί αυτός ο κύκλος οπωσδήποτε, και τελικά είπαμε ότι για να προχωρήσουμε πρέπει να είμαστε ενωμένοι. Αυτό είναι ένα μήνυμα που δεν πρέπει να μείνει έτσι. Πρέπει να δούμε όλοι μας, ο καθένας μας, πώς μπορεί να συμβάλει, ώστε να έχουμε φιλοδοξίες μόνο για την ελληνική ιππασία, να ξεχνάμε τις προσωπικές μας, που ανθρώπινο είναι να τις έχουμε. Βεβαίως σε αυτό θα βοηθήσει πάρα πολύ η αναθεώρηση του καταστατικού, που όντως έχει μείνει πίσω, που όντως δεν εφαρμόζεται πάντα, καθώς και η αναθεώρηση των κανονισμών των εσωτερικών.

Κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω θερμότατα για την παρουσία σας, για την συμμετοχή σας, για τη συμμετοχή όλων όσων έλαβαν τον κόπο να ετοιμάσουν εισηγήσεις για το panel, και βεβαίως να ευχαριστήσω πολύ θερμά όσους δούλεψαν για να γίνει η αποψινή βραδιά πραγματικότητα. Δεν ήταν τυχαία η οργάνωση όλου αυτού του πράγματος, μας απασχόλησε αρκετά και βοήθησαν θετικά πολλοί άνθρωποι. Δεν θα αναφερθώ προσωπικά, αλλά θέλω να τους ευχαριστήσω θερμά και εύχομαι τα καλύτερα για το μέλλον μας.

Να 'στε καλά.

ΛΗΞΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ

Επιμέλεια κειμένου: Λένα Λεβίδη, Γεωργία Γαλάνη

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ

Αγώνες, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 16,
17, 18, 19, 21, 26, 29, 31, 33, 37, 38, 40,
42, 44, 45

Αθλητές, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13,
16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26,
28, 31, 32, 36, 39, 42, 43

Ανάπτυξη, 2, 4, 5, 8, 10, 11, 12, 13, 16, 18,
19, 22, 27, 28, 30, 31, 33, 39, 41, 42, 43,
44, 45

Διεθνής Ομοσπονδία Ιππασίας, 3, 7, 9,
13, 24

Εκπαίδευση, 2, 8, 9, 21, 36, 41, 42, 45

Ελληνική Ομοσπονδία Ιππασίας, 2, 3, 4,
5, 6, 7, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19,
21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31,
32, 33, 34, 35, 38, 40, 41, 44, 45

Ενότητα, 34, 39

Ευθύνη, 4, 7, 17, 20, 29

Ιππική Αντοχή, 33, 39, 44

Ιππική Δεξιότητα, 7, 8, 9, 10, 35, 36, 37,
38, 39, 42

Ιππικό Τρίαθλο, 39, 44

Ιπποπαραγωγή, 3, 19, 27, 28, 32, 45

Καταστατικό, 3, 10, 11, 12, 15, 17, 24, 28,
29, 30, 31, 34, 44, 45

Κριτές, 2, 3, 4, 9, 11, 20, 21, 22, 31, 32, 36,
42

Οικονομικά, 3, 5, 31, 40

Ολυμπιακό Ιππικό Κέντρο, 2, 5, 16, 18,
19, 20, 23, 38, 39, 42, 45

Πολιτεία, 2, 16, 17, 18, 19, 41

Σωματεία, 2, 3, 4, 10, 12, 13, 14, 16, 17,
19, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 32,
33, 40, 41, 42

Υπερπήδηση Εμποδίων, 7, 8, 38, 39

Χορηγοί, 3, 5, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19,
29, 31, 36, 42, 45